

A húsvéti Szent Három Nap liturgiája

Pannonhalma, 2017

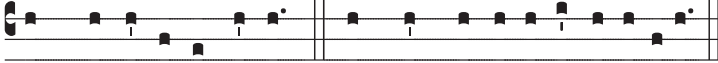
**Nagycsütörtök
és a húsvéti Szent Három Nap
zsolozsmája**

NAGYCSÜTÖRTÖK

VIGÍLIA

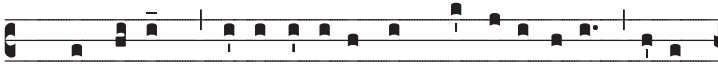
KEZDÉS

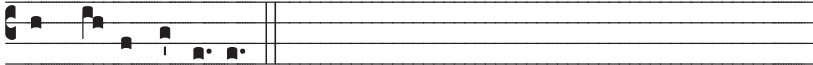
Zsolt 50,17

N yisd meg ajkamat, Uram! *M:* És szám hirde- ti dicsé-re-tedet!

IMÁDSÁGRA HÍVÁS

vö. Iz 53,5

VII.
K risztus Jé-zust, * a-ki búne- inkért megsebezte-tett, jöjje-

tek, hí- vek, imádjuk!

80. ZSOLTÁR

Dallama: 200. oldal.

[A karvezetőnek: Gát szerint – Aszaftól.]

Az Úrban örvendjétek, ő az oltalmunk, *
ujjongjatok Jákob Istenének!
Kezdjétek a zsoltárt, szóljon a dob, *
lágyan zengjen a lant és a hárfa!
Újholdkor fújjátok meg a harsonát, *
s holdtöltekor, ünnepünk napján!
Mert ez parancs volt Izraelben, *
Jákob Istenének törvénye,
Józsefnek szóló rendelet, *
mikor az Úr fölvonult Egyiptom ellen.

ANTIFÓNA *ismételve*

Hangot hallottam, amit nem ismertem: †
„Válláról leemeltem a terhet, *
kezeből a kosarat kivettem.”
Hozzám kiáltottál a bajban, s én megmentettelek, †
meghallgattalak a dörgő felhőből, *
megpróbáltalak Meriba vizénél.
Hallgass meg, népem, hadd intselek, *
Izrael, bárcsak hallgatnál szavamra!
Soha ne legyen más istened, *
idegen istent ne imádj soha!
Én vagyok a te Urad és Istened, †
én hoztalak ki Egyiptom földjéről, *
nyisd tágra szádát, s én megtöltöm azt.

ANTIFÓNA *ismételve*

De népem nem hallgatott szavamra, *
nem figyelt rám Izrael.
Ráhagytam őket kemény szívükre, *
járjanak csak fejük után!
Bárcsak hallgatna népem énrám, *
és utamon járna Izrael!
Akkor megaláznám támadóit, *
üldözőire emelném kezemet.
Nekik hódolnának, akik az Urat gyűlölik, *
s örökké tartana jólétük:
Népem búzának javával táplálnám, *
jól tartanám sziklából mézzel.

ANTIFÓNA *ismételve*

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

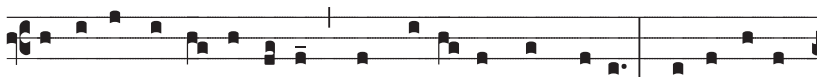
ANTIFÓNA *ismételve*

HIMNUSZ

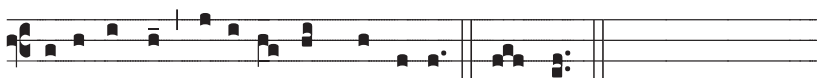
Lit. Hor. – Venantius Fortunatus (6. sz.)

A

győ-zelmes harc tu-sá-ját, Boldog ajkam, hűn dicsérd!

A ke-resztet áldja ének, Mint dicső-ség nagy je-lét, S föl-áldo-zott

Ki-rályunkat, Ki sír-já-ból győzni kélt. Á-men.

2. Mert ették a vészt hozó fa
Gyümölcsével a halált;
Megjelölte összülönknek
Alkotónk már ezt a fát,
Hogy majd fának titka váltsa
Fának mérget jóra át.

3. Megváltásunk égi rendje
Hozta ezt a nagy cserét,
A Sátánnak álnok tőrét
Bölcsességgel zúzza szét,
Mínthogy bűnünk fáról támadt,
Kapja fáról gyógyszerét.

4. Így midőn a szent időnek
Telje jött, a várva-várt,
Az Atyának Ős-Igéje
Égi trónról földre szállt,
És a tiszta szűzi méhben
Lett test-vérre, s ránk talált.

5. Földi útját végigjárva
Betöltötte idejét:
Adta magát kínhalálra
Önszántából, szolgálaképp,
S a keresztfán áldozatunk
Lett a B^ár^ány a bűnért.

6. Atya, Fiú, Vigasztaló,
Hálaének zengve áld!
A fölséges H^áromsághoz
Hangos szóval száll imánk,
Kinek gazdag kegyelméből
Hull a váltsá-g vére ránk. Ámen.

I. NOCTURNUM

Zsolt 40,10–11a

III.a

M

ég a ba-rá-tom is, * a-ki-ben megbíz-tam, a-ki-vel

meg-osztottam kenye-rem, sarkát emel-te el-le-nem. De te, U-ram,

könyö-rülj raj-tam!

40. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: Dávid zsoltára.]

Boldog, aki gondot visel a szegényre, *
 megmenti az Úr a nehéz napokban.

Megőrzi az Úr és életben tartja, †
 boldoggá teszi itt a földön, *
 s nem engedi, hogy ellensége kezébe essen.

Az Úr betegségében segít rajta, *
 jobbulást ad neki betegségén.

Így szólok: „Uram, könyörülj rajtam, *
 gyógyíts meg, mert vétkeztem ellened!”

Ellenségeim rosszat mondanak rólam: *
 „Mikor hal meg már, mikor tűnik el neve?”

Ha valaki meglátogat, álnokságot beszél, †
 szívébe összegyűjt minden rosszat, *
 majd kimegy és tovább mondja.

Gyűlölőim ellenem összesúgnak, *
és minden rosszat gondolnak rólam:

„Elhatalmasodott rajta a betegség, *
itt fekszik s nem kel föl többé.”

Még a barátom is, akiben megbíztam, *
akivel megosztottam kenyerem, sarkát emelte ellenem.

De te, Uram, könyörülj rajtam, *
segíts fel, hogy meg tudjak fizetni nékik!

Abból tudom meg, hogy kegyes vagy hozzám, *
ha nem ujjonghat rajtam ellenségem,

Engem pedig megőrzöl, mert vétlen vagyok, *
és engeded, hogy színed előtt álljak örökre.

Áldott legyen az Úr, Izrael Istene, *
mindörökkön örökké! Úgy legyen! Amen!

Dicsőség az Atyának és Fjúnak *
és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

Zsolt 55,5

VII.a

I s-tenben bí-zom és nem fé-lek; * ember mit árthat né-kem?

55. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: a „Távoli fák galambja” szerint – miktam Dávidtól, amikor a filiszteusok elfogták Gátban.]

Könyörülj rajtam, Istenem, mert üldöznek engem az emberek, *
egész nap támadnak és elnyomnak engem.

Ellenségeim szüntelen támadnak, *
sokan vesztetre törnek kevélyen.

Ha egy napon elfog a félelem, *
bizalmamat beléd vetem.

Istenben, akinek igéjét dicsérem, †
Istenben bízom és nem félek, *
ember mít árthat nékem?

Nem hagynak nyugton egész nap, *
minden gondolatukkal vesztemet tervezik.

Belém kötnek, lesben állnak, *
szemmel tartják minden lépésem.

Ahogyan életemre törnek, †
gonoszságukért úgy fizess vissza nekik, *
terítsd le haragodban a népeket, Istenem!

Bujdosásomat számon tartod, *
gyűjtsd össze könnyeim, jegyezd föl könyvedben!

Ellenségeim megfutamodnak, amikor segítségül hívlak téged, *
tudom, hogy Isten valóban velem van.

Istenben, akinek igéjét dicsérem, *
az Úrban, akinek igéjét dicsérem,

Istenben bízom és nem félek, *
ember mít árthat nékem?

Fogadalmaim teljesítésével tartozom neked, Istenem, *
bemutatom neked a hála áldozatát,

Mert megmentetted életemet a haláltól, †
és a botlástól lábamat, *
hogy az élők világosságában járhassak az Isten színe előtt.

Dicsőség az Atyának és Fjúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

Ⲱ Körülvett engem a halál örvénye,
Ⲱ Az alvilág kötelei körém fonódtak.

Zsolt 17,5–6

Kezdődik Jeremiás próféta siralma.

- [’áleph] Ó mily elhagyottan ül a város, mely telve volt néppel,
olyan lett, mint az özvegy a nemzetek úrnője,
szolgasorba süllyedt a tartományok fejedelmnöje.
- [béth] Sírva sír éjjelente, arcát könny borítja;
azok közül, akik szerették, nem akadt vigasztalója.
Cserben hagyták őt barátai, és mind ellenségévé váltak.
- [gimel] Kemény számkivetésbe
s nyomorult szolgaságba került Júda.
Pogány népek közt lakik és nyugalmat nem találja.
Utolérték üldözői sok szorongatásában.
- [dáleth] Sion ösvényei gyászolnak, mert nincs, aki jönne ünnepelni;
Romba dőlt minden kapuja, papjai sírnak.
Gyászban járnak szüzei, őt magát keserűség emészti.
- [hé] Kik őt szorongatták, fölé kerekedtek,
és kik elnyomták, jólétben élnek,
mert sok gonoszsága miatt az Úr ellene szólott.
Messze hurcolták gyermekeit,
nehéz fogságba az elnyomó szeme láttára.
Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg Istenedhez, az Úrhoz!
- [wáw] Sion leányának lehullott minden ékessége,
olyan minden fejedelme,
mint a szarvas, mely nem talál legelőt,
összetörten botorkálnak üldözőik szeme láttára.
- [zajin] Visszagondol Jeruzsálem
a számkivetés és gyötrelem napjaira,
féltett kincseire, melyeket ősidők óta birtokolt,
mikor népe az ellenség kezébe került, és nem jött segítsége.
Nézték ellenségei és mulattak pusztulásán.
- [chéth] Súlyos vétkekkel vétkezett Jeruzsálem, ezért megvetés érte.
Akik tisztelték, most megvetik mind, mivel gyalázatát látták.
Ő egyre csak sóhajtozik, és elfordul szégyenében.

- [tét] Szennyfolt borítja ruhája szegélyét,
nem gondolta, hogy ilyen végre jut.
Mélység mélyére zuhant, s nincsen gyámolítója.
Lásd meg, Uram, mily nyomorult vagyok,
fölém került ellenségem.
Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg Istenedhez, az Úrhoz!
- [jód] Minden féltett kincsére ellenség tette kezét,
látta, hogy a Szentélyben pogányok járnak-kelnek,
kiknek megparancsoltad: nem léphetnek be ebbe a házba.
- [kaph] Egész népe jajgatva eseng kenyérért,
odaadta élelemért minden kincsét,
csak hogy megmentse pusztá éltét.
Lásd meg, Uram, és vedd fontolóra, milyen mélyre aláztak.
- [lámed] Ó ti mindnyájan, kik az úton erre jártok,
felém fordítsátok szemeteket és lássátok:
Van-e oly fájdalom, mint az én fájdalmam?
Az Úr akarta így, ezzel sújtott izzó haragja napján.
- [mém] Tüzet küldött az égből és csontjaimba bocsátotta;
hálót feszített ki lábam előtt, és a földre sújtott.
Igen elhagyottá tett engem, és egész nap bánkódóvá.
- [nún] Számon tartja súlyos vétkeim,
az ő keze készítette és tette vállamra bűneim igáját.
Erőm felemésztette, olyan kézbe adott az Úr,
ahonnan szabadulás nincsen.
Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg Istenedhez, az Úrhoz!

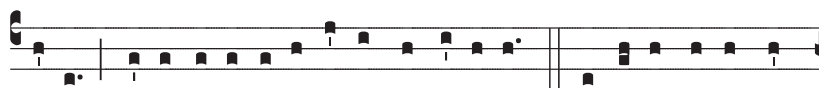
Lk 21,23.24

℞

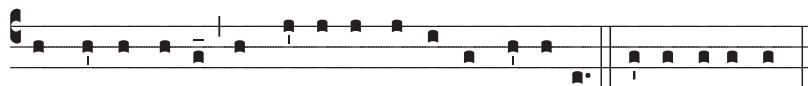
A

k-kor nagy gyötre- lem lesz a földön, s az í- té- let ha-ragja

sújtja ezt a né-pet. Kard é- lén hul-la-nak el, vagy fogságba hurcolják

őket. * Je-ruzsá-lemet a po-gányok ti-porják. † A vá-rost és a szen-

télyt elpusztít-ja egy el-jö-vendő nép és ve-zé-re. * Je-ruzsá-lemet...

II. NOCTURNUM

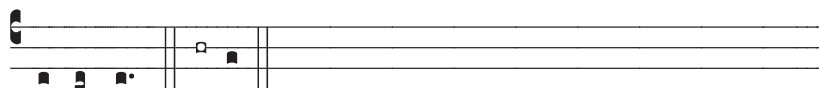
Zsolt 54,5

IV.g

M

egremeg szí-ve-m bensőmben, * ha- lál-fé- le- lem vesz kö-

rül engem.

54. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: húros hangszerre. Dávid tanítókölteménye.]

I.

Imádságomat hallgasd meg, Uram, *
ne zárkózz el kérésém elől!

Fordulj felém és hallgass meg; †
a félelem hajszol, zavart vagyok, *
rámtört az ellenség kiáltása, a bűnösök lármája.

Rám zúdítanak minden gyötrelmet, *
haraggal támadnak ellenem.

Megremeg a szívem bensőmben, *
halálfélelem vesz körül engem.
Rám szállt a félelem s reszketés, *
megborzongtam egész valómban.
S így szóltam: „Bárcsak szárnyam volna, mint a galambnak, *
elrepülnék s nyugalmat lelnék.”
Szívesen elfutnék messzire, *
és a pusztában laknék.
Ott várnám, aki megment engem *
az ítéletidőtől s a tomboló vihartól.
Szórd szét őket, Uram, zavard meg nyelvüket, *
mert erőszakot és viszályt láttam a városban.
Éjjel-nappal körbejárnak a város falain, †
gonoszság, küszködés, csalárdság lakik benne, *
terein nem szűnik a csalás és zsarnokság.
Mert ha ellenségem szórna rám átkot, *
azt még el tudnám viselni;
Ha az fordulna ellenem, aki gyűlöl, *
talán elbújnék előle.
De te vagy az, akit társamnak ismerlek, *
bizalmasom és kedves barátom.
Meghitt barátságban éltem veled, *
s az ünneplő közösségben együtt mentünk az Isten házába.
Érje utol őket a halál, *
elevenen szálljanak le az alvilágba,
Mert gonoszság tölti meg hajlékuk, *
ott lakik közöttük.
Én azonban Istenhez kiáltok, *
és az Úr megment engem.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

II.

Este, reggel és délben is panaszkodom, †
 sóhajtozom színe előtt, *
 mert meghallgatja esengő szavamat.

Megszabadít engem támadóimtól, hogy békében éljek, *
 bár seregestül jönnek ellenem.

Isten meghallgat engem, s őket földig alázza, *
 aki él öröktől fogva.

Mert nem akarnak jóra térni, *
 s nincs bennük istenfélelem.

Ki-ki kezét emel társai ellen, *
 és megszegi esküjét.

Szava simább a vajnál, *
 de szívében harcra készül.

Látszatra beszéde enyhítő olaj, *
 de a valóságban kivont, éles kard.

Vesd az Úrra gondodat, ő majd táplál téged, *
 nem engedi, hogy az igaz örökké hánykódjon.

Istenem, te a gonoszokat a mélybe veted, *
 a pusztulás mélyére.

A véreskezű és álnok ember nem éri meg napjai felét, *
 de én, Uram, tebenned bízom.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

℟. Vártam, hogy valaki együtt érez velem, de nem volt,
 ℣. És aki megvigasztal, de azt sem találtam.

Zsolt 68,21

PATRISZTIKUS OLVASMÁNY

I. ÉVBEN

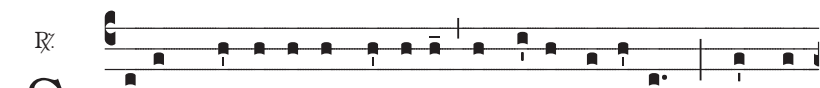
Nagy Szent Leó pápának az Úr
szenvedéséről mondott 7. beszédéből*Brev. Maur.*

Szeretteim, amikor most felidézzük az Úr szenvedéséről szóló evangéliumi történetet, úgy találjuk: isteni elgondolás rendelte, hogy a zsidók elvakult főemberei és bosszúvágyó papjai – akik régóta keresték már az alkalmat a Krisztussal való leszámolásra – éppen húsvét ünnepén kaptak lehetőséget a bosszú végrehajtására. Szükségszerű volt ugyanis, hogy kézzelfogható módon megvalósuljon mindaz, ami eddig csak előképek titkos jelzéseiben élt, hogy a jelképes bárányt felváltsa az igazi bárány, és hogy a különböző áldozatok sokféleségét egyetlen áldozat helyettesítse. Hogy tehát az árnyékok helyébe a valóság lépjen és megszűnjenek a jelképek, az igazság megjelenésével a régi előírásokat új rend oldja fel. Az áldozat igaz áldozattá válik, a Vér törli a vért, és a Törvény előírta ünnep azzal teljesül, hogy megváltozik. Amikor ugyanis a tanítványok egybegyűltek a titkokkal teljes vacsora elköltésére – mialatt Kaifás házában azt tárgyalták, hogyan vesszítsék el Krisztust –, ő testének és vérének szentségét rendelve tudtul adta, milyen áldozatot kell Istennek bemutatni; de az árulót még ebből a titokból sem zárta ki, hogy megmutassa, nem valami sérelem tüzelte fel azt az embert, aki tisztában volt megfontolt szándékával. Ő maga lett tehát romlásának forrása, hűtlenségének oka, mivel a sátánt követte vezéréül és nem Krisztust választotta mesteréül.

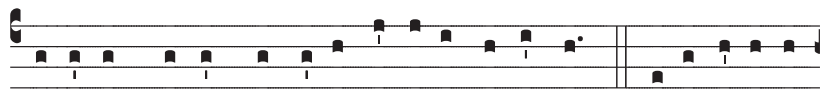
Miután pedig Júdas a sátán ösztönzésére eltávozott Krisztustól és letépte magát az apostoli egység testéről, az Urat semmiféle félelem nem aggasztotta, hanem egyedül a megváltásra várók üdvösségére gondolt: minden idejét, ami még üldözői támadásáig rendelkezésére állott, szent tanításra és titkokkal teljes beszédekre fordította, mint János evangéliumából értesülünk: szemét az égre emelve az egész egyházért könyörgött Atyjához, hogy mindazok, akiket az Atya a Fiúnak adott vagy majd ad, egyek legyenek és osztatlanul megmaradjanak a megváltó dicsőségében, legvégül pedig hozzáfűzte ezt a fohászt: *Atyám, ha lehetséges, múltjék el tőlem ez a pohár!* A mi természetünk hangján szól, az emberi gyarlóságot és félelmet veszi pártfogásba, hogy azokban a dolgokban, amelyeket el kell viselnünk, erősítse türelmünket, elűzze félelmünket.

Így mintegy kimentvén gyengeségünkől fakadó félelmünket, felhagy ezzel a kéréssel, mivel a félelemben nem szabad megmaradnunk. Másra akarja felhívni a figyelmünket, ezért így szól: *Ha nem kerülhet el ez a kehely anélkül, hogy ki ne igyam, legyen akaratod szerint.* A Főnek ez a szava az egész test üdvössége. Ez a szó emelte a hívőket, tüzelte a hitvallókat, dicsőítette meg a vértanúkat. Mert ki tudná a világ gyűlöletét, a megpróbáltatások viharait, az üldözők kegyetlenkedését legyőzni, ha Krisztus nem mondaná mindegyikünkben és mindegyikünk helyett Atyjának: *legyen akaratod szerint.* Tanulja meg ezt a szót az egyház valamennyi fia, akiket nagy áron váltott meg, akik ingyen kapták a megigazulást; és midőn valamilyen kemény próbatétel terhe nehezedik rájuk, ennek a nagyon hatalmas imádságnak oltalmával éljenek, hogy legyőzzék a félelem rettegését, és megkapják a szenvedésben való türelmet.

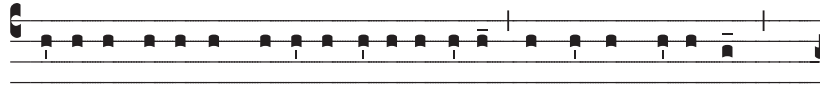
Zsolt 68,21; Mt 26,40

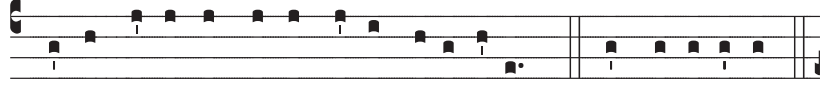
 S zí-ve-m megtörte a gya-lá-zat, és be-teggé váltam. * Részvét-

 re vártam, de nem volt, a-ki megvi-gasztal engem. ✠ Jé-zus odament

 ta-nítványa-i-hoz, de alva ta-lálta őket, és rászólt Pé-terre:

 „Még egy ó-rát sem tudtok virraszta-ni ve-lem?” * Részvét-re vártam...

 Dicsőség az Atyának és Fi-únak és Szentlélek Istennek. * Részvét-re...

II. ÉVBEN

Szent Efrém diakónusnak a keresztfeszítésről írt himnuszából *Lit. Hor. Suppl.*

Boldog vagy, utolsó vacsora terme, mert az igazság mérlegének mind a két serpenyője benned van: két pászka, két bárány, két nép, két megszabadítás. Izrael népének, amint pászkájának is, csak ideig tartó báránya volt, s az elmúlt és elenyészett vele együtt. A nemzetek megszabadításának az igazsága azonban nem hiúsul meg, nem veszi erejét, hiszen az Isten Báránya nem múlik el soha.

Boldog vagy, mert a két tanítványt azért küldte oda hozzád Jézus, hogy téged jelöljön ki a vacsora helyéül. S ezzel mögéd utasította a Salamon építette Templomot és Heródes palotáját. Krisztus kedves tisztaságot látott, szentséget talált benned. Szolgálatod jutalmául hitedet megajándékozta legszentebb áldásának ajándékaival.

Boldog vagy, ó igaz hely, mert benned törte meg Urunk a testét. S ezzel, kicsi hely, az egész világ csodálatára lettél, és betöltötted azt. Mózes a fenséges hegyről csak kicsinyke szövetséget adott: a nagy szövetség egy kicsi lakószobából lépett ki, és betöltötte a földet.

Mindaz gyöngé volt, amit Mózes tett, hiszen előjel volt csupán. Kellett, hogy ezek az előjelek növekedjenek, hogy ne legyen részük megvetésben, amíg el nem érik teljességüket. Üdvöztönk nagyságának viszont csökkennie kellett, mert a teremtmény nem képes meglátni Isten dicső természetét, csupán a gyöngesség fátyla alatt.

A szeráfok megremegtek, amikor látták, hogy a Fiú vászonkendőt köt csípőjére, és egy tálban megmossa tanítványai lábát. Száj nem tudja kimondani, nyelv nem tudja kifejezni, hogy hogyan mutatkozott meg annak a tolvajnak a tisztátalansága, aki ellenségeinek kezére adta őt. Urunk az egyetértés jeleként mosta meg a tálban testvérei tagjait. Ugyanez a jel tépte ki gyökerestül azt a tagot, amely önmagát vágta le és vesztette el.

Ó boldog hely! A te szűkösséged felér az egész világgal; ami benned van – bármennyire kicsi is az –, betölti az egész földet. Boldog az a lakószobád, amelyben áldott kéz töri meg a kenyeret. Tebenned sajtoltatott ki az üdvösség kelyhében a Mária szülte szőlőfürt.

Ó boldog hely! Senki nem látta és nem is fogja látni azt, amit te láttál: az Urat, az igaz oltárt, a papot, aki az üdvösség kenyerét és kelyhét nyújtja. Ő önmagában elegendő mindenkinek, viszont vele nem ér fel senki. Ő maga az oltár és a bárány, az áldozat és bemutatója, a pap és az eledel.

Ó boldog hely! Benned találkozók a húsvéti báránnyal az igazi Báránnyal, – a gyengeség jelképe belépett ugyanis az erős kebelbe, és bezárkózott oda. Boldog az a terem, amelyben a pászka olyan ünneplése történt meg, amilyen nem volt még soha. Az ideig való bárány leteszi hatalmát, és átadja azt az Isten Bárányának.

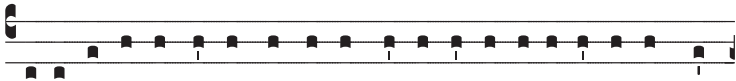
Ó boldog hely! Soha nem terítették még hasonló asztalt, mint a te asztalod, sem királyok előtt, sem a Szent Sátorban, sem a Szentek Szentjében. Benned töretett meg az első kenyér, te voltál Krisztus első egyháza és első oltára, benned volt látható az első minden áldozat közül.

Ó boldog hely! Benned, miközben a testvérek koszorúja vette körül a Fiút, egyikük, a kiemelkedő férfiú, a szüzesség virága, jó illata miatt a keblén nyugodott. Bár mindannyian kedves virágok voltak, a szentség virága volt a legkedvesebb. Ki is ment onnét a rossz illatú gyom, s eltávozott vele együtt kellemetlen szaga is.

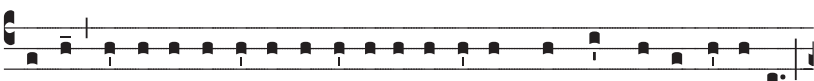
Benned nyilatkoztatott ki, ó boldog hely, az a legvilágosabb szétválasztás, amelyik majd az ítéleten történik meg: ezen az éjszakán szakadt el ugyanis a sötétség fia, s a hozzá illő sötétségbe burkolózott. Haragra gerjedve fölkel a kosok sötét fejedelme, kiment és többé nem tért vissza. Az ítéletkor a kosok, ennek utódai, elválasztatnak a fény juhaitól.

Lev 23,5; Szám 9,2; MTörv 16,2; Lk 22,25

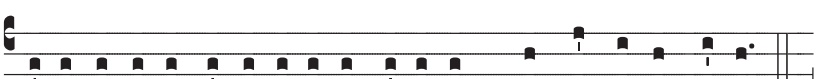
R:

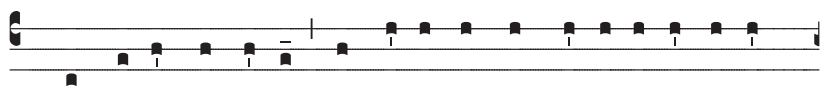
A z első hó-nap ti-zennegyedik napján este-fe-lé van az Úr pász-

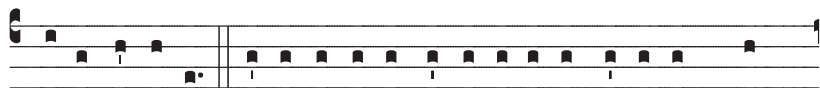
ká-ja. Készítsék el Izra-el fi-a-i a bá-ránnyt a megsza-bott i-dőben!

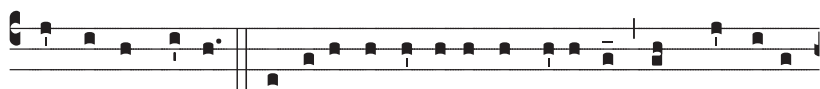
* A-zon a helyen, amelyet az Úr ki-vá-laszt, hogy ott lakjék ne-ve.

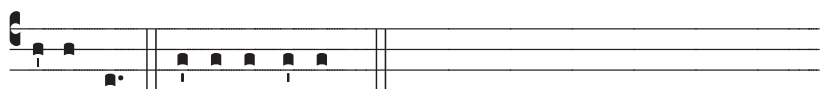
¶ Vágyva vágytam arra, hogy el-fogyasszam ve-le-tek ezt a hús-

vé-ti vacso-rát. * A-zon a helyen, amelyet az Úr ki-vá-laszt, hogy

ott lak-jék ne-ve. Dicső-ség az Atyának és Fi-ú-nak és Szentlé-lek

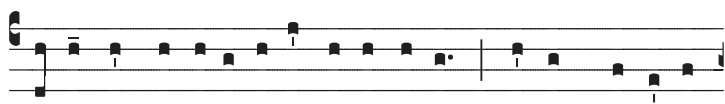
Istennek. * A-zon a helyen...

LAUDES

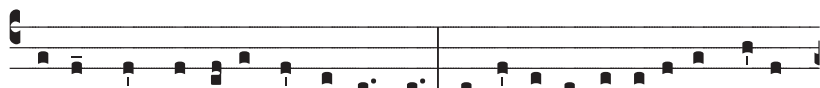
Lk 22,41.42

I.a

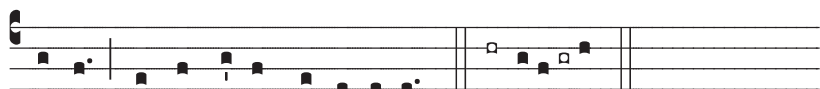
J

é-zus térdre bo-rulva így imád-ko-zott: * „Atyám, ha le-het-

sé-ges, vedd el tő-lem ezt a kelyhet. De ne az én a-ka-ra-tom telje-

sed-jék: legyen, amint te a-ka-rod.”

16. ZSOLTÁR

[Ima Dávidtól.]

Hallgasd meg, Uram, igaz ügyemet, *
figyelj könyörgő szavamra!

Imádságom fogadd füledbe, *
mert ajkamon nincsen hamisság.

Ítéletemet arcodtól várom, *
mivel látja az igazat szemed.

Ha szívemet megvizsgálod és éjjelente kifürkészed, †
s ha kipróbálsz is tűzben engem, *
álnokságot nem találsz bennem.

Nem vétkeztem szavamban, mint emberek szoktak, *
megtartottam ajkad ígéit.

Parancsaid útján szilárdan járok, *
ösvényeiden lábam meg nem inog.

Hozzád kiáltok, mert meghallgatsz, Uram, *
hajtsd füled hozzám, hallgasd meg szavam!

Csodálatos irgalmadat mutasd meg nékem, *
mert megmented mindazt, aki jobboldhoz menekül.

Oltalmaz, mint szemed fényét, †
szárnyad árnyékába rejts el engem *
a gonoszok elől, kik erőszakkal törnek ellenem!

Ellenségeim körülrajzanak engem, †
elzárták kőnokok szívüket, *
szájukból kevély szó árad.

Sarkamban vannak, már körül is fognak, *
rám szegeznek szemüket, hogy földre verjenek.

Olyanok, mint a zsákmányra éhes oroszlán, *
mint a rejtekben lapuló fiatal oroszlán.

Kelj föl, Uram, szállj szembe vele, terítsd a földre! *
Ments meg kardoddal a bűnöstől engem!

Szabadíts meg ezektől az emberektől karoddal, Uram, *
akik ettől az élettől várnak mindent.

Töltsd el testüket azzal, amit nekik szántál, †
 lakjanak jól ők és fiaik, *
 és hagyják gyermekeikre, ami megmaradt.
 De én igaz voltomban látlak meg, Uram, téged, *
 mikor fölébredek, színed látása tölt el engem.
 Dicsőség az Atyának és Fióának *
 és Szentlélek Istennek.
 Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Ámen.
 ANTIFÓNA *ismételve*

Lk 22,43.44

VI.F

M ajd ha- lál-fé-le- lem vett e-rőt raj-ta, * és még ki-tartóbban

imádkozott. Ím, ve-rej-téke a földre hullott, mint megannyi vércsepp.

ÓSZÖVETSÉGI ÉNEK (2Sám 22,1-7)

[Dávid ennek az éneknek a szavaival fordult az Úrhoz, amikor az Úr kiszabadította őt ellenségei kezéből.]

Uram, te vagy erősségem és megmentő kőszálam. †
 Istenem, segítségem, öbennem remélek, *
 védelmezőm, üdvösségem és biztos oltalmam.
 Dicsőséges az Úr, hozzá kiáltok, *
 és megszabadulok az ellenség kezeből.
 Körülvett engem a halál örvénye, *
 megrémít a pusztító áradat.
 Az alvilág kötelei körém fonódtak, *
 rabul ejtett a halál hálója.

Gyötrelmemben segítségül hívtam az Urat, *
Istenemhez emeltem szavamat.

Templomában meghallotta kiáltó hangomat, *
a színe előtt elmondott panaszom füléig hatolt.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

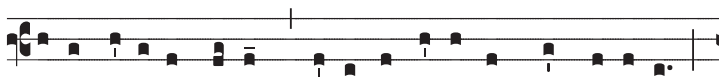
Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

Lk 22,47.48; Mt 26,50

II.D

A

kkor oda- ért Júdás, * Jézushoz lépett és megcsókolta.

Erre Jé-zus így szolt: „Ba-rá-tom, mi- ért jöttél? Csókkal á-ru-lod

el az Emberfi- át, Júdás?”

145. ZSOLTÁR

Dicsérd, lelkem, az Urat! †
Egész életemben az Urat áldom, *
amíg élek, Istenemnek zsoltárt zengek.

Ne higgyetek a fejedelmeknek, ne bizzatok emberben, *
segítséget nem leltek nála!

Ha kileheli lelkét és porba tér az ember, *
megsemmisül minden terve.

Boldog, akinek oltalma Jákob Istene, *
s akinek Istenben, az Úrban van reménye.

Ő teremtette az eget s a földet, *
 a tengert, s ami él benne, mindent.
 Megőrzi a hűséget mindörökké, †
 az elnyomottnak jogát megvédi, *
 az éhezőnek ő ad kenyeret.
 Megszabadítja az Úr a foglyokat, *
 megnyitja az Úr a vakok szemét.
 Fölemeli az Úr a görnyedőt, *
 kedveli az igaz embert.
 Megvédi az Úr a jövevényeket, †
 gyámolít árvát, özvegyet, *
 ám a gonoszok lépteit tévútra vezeti.
 Mindörökké uralkodik az Úr, †
 a te Istened, Sion, *
 nemzedékről nemzedékre.
 Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek.
 Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

OLVASMÁNY

Zsid 2,9b–18

Jézus, aki egy kevéssel lett kisebbé az angyaloknál, a halál elszenvedése által dicsóséggel és méltósággal koronáztatott meg, mivel Isten kegyelméből mindenkiért megízlelte a halált.

Mert helyénvaló volt, hogy akiért és aki által van minden, s aki számos fiát dicsóségre vezeti, üdvösségük fejedelmét szenvedések által tegye tökéletessé. Ugyanis a megszentelő és a megszenteltek egytől való. Ennek okán nem szégyelli testvéreinek nevezni őket, amikor így szól: *Hirdetem majd neved testvéreimnek, a gyülekezet körében dicsérlek téged.* Továbbá: *Én benne reménykedem, illetve: Íme, itt vagyunk, én és a*

gyermekek, akiket Isten adott nekem. Mivel pedig a gyermekek egyazon test és vér részesei, ő is hasonlóképpen részese lett ezeknek, hogy halála által semmivé tegye azt, akinek hatalma van a halálon – azaz az ördögöt –, és szabaddá tegye azokat, akik a haláltól való félelem miatt egész életükben rabok voltak. Nyilvánvaló ugyanis, hogy nem angyalokat karol fel, hanem Ábrahám leszármazottait karolja fel. Ezért mindenben hasonlóvá kellett lennie testvéreihez, hogy irgalmas és hitelt érdemlő főpap legyen az Istent illető dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért. Mivel maga is szenvedett kísértést, tud segíteni azokon, akik kísértésbe esnek.

Zsolt 70,4

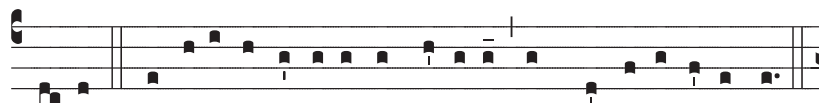
℞.

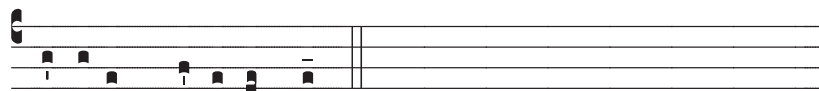
I s-tenem, sza-ba-díts meg * minden bú-nös, ártó kéztől;

℣. Az e-rőszakos embe-rek és a törvénysze-gők öklé- től. * minden

bú-nös... Dicsőség az Atyának és Fi- únak és Szentlé-lek Istennek.

℞. Is-tenem, sza-ba-díts meg...

Lk 22,52.53

I.g.

gy szólt Jé- zus: * „Mint va-lami rabló ellen, úgy vonultok
ki kardokkal s bo-tokkal. Naphosszat vele-tek voltam a Templomban,
mégsem emel-te-tek rám ke-zet. De ez a ti ó-rá-tok, a sö- tétség ha-
talmá- é.”

BENEDICTUS (Lk 1,68–79)

[Zakariás eltelt Szentlélekkel, és így profétált:]

Áldott legyen az Úr, Izrael Istene, *
mert meglátogatta népét, és megváltást szerzett néki.
Erős szabadítót támasztott nekünk *
szolgájának, Dávidnak házából.
Amint szólott a szentek ajkával, *
ősidők óta a proféták szavával:
Megszabadít az ellenség kezéből, *
mindazoktól, akik gyűlölnék minket.
Irgalmas lesz atyáink iránt, *
szent esküjét el nem felejtí,
A szövetséget, melyet Ábrahámmal, atyánkkal kötött, *
hogy amit ígért, megadja nekünk;
Hogy megszabadulva az ellenség kezéből *
félelem nélkül szolgáljunk neki,

Szentségben és igazságban színe előtt *
életünk minden napján.

Te pedig, gyermek, a Magasságbeli hírnöke leszel, *
mert az Úr előtt jársz, hogy útját előkészítsd.

Az üdvösség ismeretére tanítsd népét, *
hogy bocsánatot nyerjen minden bűnük

Istenünk mélységes irgalma által, *
amellyel a magasságból Fölkelő eljön hozzánk,

Hogy világítson azoknak, akik a halál árnyékában és sötétben élnek, *
és vezérelje lépteinket a békesség útjára.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

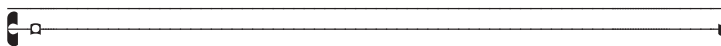
Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

KÖNYÖRGÉSEK

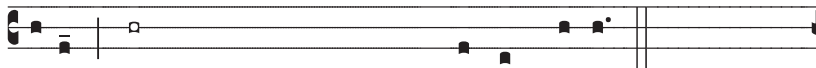
Brev. Maur.

Lektor:

K

risztus Urunk, te szolgálai alakot vettél fel és kiüresítetted ma-

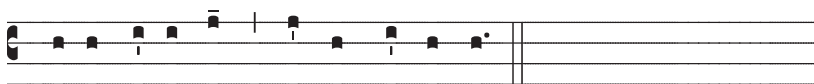
gadát, – könyörülj meg népeden és irgalmazz ne-ki!

M.: U-ram, irgalmazz, Krisztus, kegyelmezz!

Krisztus, te azért jöttél, hogy szenvedj értünk,
– és váltságul adtad magadat minden emberért!

Krisztus, téged csókkal árult el Júdás,
 – és elhurcoltak, mint a leölésre szánt Bárányt!

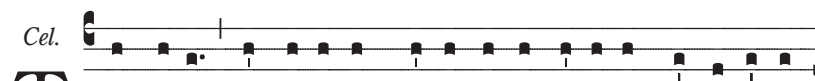
M.: U-ram, irgalmazz, Krisztus, kegyelmezz!

Krisztus, te fölmagasztaltattál a földről,
 – és mindeneket magadhoz vonzottál!

Krisztus, te mondottad prófétád szavával:
 – Halál, megsemmisítlek téged!

Krisztus, az élet szerzője,
 – te kereszthaláloddal legyőzted a halál uralmát!

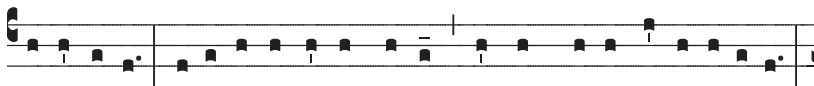
Krisztus, te elragadtad a Gonosztól zsákmányát,
 – lefegyverezted a hatalmasságokat és diadalt arattál!

Testvé-rek, könyö-rögjünk, amint az Úr ta-ní-tott minket imád-

kozni! *M.*: Mi Atyánk, a-ki a mennyekben vagy, szentel-tessék meg

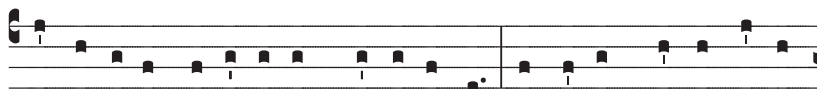
a te ne-ved, jöjjön el a te orszá-god, legyen meg a te a-ka-ra-tod,

amint a mennyben, úgy a földön is. Mindenna-pi kenye-rünket add

meg né-kiünk ma; és bocsásd meg vétke-inket, mi-képpen mi is

megbocsá-tunk az el-le-nünk vétke-zőknek; és ne vígy minket kí-sér-

tésbe, de sza-ba-díts meg a go-nosztól. Mert ti-éd az ország, a ha-

ta-lom és a dicső-ség mindö-rökké. Ámen.

ZÁRÓKÖNYÖRGÉS

Kérünk, Istenünk, tekints családodra,
amelyért Urunk Jézus Krisztus
nem vonakodott magát a gonoszok kezébe adni
és a kereszt szenvedését vállalni.
Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
Isten, mindörökkön örökké.

BEFEJEZŐ ÉNEK

Fil 2,8-9

V.

C hri-stus * factus est pro no-bis obé-di-ens

us-que ad mor-tem, mor-tem au-tem cru-cis

V. Propter quod et De-us exalta-vit il-lum

et de-dít il-li

no-men, quod est su-per o-mne no-men.

Krisztus engedelmes lett értünk a halálig, egészen a kereszthalálig. Ezért felmagasztalta őt az Isten, és olyan nevet adott neki, amely fölségesebb minden névnél.

Nagycsütörtökön együtt énekeljük az *ad mortem* szavakig.
Nagypénteken együtt folytatjuk az *autem crucis*-ig.
Nagyszombaton csak a kántorok folytatják az ének végéig.

NAPKÖZI IMAÓRA

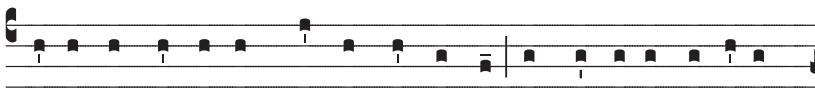
KEZDÉS

Zsolt 69,2

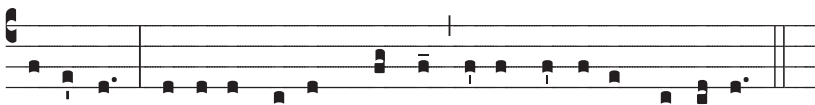
Is-te-nem, hallgass hí-vá-somra! *M:* Uram, si- ess se-gítségem-

re! Dicsőség az Atyá-nak és Fi- ú-nak és Szentlé-lek Istennek.

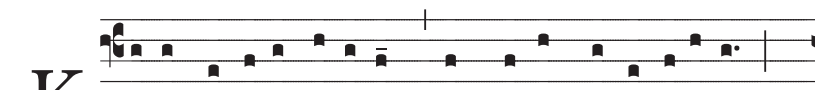

Mi-képpen kezdetben, most és mindenkor és mindö-rökkön ö-rök-

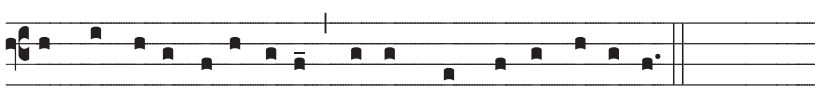

ké. Ámen. Dicsé-ret ne-ked, Krisztus, ö-rök dicső-ség Ki- rálya!

HIMNUSZ

Lit. Hor. Nona

Ke-reszted által kérle-lünk, Adj, Jé-zus, boldog é-le-tet,

Hisz felszegezve ott a fán, Vál-tod meg büntől né-pe-det.

2. Új törvényt hoztál, új i-dőt, El-tűnt a ré-gi vád-le-vél, I-gaz

sza-badság vár re-ánk, Az ő-si rabság vé-get ért. Á-men.

3. Atyádat s Lelkedet veled
Egy szívvel áldjuk, Jézusunk,
Győzelmed osztja szét nekünk
Kereszted drága kincseit. Ámen.

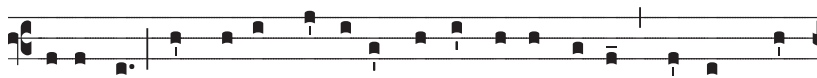
Jn 12,31-32

II.D

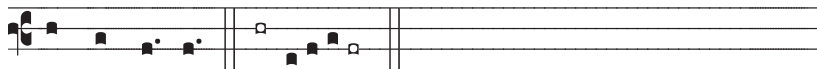
I

- té-let van most e vi-lá-gon, * most ve-tik ki e vi-lág fe-

jedelmét. Én pe-dig, ha a föld-ről fölma-gasztalnak, mindent ma-

gamhoz vonzok.

22. ZSOLTÁR

[Dávid zsoltára.]

Az Úr nékem pásztorom, *
semmiben nincs hiányom.

Tápláló mezőre terel és csendes vizekhez, *
s felüdíti fáradt lelkem.

Igaz úton vezet engem *
szent nevéhez híven.
Járjak bár a halál árnyékában, †
ott sem félek semmitől, *
hisz te vagy velem.
Uram, a te pásztorbotod *
megvéd és biztonságot ad nekem ott.
Asztalt terítesz nekem *
azok előtt, kik ellenem törnek.
Megkened olajjal homlokom, *
színültig töltöd serlegem.
Jóságod és kegyelmed elkísér engem *
életem minden napján.
Az Úr házában lakhatom *
hosszú-hosszú időkön át.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

39. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: Dávid zsoltára.]

Bízva bíztam az Úrban, *
lehajolt hozzám és meghallotta kiáltásom.
Kimentett a pusztulás verméből, *
a mocsár iszapjából.
Sziklára állította lábamat, *
és szilárddá tette léptemet.
Új éneket adott ajkamra, *
hogy magasztaljam Istenünket.
Sokan látják ezt majd és félik az Urat, *
és benne remélnek.
Boldog ember, aki bízik az Úrban, *
s nem tart a gőgös és hazug emberrel.

Mily számosak csodás tetteid, Uram, Istenem, *
gondoskodásodban nincs hozzád hasonló.

Ha hirdetni és elmondani akarnám, *
több annál, hogy fel tudnám sorolni.

Véres vagy ételáldozatban nem leled kedved, *
de megnyitottad hallásra füleimet.

Égő és engesztelő áldozatot nem kívánsz, *
így szólok hát hozzád: Íme, itt vagyok.

A könyvtekercsben írva van rólam, †
hogy akaratod betöltsem, *
örömmel hordom szívemben parancsod, Istenem.

A nagy gyülekezetben igazságodat hirdetem, *
tudod, Uram, hogy nem hallgat ajkam.

Igazságodat nem rejtem szívembe, *
elbeszélem hűséged és üdvösséged.

Kegyelmedről nem hallgatok, *
a nagy gyülekezet előtt nem titkolom hűséged.

Irgalmat, Uram, ne tagadd meg tőlem, *
kegyelmed és hűséged őrizzen szüntelen!

Mert számtalan baj vett körül engem, *
elborított gonoszságom, hogy nem is látok.

Számosabbak, mint fejemen a hajsza, *
cserben hagyott minden erőm.

Légy hozzám kegyelmes, Uram, és ments meg, *
Uram, siess, segíts meg engem!

Piruljanak és valljanak szégyent, *
akik vesztémre törnek.

Hátráljanak meg és érje gyalázat azokat, *
akik örülnek bajomon.

Megszégyenülve vonuljanak vissza, *
akik gúnyolódva mondják: „Úgy kell néki!”

Ujjongjanak és örüljenek benned mindazok, *
akik hűségesen keresnek téged!

Hirdessék mindig: „Dicsőség az Úrnak!” *
mind, akik várják üdvösséged.
Én azonban nyomorult vagyok és szegény, *
de az Úr gondot visel reám.
Te vagy szabadítóm és gyámolom, *
ne késlekedj immár, Istenem!
Dicsőség az Atyának és Fjúnak *
és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

OLVASMÁNY

Zsid 7,26–27

Valóban ilyen főpap kellett nekünk: szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elkülönített, aki magasabbra jutott az egeknél; akinek nincs szüksége arra, mint a főpapoknak, hogy napról napra előbb saját bűneiért mutasson be áldozatot, azután a nép bűneiért. Ugyanis ezt egyszer s mindenkorra megtette, amikor önmagát feláldozta.

℣ Betegségeinket ő hordozta, fájdalmainkat ő viselte,
℞ Az ő sebei szereztek gyógyulást nekünk.

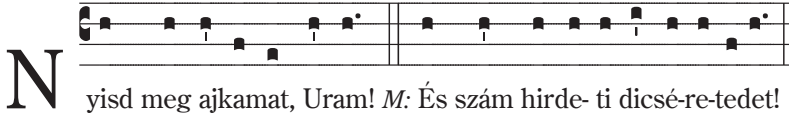
Iz 53,4.5

ZÁRÓKÖNYÖRGÉS ÉS BEFEJEZŐ ÉNEK 31–32. oldal.

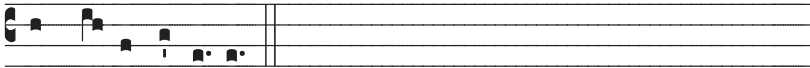
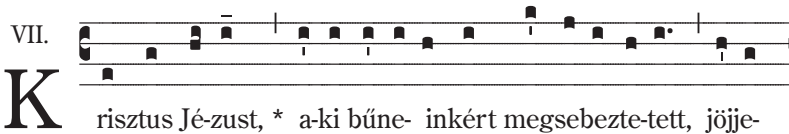
NAGYPÉNTÉK

VIGÍLIA

Zsolt 50,17

vö. Iz 53,5

tek, hí- vek, imádjuk!

Dallama: 203. oldal.

Jertek, örvendezzünk az Úr előtt, *
 ujjongjunk üdvünk sziklája előtt!
 Lépjünk magasztalással színe elé, *
 és zsoltárenekkel ujjongjunk néki!

ANTIFÓNA *ismételve*

Mert nagy Isten az Úr, *
és nagy király minden isten fölött.
Kezében vannak a földnek mélyei, *
és övé mind a magas hegyek.
Övé a tenger, ő alkotta meg, *
s a szárazföld is kezének műve.

ANTIFÓNA *ismételve*

Jertek, boruljunk le és imádjuk őt, *
boruljunk térdre Urunk és Alkotónk előtt,
mert ő az Úr, a mi Istenünk, *
mi pedig legelőjének népe és kezének juhain vagyunk.

ANTIFÓNA *ismételve*

Bárcsak hallgatnátok ma az ő szavára: *
„Ne keményítsétek meg szíveteket,
mint Meribánál és Massza napján a pusztában, †
ahol atyáitok próbára tették engem: *
megkísértettek, bár látták minden művemet.

ANTIFÓNA *ismételve*

Negyven éven át undorodtam e nemzedéktől és mondtam: †
tévelygő szívű ez a nép. *
Ők nem ismerték meg útjaimat,
ezért haragomban kimondtam eskümet: *
ők nem léphetnek be nyugalmam helyére.”

ANTIFÓNA *ismételve*

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

HIMNUSZ 9. oldal.

I. NOCTURNUM

Zsolt 21,19

VIII.G

E 1- osztják ru-hám ma-guk kö-zött * és sorsot vetnek köntö-

söm fö- lött.

21. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: a „Szarvasünő reggel” dallamára – Dávid zsol-tára.]

Istenem, Istenem, miért hagytál el engem? *
 Miért maradsz távol könyörgésemtől, panaszos szavamtól?
 Szólítalak nappal, Istenem, de nem hallod, *
 szólítalak éjjel, de meg nem nyughatom.
 Pedig te vagy szent egyedül, aki a trónon ülsz, *
 Izrael téged magasztal.
 Benned bíztak atyáink, *
 s te megszabadítottad őket, mert benned reméltek.
 Hozzád kiáltottak, és megmentetted őket, *
 nem vallottak szégyent, mert benned bíztak.
 De én féreg vagyok és nem ember, *
 gyaláznak az emberek, s a népek megvetnek.
 Mindaz, aki lát, gúnyt űz belőlem, *
 elhúzza száját, fejét csóválja.
 „Segítse meg az Úr, hisz benne bízott, *
 szabadítsa meg, ha kedves előtte!”
 Anyám méhétől te vezettél engem, *
 te voltál biztonságom anyám ölében.

Rád hagyatkoztam születésem óta, *
anyám méhétől te vagy Istenem.
Nyomorúságomban ne légy tőlem távol, *
légy közel, mert senki sem segít rajtam!
Hatalmas bivalyok vesznek körül, *
körülfognak engem Bászán bükái.
Szájukat kitátják ellenem, *
mint ordító, ádáz oroszlán.
Olyan vagyok, mint a szétömlő víz, †
megtörték minden csontomat, *
szívem megolvadt bennem, mint a viasz.
Torkom kiszáradt, mint a cserép, †
nyelvem ínyemhez tapadt, *
a halál porába sújtottál engem.
Kutyák falkája ólálkodik köröttem, *
gonosztevők csapata vesz körül engem.
Átlyuggatták kezemet és lábamat, †
megszámlálhatom minden csontomat, *
ők pedig bámulva néznek engem.
Elosztják ruhámat maguk között, *
és köntösömre sorsot vetnek.
Ne maradj távol, Uram! *
Te vagy erősségem, siess, ments meg engem!
Mentsd meg a kardtól lelkemet, *
a kutyák karmaiból ragadd ki életem!
Szabadíts ki az oroszlán torkából, *
védj meg engem, szegényt, a bölények szarvától!

Testvéreim között hirdetem neved, *
a közösségben dicsérlek téged.
Ti, akik féltitek az Urat, dicsérjétek, †
magasztaljátok, Jákob fiai, *
félje őt Izrael minden sarja!

Mert nem veti meg és nem utálja a szegény nyomorúságát, †
nem rejtí el előle arcát, *
meghallgatja, mikor hozzá kiált.

A közösségben téged dicsérlek, *
teljesítem fogadalmam azok előtt, kik félnek téged.

Egyenek a szegények és lakjanak jól, †
dicsóítsék az Urat, akik őt keresik, *
szívük élni fog örökké.

A föld minden határa emlékezik erre, és megtér az Úrhoz, *
leborul előtte a népek minden törzse.

Mert az Úré a királyság, *
ő uralkodik a nemzetek fölött.

Egyedül előtte borulnak le a föld hatalmas urai, *
előtte hajolnak meg mind, akik a porba térnek.

Lelkem csak neki él, *
nemzetségem neki szolgál.

Az Úrról beszélnek az eljövendő nemzedéknek, †
üdvözítő tetteit hirdetik a születendő népnek: *
„Ezek az Úrnak művei!”

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

Zsolt 63,3

III.g

Ments meg engem, Iste-nem, * a go-noszok ha-dá-tól, a go-

noszte-vők dü-hé-től óvj meg engem!

63. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: Dávid zsoltára.]

Hallgasd meg, Istenem, panaszos szavam, *
 óvd meg lelkemet, hogy ellenségeimtől ne kelljen félnem!

Ments meg a gonoszok hadától, *
 a gonosztevők tomboló dühétől!

Élesítik nyelvüket, mint a kardot, †
 mérgezett szavaikkal, mint nyilakkal céloznak, *
 hogy a rejtekből leterítsék az ártatlan embert.

Gyorsan rálőnek nyilaikkal, nem félnek semmitől, *
 egyre vakmerőbbek gonosz terveik.

Egymást biztatják a gonosszágra, titokban tört vetnek, *
 és így szólnak: „Ki láthat minket?”

Gonosz terveket szöttek, †
 kiforralt tervüket végre is hajtották; *
 kifürkészhetetlen az ember szíve.

De Isten kiröpi rájuk nyilait, †
 váratlan csapással sújtja őket, *
 romlásukat nyelvük okozza.

Aki csak látja, fejét csóválja, *
 és félelem fog el minden embert.

Hirdetik Isten tetteit, *
 és megértik műveit.

Örvendezik az igaz az Úrban, †
 nála keres oltalmat, *
 benne dicsekszik minden igaz szívű.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

℣: A házadért való buzgóság emészt,

℟: Ha téged szidalmaznak, rám hull a gyalázat.

Zsolt 68,10

Jeremiás próféta siralma

- [’áleph] Én vagyok a férfi, ki megéltem a nyomorúságot,
kemény haragjának vesszeje által.
Úzve úzött és sötétségbe vitt, ahol nincs semmi fény sem.
Csak rám emeli kezét szünet nélkül, egész nap.
- [béth] Bőröm és húsom elsorvasztotta,
minden csontomat összezúzta.
Körülsáncolt és körülvelt engem gyötrő kínnal és epével.
Mint az örökre meghaltaknak,
szállást adott nekem a sötétségben.
- [gimel] Fallal vett körül, hogy ki ne mehessek,
súlyos bilincsbe verte lábam.
Mikor pedig kiáltok és könyörgök hozzá,
ő nem hallgatja meg imádságom.
Falat emelt útjaimra faragott kőből,
minden ösvényemet elzárta.
- [dáleth] Olyan lett hozzám, mint a lesben álló medve,
mint az oroszlán rejtekhelye mélyén.
Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg Istenedhez, az Úrhoz!
- [hé] Íját kifeszítette, és odaállított engem célpontul a nyílnak.
Vesémbe bocsátotta tegzének nyilvánosságát.
Egész népem előtt nevetség lettem,
gúnydalt énekelnek egész nap rólam.
Oly nagy keserőséggel töltött el engem,
és örömmel megrészegetett.
- [waw] Kővel kitörte fogaimat, és a porba alázott.
A békétől lelkemet megfosztotta,
azt is elfelejtettem, mi a jólét.
Akkor így szóltam: odalett dicsőségem
és reménységem az Úrban.
- [zajin] Gondolj nyomorúságomra és bujdosásomra:
csupa ürmöm és keserűség.
Egyre csak erre emlékezik és elsorvad bennem a lélek.
Erre gondolok újra és újra szívemben, ezért merek remélni.
Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg Istenedhez, az Úrhoz!

- [cade] Úzve úztek, mint a madarat engem,
akik ellenségeim lettek ok nélkül.
Verem mélyére taszítottak, és köveket szórtak énram.
Összecaptak a vizek fejem fölött,
már azt mondtam: „Eljött a végörám.”
- [qóph] Uram, nevedet hívtam segítségül a verem mélyéből.
Szavam meghallottad: „Ne zárd be füledet,
mikor sírok és kiáltok!”
Közel jöttél még aznap, amikor hívtalak,
és így szóltál hozzám: „Többé ne félj már!”
- [rés] Uram, ítéletet mondtál ügyemben,
és te lettél életem megmentője.
Láttad, Uram, súlyos gyötrelmem, ítélj énnékem igazságot!
Láttad egész őrzőngő dühüket,
mindazt, amit ellenem szóttek.
- [sín] Uram, meghallottad gyalázó szavukat,
mindazt, amit ellenem szóttek;
amit beszélnek a rám támadók,
amit ellenem forralnak egész nap.
Lássad: akár leülnek, akár felkelnek,
rólam énekelnek gúnydalt.
- [táv] Fizesd vissza nékik, Uram, amit érdemel kezük műve.
Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg Istenedhez, az Úrhoz!

Dán 9,26 [Vulg]; Mt 20,18.19

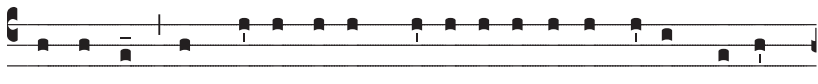
R:

A

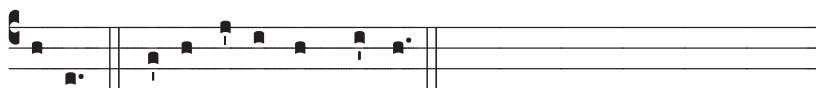
k-kor meg-ö-lik a Krisztust, és nem áll mel-let-te senki. *

Né-pe hűt-len lesz hozzá. ♯ Ha-lál-ra adják és kiszolgáltat-ják a po-

gányoknak, hogy ki-gúnyol-ják, meg-osto-rozzák és ke-resztre fe-

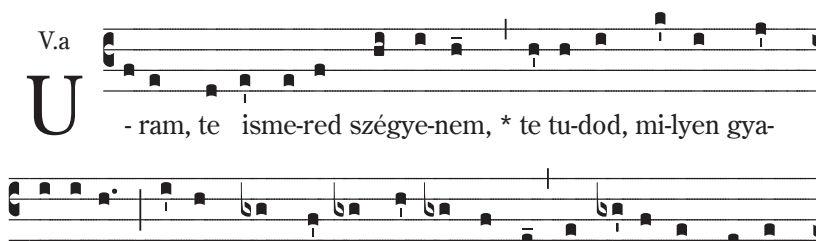
szít-sék. * Né-pe hűt-len lesz hozzá.

II. NOCTURNUM

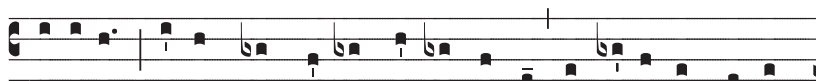
Zsolt 68,20.17.18

V.a

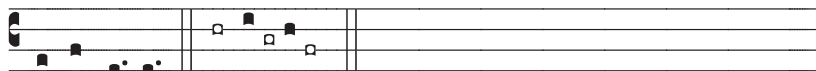
U

- ram, te isme-red szég-ye-nem, * te tu-dod, mi-lyen gya-

lá-zat ért. Te-kints rám, U- ram, ir-galmaddal és ne fordítsd el ar-

co-dat tő- lem!

68. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: a „Liliomok” szerint – Dávidtól.]

I.

Ments meg engem, Istenem, *
mert a víz már fölér a torkomig!

Elmerültem a mély iszapba, és nincs hol megvessem lábamat, *
a vizek mélyére zuhantam, átsapott a hullám fejem fölött.

Belefáradtam a kiáltozásba, a torkom berekedt, *
elhomályosult szemem, míg Istenre várok.

Szamosabbak, mint fejemen a hajsza, *
akik ok nélkül gyűlölnék engem.
Hazug ellenségeim, akik üldöznek, erőre kaptak, *
fizetnem kell azért is, amit el sem vettem.
Te ismered balgaságomat, Uram, *
bűneim nincsenek rejtve előtted.
Ne szégyenüljenek meg miattam, akik benned bíznak, *
Uram, seregek Ura!
Ne érje gyalázat miattam azokat, *
akik keresnek téged, Izrael Istene!
Mert érted viselem a szégyent, *
arcomat érted borítja gyalázat.
Idegen lettem testvéreim szemében, *
jövevény anyám fiai előtt.
Mert a házadért való buzgóság emészt, *
ha téged szidalmaznak, rám hull a gyalázat.
Sírtam, és böjttel gyötörtem magam, *
de rám az is csak szégyent hozott.
Vezeklőruhát öltöttem magamra, *
de ezért is megszólhatnak gúnyosan.
Rólam beszélnek, akik a kapuban ülnek, *
rólam énekelnek a bor mellett vígadók.
De én tehozzád imádkozom, Uram, *
a kegyelem idején, Istenem.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

II.

Bőséges irgalmadban hallgass meg engem, *
segíts meg hűséged szerint!
Emelj ki az iszaptól, hogy el ne süllyedjek, *
gyűlölőim közül és a vizek mélyéből ragadj ki engem!

Ne sodorjon el a vizek árja, †
és ne nyeljen el a mélység, *
ne záruljon be fölöttem a kútnak szája!
Hallgass meg jóságos szeretettel, Uram, *
nagy irgalmaddal tekints énám!
Ne fordítsd el arcodat szolgálódtól, *
sietve hallgass meg, mert nagyon gyötörődöm!
Állj mellém és védj meg, *
ellenségeim közül ments ki engem!
Te tudod, milyen gyalázat ért engem, *
ismered csúfos szégyenem.
Látod mind, akik gyötörnek engem, *
szívemet a gyalázat összetörte, beteggé váltam.
Vártam, hogy valaki együtt érez velem, de nem volt, *
és aki megvigasztal, de azt sem találtam.
Ételembe epét keverték, *
és szomszúságomban ecettel itattak.
Asztaluk legyen előttük csapdává, *
megtorlássá és büntetéssé!
Homályosodjon el szemük, hogy ne is lássanak, *
és csípőjük legyen mindig erőtlen!
Öntsd ki rájuk dühödet, *
érje utol őket haragod heve!
Lakóhelyük legyen pusztává, *
hajlékaikban senki se lakjék!
Mert akit te vertél meg, azt üldözik, *
és akit te sebezted meg, annak növelik fájdalmát.
Bűneikért büntesd meg őket, *
és igazságos ítéletedben ne legyen részük!
Töröld ki őket az élők könyvéből, *
és ne írd be őket az igazak közé!
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

III.

Nyomorult vagyok és szenvedek, *
 de segítséged, Istenem, fölemel engem.
 Énekkel áldom Isten nevét, *
 s őt magasztalom dicsérő szóval.
 Ez kedvesebb az Úrnak, mint az áldozati állat, *
 vagy mint a tinó, melynek már szarva és körme van.
 Látták ezt a megalázottak és örülnek; *
 keressétek az Istent, és szívetek élni fog!
 Az Úr meghallgatja a szegényt, *
 és nem veti meg övéit, ha fogságban sínylődnek.
 Dicsérje őt ég és föld, *
 a tenger és minden, ami benne mozog!
 Mert Isten megszabadítja Sion, †
 újra felépíti Júda minden városát; *
 ott lesz lakóhelyük, és az lesz birtokuk.
 Szolgáinak ivadéka kapja örökül, *
 és ott laknak majd, akik szeretik nevét.
 Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

℣. Rosszal fizetnek nekem a jóért,
 ℞. Elhagyatott és magányos vagyok.

Zsolt 34,12

PATRISZTIKUS OLVASMÁNY

I. ÉVBEN

Nagy Szent Leó pápának az Úr szenvedéséről mondott 2. beszédéből

Brev. Maur.

Szeretteim, Júdás kárhozatos, gonosz árulása után, amellyel a világ Megváltóját az üldözők kezére adta, a szentségtörő gúnyolódások után,

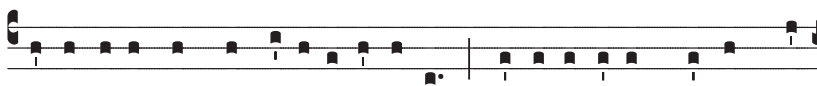
amelyek közt mint szelíd bárányt a vesztőhelyre hurcolták, keresztre feszítettek vele – kétoldalt állítva bitófájukat – két gonosztevőt is. Ezek közül az egyik – ez ideig hasonló párja társának: útonálló, embertársai nyugodt életét felforgató, egészen a keresztfeszítésig makacsul megátalkodott – hirtelen Krisztus hitvallója lesz, és az éles testi-lelki gyötrelmek között, amelyeket a halál közelsége és keménysége csak növelt, csodás változáson megy át: *Emlékezzél meg rólam, Uram* – mondja –, *amikor eljön országod.*

Mi buzdította erre a hitre? Nem látta a korábban véghez vitt csodákat, és mégis úrnak és királynak ismeri el azt, akit a halálbüntetésben sorstársának lát. Csakis onnan származhatott ez az ajándék, ahonnan hitére választ kapott. Azt mondja ugyanis Jézus: *Még ma velem leszel a paradicsomban.* Ez az ígélet felülmúlja az ember világát. A hitnek ez a jutalma abból a magasságból jön, ahol eltöröltetik az emberi törvényszegés adóslevele. Mert az Isten képmása nem szakítja el magát a szolga alakjától: még a halálgyötrelmek közepette is megőrizte sajátosságát és egységét mind a sérthetetlen Istenség, mind pedig a szenvedésnek kitett emberi természet.

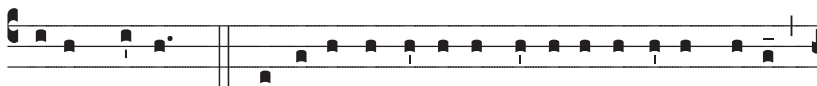
Reményünk erősítésére megszólal még az egész teremtet világ tanúskodása: midőn Krisztus kiadta lelkét, a természet erői megrendültek. Tehát az ég és a föld mondott ítéletet! A nap megvonta szolgálatát és világosságát. Az elemek rendje megtagadta a szolgálatot.

Mi tehát, szeretteim, akik számára a mi megfeszített Urunk, Jézus Krisztus nem botránykő, nem oktalanság, hanem Isten ereje és Isten bölcsessége; mi, Ábrahám lelki ivadékai, akik nem a szolgák népségében születtünk, hanem újjászülettünk a szabadság családjában; mi, akiket az egyiptomi uralom elnyomása alól erős kéz és égi kar ragadott ki, s akikért az igazi és szeplőtelen bárány, Krisztus, feláldozta magát: öleljük át az üdvhozó Húsvét szent titkait, és alakuljunk át annak a képére, aki a mi elesettségünknek lett részesévé.

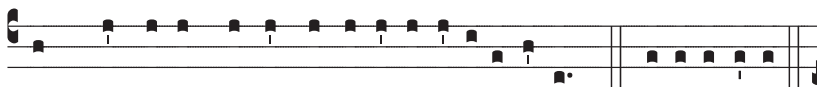
Iz 53,5; 1Pét 2,24

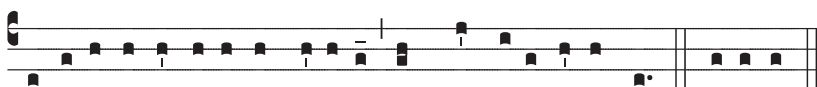
bé-kességünkért van rajta a fenyí-tés. * Se-be- i á-rán szerzett gyó-

gyu-lást né-künk. √ Vétke- inket testé-ben fölvit-te a ke-resztfá-ra,

hogy meghal-junk a bűnnek és i-gaz é-le-tet él-jünk. * Sebe- i á-rán...

Dicsőség az Atyának és Fi-únak és Szentlé-lek Istennek. * Sebe- i...

II. ÉVBEN

Nagy Szent Leó pápa beszéde

Lit. Hor. Suppl.

Az Úr Jézust átadták az őrzöngők kényének-kedvének, s királyi méltósága kigúnyolásaként magának kellett hordoznia kivégzésének eszközt, hogy beteljesedjék, amit Izajás próféta mondott: *Íme, gyermek született nekünk és fiú adatott nekünk; hatalma vállán nyugszik. Az, hogy az Úr a keresztfát vállára vette és átváltoztatta hatalmi jogarává, a gonoszok szemében jó mulatságnak látszott, a hívők szeme előtt azonban nagy misztériumként jelenik meg: a Sátán dicsőséges legyőzője, az ellenséges hatalmasságok fölött győzedelmes hadvezér szépséges diadalmenetben hordozza harci zsákmányát. Rendíthetetlen türelemmel felvértezett vállán elvitte az üdvösség imádandó jelét a föld minden országába, mintha ekkor is meg akarta volna erősíteni követőit saját példájával, és mintha ekkor is ezt mondta volna: *Aki nem veszi föl keresztyét és nem követ engem, nem méltó hozzám.**

Húsvéti Bárányunk, Krisztus föláldoztatott – mondja az Apostol –, mivelhogy új és valódi engesztelő áldozatként ajánlotta fel önmagát az

Atyának. Nem a Templomban feszítették keresztre – ennek tisztelete már leáldozott –, nem is a Város falain belül, amelyet aztán bűnei miatt porig romboltak; hanem *kint, a táboron kívül* feszítették meg, hogy minnekutána a régi áldozati állatok üdvrendje véget ért, immár új áldozat kerüljön az új oltárra; és Krisztus keresztje ne a jeruzsálemi Templom, hanem az egész világ oltára legyen.

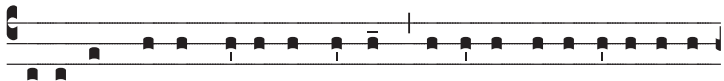
Hallván tehát, szeretteim, hogy Krisztus felmagasztaltatott a kereszten, ne csak az a kép jelenjen meg szemünk előtt, amelyet a gonoszok láttak, akiknek Mózes megmondta: *Szemed előtt függ életed, éjjel-nappal rettegsz, s nem érzed életedet soha biztonságban.* Azok ugyanis semmi mást nem voltak képesek látni a keresztre feszített Úrban, mint saját büntettüket; félelem szállta meg szívüket, de nem az a félelem, amely igazolja a valódi hitet, hanem az, amely kinozza a rossz lelkiismeretet. Velük szemben a mi értelmünk, amelyet megvilágosít az igazság Lelke, tiszta és szabad szívvel lássa meg a Szent Kereszt égre és földre rásugárzó dicsőségét, és belső szemével vegye észre, mit jelent, amit szenvedésének bekövetkeztével kapcsolatban mondott az Úr: *Eljött az óra, hogy megdicsőüljön az Emberfia; valamint: Szomorú az én lelkem, mit is mondjak? Atyám, szabadíts meg ettől az órától. De hát éppen ezért az óráért jöttem. Atyám, dicsőítsd meg fiadat!* Értsük meg, mit jelentett az Atya szava, amely az égből hallatszott: *Megdicsőítettem és ismét meg fogom dicsőíteni.* Értsük meg végül, amit Jézus a körülötte állóknak mondott: *Nem értem hallatszott ez a szózat, hanem tiértetek. Most van ítélet a világon, most vetik ki e világ fejedelmét. Én pedig, ha fölmagasztalnak a földről, mindeneket magamhoz vonzok.*

Milyen csodálatos a Kereszt ereje! Milyen kimondhatatlan a szenvedés dicsősége! Ott van benne az Úr bírói ítélőszéke, a világ ítélete és a Keresztrefeszített főhatalma. *Mindeneket magadhoz vonzottál, Uram,* és amikor egész napon át karodat a hitetlen és ellenszegülő nép felé tartad, a világmindenség felfogta, hogy neki kell megvallania fölségedet.

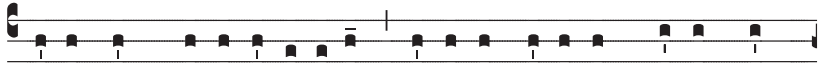
Mindeneket magadhoz vonzottál, Uram, mert amidőn a Templom kárpítja kettéhasadt, az előkép valósággá, a jövődölés beteljesedéssé, a Törvény Evangéliummá változott. *Mindeneket magadhoz vonzottál, Uram,* úgyhogy miután nyilvánvalóvá és megközelíthetővé vált a titok, a nemzetek mindnyájan áhítattal tisztelhetik azt, amit addig Júdea egyetlen Templomában rejtett jelekben ünnepeltek. Most ugyanis, minthogy megszűnt a sokféle testi áldozat, a különféle áldozati állatok

sokféleségét a te tested és véred egyetlen áldozata váltotta fel. Mert te vagy a valódi bárány, az *Isten Báránya, aki elveszed a világ bűneit*. Beteljesítet magadban az összes misztériumot, és így egy áldozat lép az összes áldozati állapot helyébe, és egyetlen Országba gyűlnek mind a nemzetek.

Mt 27,45.46; Jn 19,30; Lk 23,46

A z egész földön sötétség támadt. A ki-lence-dik ó-ra tájban

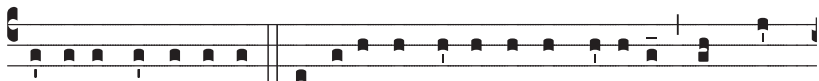
 Jé-zus nagy szó-val fölki-áltott: „Iste-nem, Iste-nem, mi-ért hagy-

 tál el engem?” * A-zu-tán le-haj-tot-ta fe-jét és ki-le-helte lelkét.

 ♪ Jé-zus hangosan fölki-áltott: Atyám, ke-zedbe a-jánlom lelkemet.

 * A-zu-tán le-haj-tot-ta... Dicsőség az Atyá-nak és Fi-únak és Szent-

 lé-lek Istennek. * A-zu-tán le-haj-tot-ta...

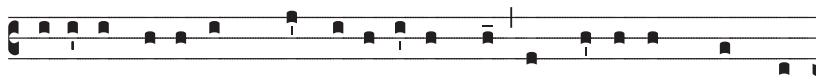
LAUDES

Mt 27,39-40

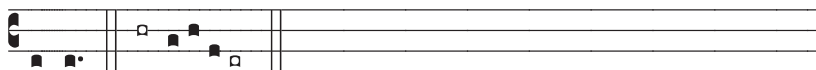
VIII.G

A

z arra já-rók kigúnyolták őt * s fe-jüket csóválva mondták:

„Ha Isten Fi- a vagy, szállj le a ke-resztről és sza-ba-dítsd meg ma-

ga-dat!”

56. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: a „Ne töröld el” szerint – miktam Dávidtól, amikor Saul elől a barlangba menekült.]

Könyörülj rajtam, Istenem, könyörülj rajtam, *
lelkem hozzád menekül.

Szárnyaid árnyékában keresek oltalmat, *
amíg a veszély el nem múlik.

A fölséges Istenhez kiáltok, *
Istenhez, aki jót tett velem.

Küldjön segítséget a mennyből, †
üldözőimet szégyennel sújtsa, *
árassza rám irgalmát s hűségét!

Oroszlánok közt kell laknom, *
akik emberi zsákmányra éhesek.

Foguk nyíl és lándzsa, *
éles kard a nyelvük.

Emelkedjél fel, Isten, az egeknek fölébe, *
 dicsőséged ragyogja be az egész földet!
 Csapdát feszítettek lábam elé, *
 földig alázták lelkemet.
 Vermet ástak vesztetemre, *
 de maguk estek bele.
 Kész az én szívem, Istenem, kész az én szívem, *
 hogy énekeljek és zsoltárt zengjek.
 Ébredj, lelkem, ébredj, citera, hárfa, *
 hadd ébresszem így a hajnalt!
 A nemzetek közt, Uram, megvallak, *
 énekkel magasztallak a népek között.
 Mert nagy a te irgalmad, s felér az egekig, *
 hűséged a magas felhőkig.
 Emelkedjél fel, Isten, az egeknek fölébe, *
 dicsőséged ragyogja be az egész földet!
 Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Amen.
 ANTIFÓNA *ismételve*

Lk 23,36

VI.F

A ka-to-nák is gúnyolták, * odamentek s ecettel kí-nálták:

„Ha te vagy a zsi-dók ki-rálya, hát szaba-dítsd meg ma-gadat!”

ÓSZÖVETSÉGI ÉNEK (Iz 5,1–7.24–25)

[Hadd énekeljek barátomról, barátomnak szőlője iránti szerelméről.]

A barátomnak volt egy szőlőskertje *
igen termékeny domboldalon.

Felásta földjét, a köveket kiszedte belőle, *
és beültette nemes szőlőfajtákkal.

Közepére tornyot épített, *
és sajtót is vágott benne.

Várta, hogy jó szőlőt teremjen, *
de csak vadszőlőt hozott.

Most hát, Jeruzsálem lakói és Júda fiai, *
tegyetek igazságot köztem és szőlőm között!

Mit kellett volna még tennem szőlőmmel, *
amit meg nem tettem?

Vártam, hogy jó szőlőt teremjen, *
miért hozott vadszőlőt?

Most azért tudtotokra adom, *
mit fogok tenni szőlőmmel:

Lerontom sövényét, hadd tépdessék szerte, *
lerombolom falát, tapossák össze.

Elhagyottá teszem: †
nem metszi meg és nem kapálja meg senki, *
hadd verje fel a bozót s a tövis.

Megparancsolom a felhőknek, *
hogy ne hullassanak rá esőt.

A seregek Urának szőlője Izrael háza, *
és Júda népe nemes ültetése.

Azt vártam, hogy cselekedete igaz legyen, *
és íme, gonoszat művel;

Hogy igazságot tegyen, *
de csak jajkiáltás és siralom hallatszik.

Ezért, amint a tarlót felfalják a lángok, *
 és a széna elég a forró tűzben,
 Úgy korhad el gyökerük, és olyan lesz, mint a hamu, *
 virágjuk elszáll, mint a porfelhő.

Mert elvetették a seregek Urának törvényét, *
 és káromolták Izrael Szentjének szavát.

Ezért gerjedd föl az Úr haragja népe ellen, *
 ezért nyújtotta ki kezét és sújtotta földre.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

Lk 23,39.40.41

II.D

A

z egyik go-noszte-vő * ká-romolta Jé- zust, de a má-sik

rászólt: „Nem félsz az Úrtól? Mi ugyan jo-go-san bűnhő-dünk,

de ő semmit sem vé- tett.”

149. ZSOLTÁR

Új dalt énekeljete az Úrnak, *
 a szentek közösségében zengő dicséretet!

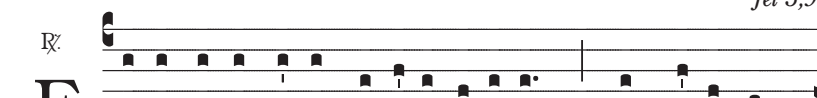
Örvendezzék Teremtőjén Izrael népe, *
és ünnepeljék királyukat Sion lakói!
Körtáncsal dicsérjék nevét, *
dobon és hárfán zengjék énekét,
Mert népét az Úr szeretettel áldja, *
s a magát megalázót győzelem koronázza.
Ujjongjanak dicsőségükön a szentek, *
vigadozzanak nyugvóhelyükön!
Isten magasztalása legyen nyelvükön, *
kétélű kard a kezükben,
Hogy megtorolják a nemzetek vétkeit *
és megfenyítsék a népeket.
Hogy királyokat verjenek bilincsbe, *
fejedelmeket vasláncra.
A megszabott ítéletet rajtuk így betöltsék; *
ez lesz dicsőségére minden szentjének!
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.
ANTIFÓNA *ismételve*

OLVASMÁNY

Zsid 9,11–14

Krisztus mint a jövődő javak főpapja a nagyobb és tökéletesebb sátoron át jelent meg, amely nem emberkéz alkotása, azaz nem e világból való, és nem is bakok és borjak vérével, hanem a tulajdon vérével ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, és örök megváltást szerzett. Mert ha a bakok és a bikák vére és a tehén hamva a tisztátalanokra hintve megszentel, vagyis az istentisztelet számára tisztává teszi a testet, akkor Krisztus vére, aki az örökkévaló Lélek által önmagát ajánlotta föl Istennek, mennyivel inkább megtisztítja lelkiismeretünket a holt cselekedetektől, hogy az élő Istennek szolgáljunk.

Jel 5,9

Elszenvedted, U-ram, a ha-lált é-rettünk, * szent vé-reddel

 megváltottál minket. ✠ Minden törzsből és nemzetből, minden nyelv-

 ból és minden népből. * szent vé-reddel... Dicső-ség az Atyá-nak és

 Fi- únak és Szentlé-lek Istennek. ✠ Elszenvedted...

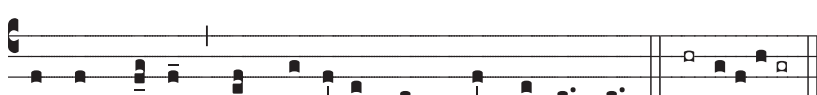
Lk 23,42-43

Ala-tor Jé-zushoz így szólt: * „Jé-zus, emlé-kezzél meg ró-

 lam, ami-kor el-jössz u-ralmaddal.” Jé-zus így fe-lelt né-ki: „Bi-zony

 mondom né-ked, még ma ve-lem leszel or-szá-gomban.”

BENEDICTUS 28. oldal.

KÖNYÖRGÉSEK, MIATYÁNK, ZÁRÓKÖNYÖRGÉS, BEFEJEZŐ ÉNEK 29-32. old.

NAPKÖZI IMAÓRA

KEZDÉS 33. oldal.

HIMNUSZ

Lit. Hor.

K e-resztfa, áldás kútfe-je, Üdvünk, reményünk sarkkö-ve,
 E-lőbb csak á-tok-verte fa, Most égnek fényes aj-ta-ja. Á- men.

2. Terajtađ függ a Bűntelen,
 Mindent magához így ölel,
 Kivel csatát az ősgonosz
 Hiába kezdett – elbukott.

3. Atyádat s Lelkedet veled
 Egy szívvel áldjuk, Jézusunk,
 Győzelmed osztja szét nekünk
 Kereszted drága kincseit.
 Ámen.

Mt 27,39–40

VIII.G
A z arra já-rók kigúnyolták őt * s fe-jüket csóválva mondták:
 „Ha Isten Fi- a vagy, szállj le a ke-resztről és sza-ba-dítsd meg ma-
 ga-dat!”

30. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: Dávid zsoltára.]

Te vagy, Uram, én reményem, ne hagyj soha szégyent énem, *
szabadíts meg igaz voltodban!

Fordítsd felém füledet, *
siess, ments meg engem!

Te légy oltalmazó sziklám, *
szabadító, erős házam!

Hiszen te vagy erősségem és sziklaváram, *
neved miatt vezess és irányíts engem!

Kiszabadítasz a hálóból, amit titkon nekem vetettek, *
mivel te vagy megmentőm.

Kezedbe ajánlom lelkem, *
megváltottál, Uram, hűséges Istenem.

Te gyűlölöd azokat, akik hiábavaló bálványokat tisztelnek, *
de én az Úrban remélek.

Irgalmaznak ujjongok és örvendek, *
mert tekintetre méltattad kicsiny voltomat.

Ismered lelkem szorongattatását, †
nem adtál ellenségem kezébe, *
lábamnak tágas teret adtál.

Könyörülj rajtam, Uram, mert gyötrődöm, †
elhomályosult szemem a bánattól, *
összetört a testem-lelkem.

Mert fájdalomban múlik életem, *
sóhajtozásban fogynak el éveim.

Nyomorúság törte meg erőmet, *
elsorvadt minden csontom.

Ellenségeim gúnyt űznek belőlem, †
szomszédaim csúfolnak, ismerőseim félnek tőlem, *
akik meglátnak az utcán, elfutnak előlem.

Szívükben elfelednek, mintha halott lennék, *
olyan lettem, mint az összetört edény.

Hallom sokak suttogását, körülöttem csupa rettegés, *
mert összeszövetkeztek ellenem, ki akarják oltani életem.

De én benned bízom, Uram, †
azt mondom: te vagy Istenem, *
sorsom kezédben tartod.

Ments meg ellenségeim kezéből, *
és azoktól, akik üldöznek engem!

Ragyogtasd fel arcod szolgálád fölött, *
irgalmadban ments meg engem!

Uram, ne hagyd, hogy szégyen érjen, *
hiszen segítségül hívlak téged.

A gonoszokat érje szégyen, *
és némuljanak el az alvilágban.

Hallgasson el az álnok ajak, *
amely kevélyen és megvetéssel szól az igaz ellen.

Mily nagy a te jóságod, Uram, *
melyet azoknak őrzöl, akik félnek téged!

Ebben részesíted azokat, akik benned remélnek, *
minden ember szeme láttára.

Arcod oltalmába rejtéd őket *
az emberek dühe elől.

Megvéded őket sátradból, *
az átkot szóró nyelvektől.

Áldott legyen az Úr, aki megmutatta csodálatos irgalmát *
az ostromlott városban.

Félelmemben így szóltam: *
„Elvetettél színed elől!”

De te meghallgattad könyörgő szavamat, *
amikor segítségül hívtalak téged.

Szeressétek az Urat, összes szentjei, †
megőrzi az Úr azokat, akik hűek hozzá, *
de a gőgösöknek bőven megfizet.

Legyetek erősek és bátor szívűek, *
 mindnyájan, akik az Úrban reméltek!
 Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Amen.

41. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: Korach fiainak tanítókölteménye.]

Mint a szarvas vágyakozik a forrás vizére, *
 úgy vágyakozik hozzád a lelkem, Istenem.
 Istent, az élő Istent szomjazza lelkem: *
 mikor juthatok Isten elé, hogy meglásson arcát.
 Könny a kenyerem éjjel és nappal, *
 mert naponta mondják: „H^ol van Istened?”
 Megdobban a szívem, ha arra gondolok, *
 hogyan vonultam a fölséges sátorba, az Úrnak házába,
 Ujjongva és hálaadó enekkel *
 a vidáman ünneplő sokaság körében.
 Miért vagy szomorú, lelkem, *
 miért háborogsz bennem?
 Bízzál Istenben; hiszen majd áldom őt, *
 Istenemet és szabadítómát, akire főlnézek.
 Elcsügged bennem a lélek, *
 azért rád gondolok a Jordán földjéről, a Hermonról, a Mízár hegyéről.
 Örvény örvénynek kiált zuhatagjaid szavában, *
 tájtétköz hullámaid átcsapnak főlöttem.
 Nappal az Úr adja kegyelmét, †
 éjjel éneket mondok néki, *
 imádkozom életem Úrához.
 Így szólok Istenhez: †
 Sziklám vagy, miért feledkezel meg rólam, *
 miért kell gyászban járnom, miért gyötör az ellenség?

Mintha csontjaimat tördelnék, amikor üldözőim gúnyolnak, *
naponta mondogatják: „Hol van Istened?”

Miért vagy szomorú lelkem? *

Miért háborogsz bennem?

Bízzál Istenben; hiszen majd áldom őt, *
Istenemet és szabadítót, akire főlnézek.

Dicsőség az Atyának és Fjúnak *
és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

OLVASMÁNY

Zsid 9,15–22

Krisztus új szövetség közvetítője, hogy miután meghalt az első szövetség alatt elkövetett bűnök váltságáért, a meghívottak elnyerjék az örökévaló örökség ígértét. Mert ahol végrendelet van, ott be kell következnie a végrendelkező halálának is; ugyanis a végrendelet csak halál esetén hajtható végre. Amíg a végrendelkező él, addig nem hatályos. Ezért az első szövetség sem lépett életbe vér nélkül. Mert amikor Mózes a Törvény szerint elmondott az egész népnek minden parancsolatot, vette a borjak és bakok vérét együtt a vízzel, a vörös gyapjával és az izsóppal, és meghintette magát a könyvet és az egész népet, e szavakkal: Ez annak a szövetségnek a vére, amelyet Isten kötött veletek. Aztán hasonlóképpen meghintette vérrel a sátrat és az istentisztelet minden eszközét is. A Törvény szerint majdnem mindent vérrel tisztítanak meg, és vér kiontása nélkül nincs bűnbocsánat.

℣. Amilyen távol van napnyugattól napkelet,

℟. Olyan messze dobja tőlünk vétünköt.

Zsolt 102,12

ZÁRÓKÖNYÖRGÉS ÉS BEFEJEZŐ ÉNEK 31–32. oldal.

KOMPLETÓRIUM

KEZDÉS 33. oldal.

LELKIISMERET-VIZSGÁLAT:

C.: Testvéreim! Valljuk meg Isten előtt vétkeinket!

vagy

C.: Testvéreim! Mindnyájan rászorulunk Isten irgalmára.
Szálljunk magunkba, és bocsássunk meg szívből egymásnak,
hogy Isten irgalmára mi magunk is méltók legyünk!

C.: Jézus Krisztus, utunk és példaképünk: Uram, irgalmazz!

M.: Uram, irgalmazz!

C.: Jézus Krisztus, kiengesztelődésünk és megváltásunk: Krisztus
kegyelmezz!

M.: Krisztus, kegyelmezz!

C.: Jézus Krisztus, a hit szerzője és beteljesítője: Uram, irgalmazz!

M.: Uram, irgalmazz!

C.: Irgalmazzon nekünk a mindenható Isten,
bocsássa meg bűneinket, és vezessen el az örök életre.

M.: Ámen.

HIMNUSZ

Brev. Maur.

Krisztus, tündöklő szép napunk, Ki ránk sugársz az Atyát,

Ó fényességből fényesség, Oszlasd szét szívünk árnya- it! Á- men.

<p>2. A nap világa már kihunyt,
Éjnek sötétje száll reánk,
A nappal tőled nyert erőt,
Te adj szép békés éjszakát!</p> <p>3. Álomra hunyjuk bár szemünk,
Lelkünk virrasztva vár reád;
Te szent, hatalmas jobbkezed
Őrizze hívő népedet!</p> | <p>4. Míg fáradt testünk földre nyom,
Szívünk fohásza száll feléd:
Te add, hogy lelkünk szárnyain
Emelkedjünk az ég felé!</p> <p>5. Üdvösségünkre egy remény,
Kérő imánkat meg ne ved;
Ki értünk adtad véredet,
Oltalmaz minket, Jézusunk!</p> |
|--|--|
6. Áldjuk teremő szent Atyánk,
Bűntől megváltó egy Fiát,
S az éltető szent Lelket is
Dicsérjük most és szüntelen. Ámen.

Zsolt 37,16.22

VI.F

U - ram, benned remé- lek, * ne hagyj magamra, Istenem,

és ne tá- vozz el tő- lem!

37. ZSOLTÁR

[Dávid zsoltára, emlékezésre.]

Uram, indulatodban ne feddj meg, *
haragodban ne büntess engem;
Mert nyilaid belém hatoltak, *
és rám nehezedett súlyos kezed.

Nincs ép hely testemen, mert haragszol énrám, *
nincs egy ép csontom, mert sok a vétkem.

Gonoszságaim összezsaptak fejem fölött, *
rá^m nehezednek, mⁱnt súlyos te^her.
Elmérge^dtek és gyulladá^sban vanⁿak sebeim, *
mⁱve^l okta^lan va^gyk.
Elcsügge^dtem és földre görnyedtem, *
szomorú^an járok naphosszat.
Égő fájdalom kínozza^a derekam, *
nⁱncs ép hely testemen.
Elgyöngültem és megtört^t va^gyk, *
szí^vem gyötrelmében kiált szá^vam.
Elő^tted van minden kívánsá^gom, Uram, *
só^hajom nⁱncs rejtve elő^tted.
Szí^vem hevesen dobog, erő^m elhagyott, *
elhomályosult szemem világa.
Barátaim és szeretteim magamra hagynak bajomban, *
rokonaim kerülnek engem.
Tört vetettek, akik életemre törnek, †
pusztulással fenyegetnek, akik vesztemet akarják, *
és család^r terveket szőnek egész nap.
De én meg sem hallom, mintha süket volnék, *
mint a néma, számat föl nem nyitom.
Olyan lettem, mint aki nem hall, *
akinek szájában nⁱncs ellenvetés.
Mert benned remélek, Uram, *
te meghallgatsz engem, Uram, Istenem.
Így szóltam: „Ne nevensenek rajtam, *
ne ujjongjanak, ha megbotlik lábam.”
Bizony az elbukáshoz már közél va^gyk, *
szemem előtt van mindig a fájdalom.
Én pedig megvallom, hogy bűnös va^gyk, *
és vétkeim miatt meg nem nyughatom.
De ellenségeim virulnak és erősebbek nálam, *
sokan vannak, akik ok nélkül gyűlölnek.

Rágalmaznak engem és a jóért rosszal fizetnek, *
mivel mindenkor a jóra törekszem.

Ne hagyj magamra, Uram, †

Istenem, ne távozz el tőlem! *

Uram, szabadítóm, siess, oltalmaz engem!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *

és Szentlélek Istennek

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

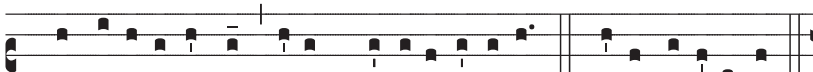
OLVASMÁNY

Iz 53,6–7

Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta, az Úr mégis az ő vállára rakta mindnyájunk gonoszságát. Megkínózták, és alázattal elviselte, a száját sem nyitotta ki. Mint a juh, amelyet leölésre visznek, vagy mint a bárány, amely elnémul nyírója előtt, ő sem nyitotta ki a száját.

Zsolt 30,15.6

U - ram, te-benned remé- lek, * ke-zedbe a- jánlom lelkem.

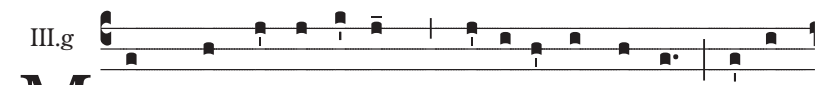

☩ Megváltottál engem, Uram, hűséges Istenem. * kezedbe a-jánlom...

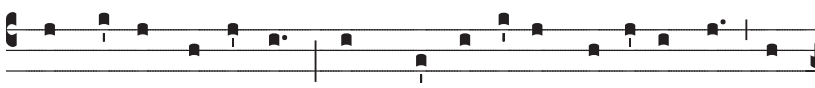

Dicsőség az Atyának és Fi- únak és Szentlé-lek Istennek. ☩ U-ram...

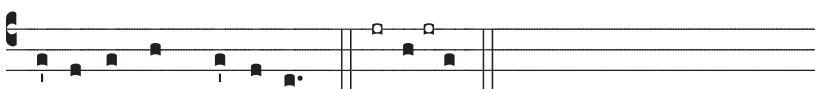
III.g

Ments meg minket, U-runk, * mi-kor ébren vagyunk. Ő- rizz

meg minket, ha alszunk, hogy Krisztus U-runkkal virrasszunk, és

bé-kességben nyu-godjunk.

NUNC DIMITTIS (Lk 2,28–32)

[Simeon így áldotta Istent:]

Bocsásd el most szolgálodat, Uram, *
szavaid szerint békességben;

Hiszen már látta szemem az üdvösséget, *
melyet minden népnek készítettél,

Hogy felragyogjon világosságára a pogányoknak, *
és dicsőségére népednek, Izraelnek.

Dicsőség az Atyának és Fjúnak *
és Szentlélek Istennek

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

ZARÓKÖNYÖRGÉS

Emlékezzél meg irgalmasságodról, Urunk, Istenünk,
és örök oltalmaddal szenteld meg családodat,
amely számára vére árán szerezte a húsvét szent titkát
a te Fiad, Jézus Krisztus.

Aki él és uralkodik mindörökkön örökké.

ÁLDÁS

C.: Ismerjétek meg Krisztusnak
minden ismeretet felülmúló szeretetét,
és teljete be Isten egész teljességével!

M.: Ámen.

vagy

C.: Tegyen titeket méltóvá Isten a szentek sorsára,
aki kiragadott benneteket a sötétség hatalmából,
és áthelyezett szeretett Fia országába!

M.: Ámen.

Egyéni imádkozó vagy előimádkozó

Nyugodalmas éjszakát és boldog halált
adjon nekünk a mindenható Isten:
az Atya, a Fiú ✠ és a Szentlélek.

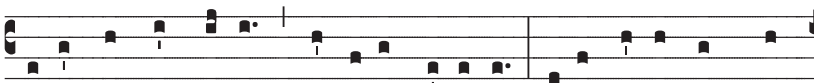
M.: Ámen.

MÁRIA-ANTIFÓNA

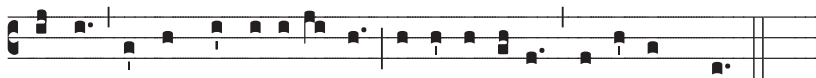
VII.

O

l-tal-mad a-lá fu-tunk, * Istennek szent Szü-lő-je; könyör-

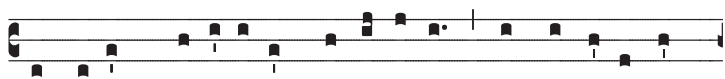
gé-sünket meg ne vesd szükségünk i-de-jén; hanem ol-talmaz meg

minket minden veszedelemtől, ó dicső-séges és áldott Szűz.

VII.

S

ub tu- um præ-si-di- um confu-gimus, * sancta De- i Ge-

nit-rix, nostras depre-ca- ti- ones ne despi- ci- as in ne-cessi- ta- ti-

bus, sed a pe-ri-cu- lis cunctis li-be-ra nos sem-per, Virgo glo-

ri- o- sa et be- ne- dic- ta.

vagy

ÜDVÖZLÉGY, ÉG KIRÁLYNŐJE 110. oldal.

NAGYSZOMBAT

VIGÍLIA

KEZDÉS

Zsolt 50,17

N

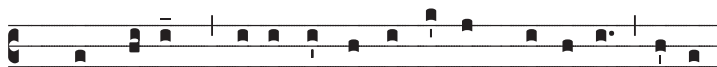
yisd meg ajkamat, Uram! *M:* És szám hirde- ti dicsé-re-tedet!

IMÁDSÁGRA HÍVÁS

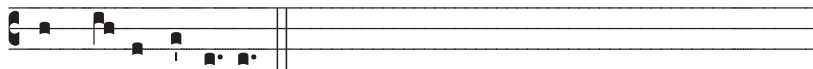
vö. Iz 53,9

VII.

K

risztus Jé-zust, * a-ki meghalt és sírban nyu-go-dott, jöj-je-

tek, hí- vek, imádjuk!

23. ZSOLTÁR

Dallama: 206. oldal

[Dávid zsoltára.]

Az Úré a föld minden teljessége, *
lakóival a földnek kereksege.

Az Úr adott neki a tengereken szilárd alapot, *
ő erősítette meg a vizek fölött.

ANTIFÓNA *ismételve*

Ki fog fölhágni az Úr hegyére, *
ki állhat meg az ő szent helyén?
Az ártatlan kezű, a tiszta szívű, *
aki nem sóvárog hiábavalóság után és hamisan nem esküszik;

ANTIFÓNA *ismételve*

Az nyer áldást az Úr kezéből, *
 igazságot szabadító Istenétől.
 Ilyen ez a nemzedék, mely őt keresi, *
 Jákob Istenének arcát keresi.

ANTIFÓNA *ismételve*

Emeljétek föl fejetekeket, ajtók, †
 táruljatok föl, ősi kapuk, *
 és bevonul a dicsőség Királya.
 Kicsoda ő, a dicsőség Királya? *
 Ő az Úr, erős és hatalmas, a harcokban diadalmas.

ANTIFÓNA *ismételve*

Emeljétek föl fejetekeket, ajtók, †
 táruljatok föl, ősi kapuk, *
 és bevonul a dicsőség Királya.
 Kicsoda ő, a dicsőség Királya? *
 Ő a Seregek Ura, ő a dicsőség Királya!

ANTIFÓNA *ismételve*

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek.
 Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

HIMNUSZ

Lit. Hor.

V i- lágmegváltó Krisztu-sunk, Fölséges Úr ég, föld fö- lött!

Te szent ke-reszted tró-nu-sán Megtörted értünk a ha-lált. Á- men.

<p>2. Most együtt esdve kérlelünk:
 Órizd meg bennünk kincseid,
 Miket földünknek meghozott
 Keresztfád titka gazdagon.</p> <p>3. Szelíd Bárányunk, büntelen
 Lettél a bűnért áldozat;
 Minden szentednek köntösét
 Lemosta véred harmata.</p> | <p>4. Kikért szent tested kínjai
 Adtak megváltó, drága bért,
 Sírodból kelve égbe vidd,
 Hogy ott örökké áldjanak.</p> <p>5. Fogadj közējük minket is,
 Ím kérve kérünk, jó Urunk,
 Ki minden népből meghívod
 Atyád országa tagjait. Ámen.</p> |
|--|--|

I. NOCTURNUM

Zsolt 15,9

IV.E

Ö r-vend a szí-vem, * és uj-jong a lelkem, testem elnyugszik

reményben.

15. ZSOLTÁR

[Miktam – Dávid zsoltára.]

Oltalmaz engem, Istenem, *
 mert én benned bízom.

Így szólok az Úrhoz: „Ur^{am} vagy né^{ke}m, *
 nincs más javam raj^{tad} kívü^l!”

A szentekhez, kik a földön élnek, *
 s az igazakhoz vonzódom egész szívemmel.

Sok lesz a fájdalmuk azoknak, *
 akik más istent követnek.

Véres áldozataikban nincsen részem, *
még csak nevüket sem veszem ajkamra.

Az Úr az én kelyhem és osztályrészem, *
sorsom kezédben tartod.

Gazdag földre esett mérőláncom, *
valóban értékes az örökrészem.

Áldom az Urat, mert értelmet adott nékem, *
még éjszaka is erre int szívem.

Az Úr mindenkor szemem előtt, *
nem ingok meg, mert ő áll jobbomon.

Ezért örvend a szívem és ujjong a lelkem, *
sőt testem is reményben nyugszik el.

Mert nem hagyod lelkem a holtak honában, *
és nem engeded, hogy szented pusztulást lásson.

Az élet útját mutatod meg nékem, †
az öröm teljességét színed előtt, *
és a gyönyörűséget jobbodon, mely örökké megmarad.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

Zsolt 29,4

VIII.G

K i-ve-zetted lelkem a ha-lál-ból, * és é-letre hívtál a sírból.

29. ZSOLTÁR

[Zsoltár, templomszentelési ének – Dávidtól.]

Magasztallak, mert megszabadítottál engem, Uram, *
nem hagyta, hogy ellenségem örüljön bajomon.

Kiáltottam hozzád, Istenem, *
és te meggyógyítottál engem, Uram.

Kivezeted a halál országából lelkemet, Uram, *
életben tartottál, nehogy sírba szálljak.

Zsoltárt zengjete az Úrnak, összes szentjei, *
magasztaljátok együtt szent nevét!

Mivel haragja csak egy pillanat, *
de egész életen át megmarad jósa.

Ha sírás látogat este, *
reggelre itt az ujjongás.

Így szóltam, amikor elbízta magam: *
„Nem rendülök meg soha többé!”

Uram, te jó voltál hozzám, *
szilárd hegyre helyeztél engem.

De elfordítottad arcodat tőlem, *
és lelkem megrendült.

Tehozzád kiáltok, Uram, *
Istenem, irgalmadért könyörög szavam:

„Mi hasznod lenne véreimből, *
hogya sírba szállnék?

Dicsér-e téged, aki porrá lett, *
hirdeti-e igaz voltodat?

Hallgass meg, Uram, légy irgalmas hozzám, *
segítségem te légy, Uram!”

Örömré fordítottad sírásomat, †
leoldottad vezeklő ruhámat, *
és vígsággal övezte körül.

Ezért neked énekel szívem szünet nélkül, *
örökké magasztallak, Uram, Istenem.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

℣ Nem hagyod lelkem a holtak honában,

℟ És nem engeded, hogy szented pusztulást lásson.

Zsolt 15,10

Jeremiás próféta siralma

- [’áleph] Miként homályosult el az arany,
 hogy elváltozott a pompás színarany!
 Minden utcasarkon szent kövek hevernek szétszórta.
- [béth] Sion dicső fiait, akik fölérték a legtisztább arannyal,
 miként kezelték agyagedényként,
 mint fazekaskéz alkotását!
- [gimel] Még a sakál is nyújtja emlőjét, hogy táplálja kicsinyeit;
 népem leánya oly kegyetlen,
 mint struccmadár a pusztában.
- [dáleth] Kínzó szomjúságtól a csecsemő nyelve ínyéhez tapadt,
 a kisgyermekek kenyeret kértek,
 de nem volt, aki szegjen nekik.
- [hé] Akik finom falatokon éltek, az utcákon pusztultak éhen,
 kiket bíborban neveltek, szemétdomb lett a lakásuk.
- [wáw] Népem leányának vétke nagyobb volt Szodoma bűnénél,
 amely elpusztult egy szempillantás alatt,
 bár senki sem emelt kezét rája.
 Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg Istenedhez, az Úrhoz!
- [‘ajin] Szemünk epedve várta a segítséget, de mindhiába,
 oly nép felé tekintgettünk őrhelyünkről,
 mely nem hozhatta el megváltásunk.
- [cade] Lesben álltak és figyelték lépteinket,
 hogy ne járassunk az utcákon.
 Közel jött végünk, beteltek napjaink,
 íme eljött a végóránk.
- [qóph] Gyorsabb volt minden üldözőnk, mint égen a sasok,
 űzve hajszoltak a hegyekben,
 tört vetettek nekünk a pusztában.
- [rés] Az Úr fölkentje, életető leheletünk,
 vermükben fogságba esett,
 pedig azt mondtuk róla:
 „A nemzetek között árnyékában élünk.”

- [sín] Örvendj csak és vigadj, Édom leánya, ki Húsz földjén lakol;
hozzád is eljut a kehely,
lerészegítenek és megfosztanak ruhádtól.
- [táv] Véget ér bűnhődésed, Sion leánya,
nem küld többé számkivetésbe;
Édom leánya, meglátogat gonoszságodért és fölfedi vétked.
Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg Istenedhez, az Úrhoz!

Jeremiás próféta imádsága

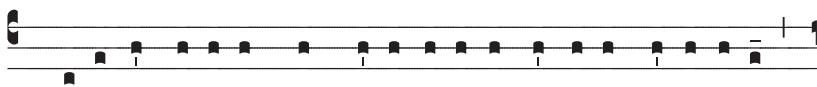
Eltűnt szívünk vidámsága, gyászra fordult körtáncunk.
Földre hullott fejünk koronája,
jaj nekünk, mert sok a vétünk.
Ezért lett a szívünk szomorú,
ezért borult a szemünk homályba;
Sion hegye miatt, mert pusztává lett, rajta rókák járnak.
De te, Uram, megmaradsz mindörökké,
trónod nemzedékről nemzedékre.
Miért feledkezel meg rólunk örökre,
miért hagysz el minket oly hosszú időre?
Téríts minket magadhoz, és mi megtérünk, Uram,
újtsd meg napjainkat, mint voltak régen.
Vagy tán oly nagyon haragszol ránk,
talán elvetettél bennünket végleg?
Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg Istenedhez, az Úrhoz!

Dán 9,27 [Vulg]; Lk 21,20

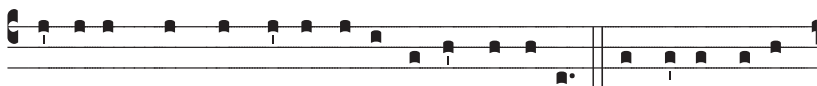
℣

A hét kö-ze-pén megszü-nik az ál-do-zat, a Templomban

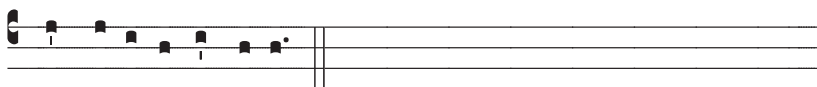
vészt ho-zó gya-lá-zat, * És véges-vé-gig megma-rad a pusztu-lás.

¶ Mi-kor azt lát-já-tok, hogy Je-ruzsá-lemet hadse-reg veszi kö-rül,

tudjá-tok meg, hogy el-érke-zett a pusztu-lá-sa. * És véges-vé-gig

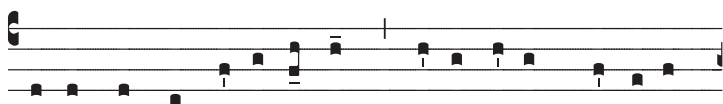
megma-rad a pusztu-lás.

II. NOCTURNUM

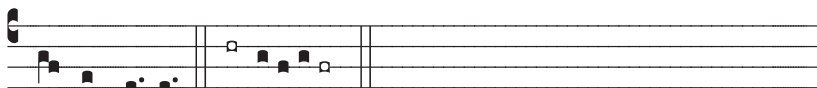
Zsolt 87,6

I.f

H

ol-tak közt van vetve ágyam, * s olyan lettem, mint a-kik

sír-ba szálltak.

85. ZSOLTÁR

[Dávid imája.]

Fordulj hozzám és hallgass meg, Uram, *
mert nyomorult és szegény vagyok.

Végý oltalmadba, mert neked élek, *
szabadítsd meg, Istenem, szolgálodat, aki benned bízik.

Könyörülj rajtam, Uram, *
mert egész nap hozzád kíáltok.
Örvendeztesd meg szolgád szívét, *
mert hozzád emelem a lelkemet, Uram.
Mert te, Uram, jóságos és irgalmas vagy, †
megbocsátasz készséggel azoknak, *
akik téged hívnak.
Hallgasd meg imámat, Uram, *
figyelj könyörgő szavamra.
Szorongatásom napján hozzád kíáltok, *
mert te meghállgatsz engem.
Az istenek közt, Uram, nincs hozzád hasonló, *
és műveidhez semmi sem fogható.
Eljön minden nép, amelyet alkottál, †
leborul előtted, Uram, *
és dicsóíti nevedet,
Mert nagy vagy és csodákat művelsz: *
egyedül te vagy Isten.
Taníts engem utadra, Uram, *
hogy igazságod szerint járjak;
Írányítsd arra szívemet, *
hogy nevedet félje.
Egész szívvel áldalak, Uram, Istenem, *
és mindörökké dicsóítem nevedet.
Mert irgalmad oly nagy irántam, *
hogy a halál országából kimentettél engem.
Istenem, kevélyek kelnek föl ellenem, †
hatalmaskodók törnek vesztemre, *
senki sem törődik veled!
Pedig te, Uram, irgalmas és jóságos Isten vagy, *
hosszan tűrő, könyörülő és hűséges.
Tekints rám és légy hozzám kegyelmes, *
adj erőt szolgádnak és szabadítsd meg szolgád fiat.

Mutasd meg életemben jószágod jelét, †
hadd lássák gyűlölőim, és borítsa szégyen őket, *
mert te, Uram, megsegítesz és megvigasztalsz engem.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

87. ZSOLTÁR

[Ének, Korach fiainak zsoltára. A karvezetőnek: a „Machalat”
szerint énekelni – az eszrachita Heman tanítókölteménye.]

Uram, szabadító Istenem, hozzád kiáltok éjjel és nappal. †
Imádságom jusson színed elé, *
kiáltásomra fordítsd füledet.

Mert gyötrellemmel telt meg a lelkem, *
a holtak országához közel van életem.

Azok közé sorolnak, akik a sírba szállnak, *
olyan lettem, mint az erőtlen ember.

A holtak között van fekhelyem, *
mint akik halálra sebzetten sírban fekszenek,

Akikre nem gondolsz többé, *
akiket többé nem tart kezed.

A sír mélyére vetettél, *
a sötétségbe és a halál árnyékába;

Rám nehezedett súlyos haragod, *
örvényeid összezsaptak fölöttem.

Barátaimat elszakítottad tőlem, †
utálatossá tettél előttük, *
nem szabadulhatok, mert fogoly vagyok.

Kínomban elhomályosult szemem, †
Uram, egész nap hozzád kiáltok, *
kezemet feléd tárom.

Tesz-e csodát a holtakon, *
fölkelnek-e az árnyak, hogy téged áldjanak?

Vajon hirdeti irgalmadat a sírban valaki, *
 és hűségedet az enyészet honában?
 Felismerhetők-e a sötétben csodáid, *
 és igazságosságod a feledés földjén?
 De én, Uram, hozzád kijálok, *
 már hajnalban hozzád száll ímám.
 Miért vetsz el magadtól, Uram, *
 arcodat miért rejtéd el előlem?
 Ifjúkorom óta megtört vagyok, s a halál fenyeget, *
 lesújtott engem félelmed, és zavart vagyok.
 Rám zúdult izzó háragod, *
 felkavart a tőled való rettegés;
 Ez vesz körül egész nap, mint az áradat, *
 bekerít engem minden oldalról.
 Elszakítottál tőlem rokont és barátot, *
 csak a sötétség ismer engem.
 Dicsőség az Atyának és Főúrnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökre. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

℣ Megőrzöl engem, mert vétlen vagyok,
 ℞ És engeded, hogy színed előtt álljak örökre.

Zsolt 40,13

PATRISZTIKUS OLVASMÁNY

I. ÉVBEN

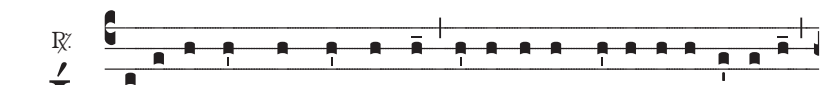
Jeruzsálemi Szent Cirill püspök
 14. katekéziséből

Brev. Maur.

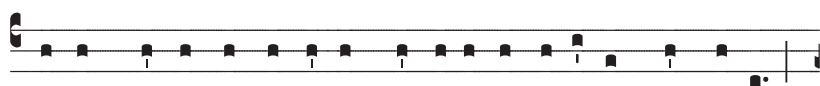
Krisztus egyedül szállt le az alvilágba, de sokaktól kísérve tért vissza. Leszállt ugyanis a halál birodalmába, és sok elhunyt szentnek feltámasztotta a testét. Megrettenve nézte a halál, mint szállt le az alvilágba egy új valaki, akit nem tartottak lekötve e birodalom kötelékei. Ti alvilági kapuk, miért rendültetek meg az ő láttára? Milyen szokatlan félelem vett erőt rajtatok? Megfutott a halál, és futása elárulta félelmét. Ellen-

ben elébe siettek a próféták: Mózes, a törvényhozó, Ábrahám, Izsák és Jákob, Dávid, Sámuel, Izaiás, és János is, a Keresztelő, aki mellette tanúskodva mondta: *Te vagy-e az eljövendő, vagy másra várjunk?* Megváltott minden szentet, akiket elnyelt a halál. Úgy volt rendjén, hogy a Király, akit hirdettek, megváltója legyen legjobb hírnökeinek. S akkor elmondhatta minden igaz lélek: *Halál, hol a te győzelmed, halál, hol a te fullánkod?* Kiszabadított bennünket a győzelem Szerzője!

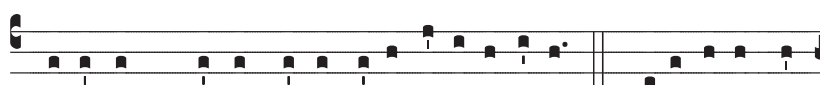
Mt 27,51-52; Zak 9,11

 I-me, a Templom függőnye ketté-hasadt fe-lülről az al-já-ig,

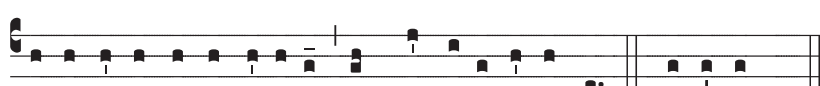
 a föld megrendült, a sziklák megrepedtek, a sí-rok megnyíl-tak. *

 S az elhunyt szentek kö-zül sokan é-letre keltek. ✠ Szövetséged vé-

 re által sza-ba-don bocsá-tottad foglya-i-dat. * S az elhunyt... Dicső-

 ség az Atyá-nak és Fi-únak és Szentlé-lek Istennek. * S az elhunyt...

II. ÉVBEN

A Szent Epifániosz ciprusi püspöknek tulajdonított nagyszombati homíliából Lit. Hor. Suppl.

Mi történt, testvéreim? Nagy csend borult a földre, nagy csend, amelyet pusztaság elhagyatottság követ. Nagy csend, mert elszenderült a Király. *A föld megrendült és elnyugodott*, mert elszenderült a testet öltött

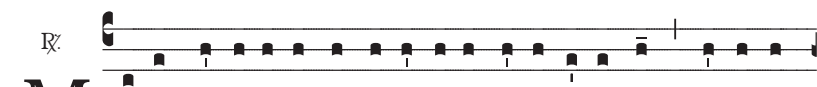
Isten, de föltámasztotta azokat, akik régtől fogva aludtak. Meghalt a testet öltött Isten, s az alvilág beleremegett. Egy kis időre elszenderült Isten, s életre keltette azokat, akik az alvilágban voltak. Ma üdvösség támadt azoknak, akik a földön élnek, s azoknak is, akik régtől fogva a földben pihentek: ma üdvösség támadt az egész világnak. Isten, aki az égből szállt le a földre, a földről alászállva megjelent az alvilágban, s föltáruznak az alvilág kapui. Szolgáival van együtt az Úr, holtakkal az Isten, halandókkal az Élet, a bűnösökkel az Ártatlan, a sötétségben élőkkel az alkonyt nem ismerő Fény, a rabokkal a szabadság Bajnoka, az alant lévőkkel az, aki az eget fölött áll.

Tegnap öt csapták arcul, ma ő sújt le istenségének villámfényével az alvilági lakóhelyekre. Akit tegnap elítéltek, ma szabadságot hirdet az elítélteknek. Jöjj, halld és ünnepeld, halld és hirdesd Isten hatalmas csodatetteit: hogyan adja át a helyét a Törvény, hogyan ragyog föl a kegyelem, hogyan érnek véget az előképek, hogyan múlik el az árnyék, hogyan tölti be a Nap világa az egész földkerekséget, hogyan múlt el mindaz, ami régi, hogyan szökött virágba az új.

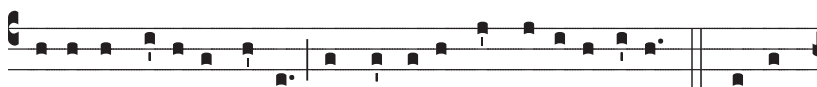
Eljött egy József nevű gazdag ember, bement Pilátushoz, és elkérte Jézus testét. S a bíró, aki valójában nem bírja egyetlen bíróságnak sem, megengedi, hogy eltemessék a bírák Bíráját, akit egy bíróság ítelt halálra. Amint megérkezett József a Golgota hegyére, levette a megtestesült Istent a fáról, s lefektette a földre. Boldognak hirdetem, József, a kezedet, amely előbb érinthette Jézusnak vérrel folyó oldalát, mint Tamás. Boldognak hirdetem szemedet, amellyel Jézus szemébe nézhettél, boldognak mondom válladat, amelyen hordozhattad azt, aki mindeneket a kezében tart. – Aki előtt reszketve állnak a kerubok, azt József és Nikodémus félelem nélkül temeti el.

Hogyan lakik a sírban, aki nem hagyta el Atyja ölét? Hogyan lép be a sírkamra ajtaján, aki föltárta a paradicsom kapuit? Azért jön a természete szerint emberszerető Isten, hogy kihozza azokat, akiket régtől fogva kötelekek tartanak. *Emeljétek föl fejetekeket, ajtók, táruljatok föl, ősi kapuszárnyak: bevonul a dicsőség Királya!* Föltámad vele Ádám és Éva, föltámad vele sok test, amely előre hirdeti az Úrnak harmadnapon történő feltámadását. Buzgó és áhítatos szívvel tekintsünk Krisztusra, üljük meg ünnepét, dicsőítsük őt, aki föltámasztott bennünket a romlásból az örök életre. Dicsőség és hatalom legyen neki a kezdet nélkül való Atyával és a jóságos, életet adó Szentlélekkel, most és mindenkor és mindörökkön örökké. Ámen.

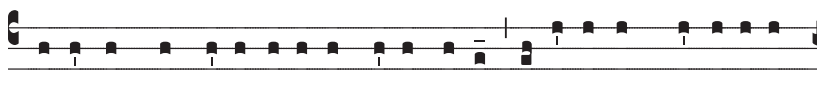
1Kor 15,54; Zsolt 67,2

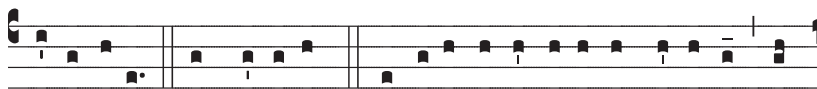
 Mi-kor halha-tatlanságba öl-tö-zik, ami ha-landó, be-tel-je-

 se-dik a pró-fé-ta sza-va: * A győ-ze-lem elnyelte a ha-lált! ♪ Fölkel

 az Isten, hogy ellensége- it széjjelszórja; és elfutnak gyű- lö-lő- i

 szí-ne e-lől. * A győ-ze-lem... Dicsőség az Atyának és Fi- ú-nak és

 Szentlé-lek Istennek. * A győ-ze-lem...

LAUDES

Sir 24,45 [Vulg]

VIII.c

L

eszál-lok a föld mélyé-be, * fölke-re-sem az összes alvókat,

megvi-lá-gí- tom a-zokat, kik bíznak az Úrban.

142. ZSOLTÁR

[Dávid zsoltára.]

Hallgasd meg imádságomat, Uram, †
 könyörgésem szavára figyelj, *
 hallgass meg, mert hű és igaz vagy!

Ne szállj perbe szolgálóddal, *
 hiszen egy élő sem igaz előtted.

Mert ellenség üldöz engem, földre tiporja életem, *
 sötétségbe taszít, mint régen meghaltat.

Elcsüggedt bennem a lelkem, *
 szívem megdermedt bensőmben.

Visszaemlékezem a régi napokra, †
 végig gondolom minden tettetted, *
 átgondolom, amit kezéd művelt.

Kitárom feléd kezemet, *
 mint aszú föld, szomjazik utánad lelkem.

Siess, Uram, hallgass meg, *
 mert elfárad bennem a lélek!

Ne rejtse el arcodat előlem, *
 mert olyan leszek, mint a sírba szállók!

Hadd érezzem irgalmad minden reggel, *
hiszen tebenned bízom!
Mutasd meg, melyik úton járjak, *
lelkemet hozzád emelem!
Ellenségeimtől ments meg, Uram, *
oltalmat nálad keresek.
Taníts meg, miként teljesítsem akaratod, †
hiszen te vagy Istenem. *
Jó lelked vezéreljen az egyenes úton!
Tarts életben nevedért, Uram, *
vezess ki engem a gyötrelemből igaz voltodban!
Irgalmadban szórd szét ellenségeimet, †
és vesztítsd el mindazokat, akik vesztemre törnek, *
hiszen szolgád vagyok.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

Mt 12,40

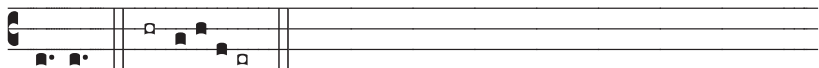
VIII.G

A

- mint három nap s három éjjel volt * Jó-nás a cethal gyom-

rában, úgy lesz három nap s három éjjel az Emberfi- a a föld szí-

vé-ben.

ÓSZÖVETSÉGI ÉNEK (Jón 2,2–10)

[Jónás így imádkozott az Úrhoz a hal gyomrában:]

Gyötrelmemben az Úrhoz fordultam, *
és ő meghallgatott engem.

Hozzá kiáltottam a halál torkából, *
és ő meghallotta hangomat.

A mélységbe vetettél, a tenger mélyére, †
körülvett engem az áradat, *
örvényeid és hullámaid összecsaptak fölöttem.

Így szóltam: †

Elvetettél színed elől, Uram, *

bárcsak újra megláthatnám szent Templomod!

Egészen a torkomig hatoltak a vizek, †
bekerített engem a mélység, *
hínár borítja fejemet.

Leszálltam a föld alatti országba, *
a régmúlt idők népei közé,

De kimentetted életem a sírból, *

Uram, én Istenem!

Amikor elcsüggedt a lelkem, az Úrra gondoltam, *
és imám eljutott szent Templomodba, színed elé.

Akik hitvány bálványokat szolgálnak, *
elhagyják az irgalmat.

Én azonban hálaéneket zengve áldozom majd néked, †
és teljesítem, amit fogadtam, *
mert szabadulásom az Úrtól várom.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

Iz 53,9

I.f

G o-noszok közt adtak sírt né-ki, * és gazdag mel-lé ke-rült a

ha-lálban, bár nem cse-lekedett gonosz-ságot, álnokságot nem beszélt

szá- ja.

150. ZSOLTÁR

Dicsérjétek az Urat szentélyében, *

dicsérjétek őt erős várában!

Dicsérjétek hatalmas tetteiért, *

dicsérjétek végtelen fölségéért!

Dicsérjétek őt harsonaszóval, *

dicsérjétek hárfával és citerával!

Dicsérjétek dobbal és táncsal, *

dicsérjétek húrokkal és fuvolák hangjával!

Dicsérjétek őt zengő cimbalommal, †

dicsérjétek őt bűgő cimbalommal! *

Minden lélek az Urat dicsérje!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *

és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön örökké. Amen.

3. ANTIFÓNA *ismételve*

OLVASMÁNY

Zsid 9,24-28

Nem emberkéz alkotta szentélybe – amely az igazi szentély előképe – ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most értünk Isten színe elé lépjen. Nem azért, hogy újra meg újra felajánlja önmagát, ahogyan a főpap évenként bemegy a szentélybe másnak a vérével, hiszen akkor a világ kezdete óta sokszor kellett volna szenvednie. Most, az idők végén, egyetlenegyszer jelent meg, hogy áldozatával eltörölje a bűnt. És amint elrendeltetett, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet következzen, úgy Krisztus is egyszer áldoztatott fel, hogy sokak bűnét elvegye. Másodszor majd a bűntől függetlenül fog megjelenni azoknak, akik tőle várják üdvösségüket.

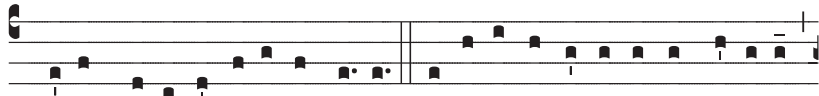
Mik 2,13 [Vulg], Zsid 10,20

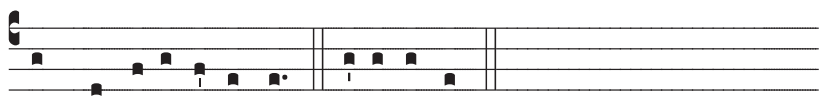
 E - lőttük jár ki-rályuk s ve-zé-rük, * Kaput nyit, és átvonulnak

 raj-ta. ✠ Krisztus sa-ját teste által új és é-lő u-tat tárt fel nekünk.

 * Kaput nyit, és átvonulnak raj-ta. Dicső-ség az Atyá-nak és Fi-únak

 és Szentlé-lek Istennek. ✠ E-lőttük jár...

Jn 19,38.39.40.41

I.g

J ózsef és Ni-ko-démus * le-vették a ke-resztről Jé-zust. Gyol-

cokba ta-karták fúsze-rekkel, és új sírba tet-ték.

The musical notation consists of two staves. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). It contains a series of square notes, mostly eighth and sixteenth notes, with some rests. The second staff continues the melody, also using square notes and rests, and ends with a double bar line. The lyrics are written below the notes.

BENEDICTUS 28. oldal.

KÖNYÖRGÉSEK és MIATYÁNK 29–30. oldal.

ZÁRÓKÖNYÖRGÉS

Mindenható, örök Isten,
 egyszülött Fiad leszállt a föld mélyébe,
 de sírjából dicsőségesen föltámadt.
 Híveidet, akik a keresztségben vele együtt eltemetkeztek,
 vezesd el az örök életre az ő feltámadása által.
 Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
 Isten mindörökkön örökké.

BEFEJEZŐ ÉNEK 32. oldal.

NAPKÖZI IMAÓRA

KEZDÉS és HIMNUSZ 33. oldal.

Sir 24,45 [Vulg]

L eszál-lok a föld mélyé-be, * fölke-re-sem az összes alvókat,

megvi-lá-gí-tom a-zokat, kik bíznak az Úrban.

26. ZSOLTÁR

[Dávid zsoltára.]

Az Úr fényességem, üdvösségem: kitől félnék? *

Az Úr életem oltalma: kitől remegnék?

Ha veszemre törnek a gonoszok, hogy gyötörjék testemet, *
szorongatóim és ellenségeim meginognak és földre hullanak.

Ha egész tábor áll is szemben velem, *
nem fél akkor sem szívem;

Ha harcra kelnek is ellenem, *
én akkor is remélek.

Egyért könnyörgök az Úrhoz, csak egyet kérek: *
hogy lakhassam az Úr hajlékában, amíg csak elek;

Hogy élvezhessem az Úrnak jóságát, *
és láthassam ekes templomát.

Mert sátorába rejt el engem a csapások napján, *
megvéd hajlékában és sziklára allít engem.

Ezért magasra emelem fejem *
ellenségeim fölé, kik körül~~v~~esznek.

Ujjongva mutatom be áldozatomat az Úrnak sátrában, *
zsoltározok és éneket zengek.

Halld meg, Uram, kiáltó hangom, *
könyörülj rajtam, halld meg szavam!

Szívem a szavadra gondol: †
„Keressétek az én arcomat!” *
Uram, én arcomat keresem!

Ne rejtsd el előlem arcom, *
haragodban ne vedd el szolgálodat!

Ne taszíts el, hisz te vagy oltalmam, *
Istenem, megmentőm, el ne hagyj engem!

Elhagyna bár apám, anyám, *
az Úr magához fogad engem.

Uram, mutasd meg utadat nékem, *
ellenségeim miatt vezess síma ösvényen!

Ne szolgáltatass ki ellenségeim kezébe, †
mert hamis tanúk lépnek föl ellenem, *
és olyanok, akik bosszút lihegnek.

Hiszem, hogy meglátom az Úr jóságát *
az élők országában.

Hagyatkozz az Úrra és erős légy, *
szíved legyen szilárd és bízzál az Úrban!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

53. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: húros hangszerre – Dávid tanítókölteménye,
azután, hogy a cifták elmentek Saulhoz, és jelentették: „Dávid
nálunk rejtőzik.”]

Isten, nevedben ments meg engem, *
szolgáltatass igazságot erőddel nékem!

Imádságomat hallgasd meg, Istenem, *
figyelj ajkam szavára!

Mert gőgösök fenyegetik életem, †
hatalmaskodók törnek ellenem, *
akik Istennel semmít sem törődnek.

De íme, Isten az oltalmam, *
az Úr megtartja életem.

Ellenségeimre fordítsd vissza a rosszat, *
és igazságodban szórd széjjel őket!

Én pedig készséggel áldozok néked, *
és dicsóítem, Uram, jóságos nevedet.

Mert az Úr minden nyomorúságból kimentett engem, *
s ellenségeimre megvetéssel tekint szemem.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

75. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: húros hangszerre – Aszaf zsoltára, ének.]

Megismertette magát Isten Júda földjén, *
Izraelben nagy az ő neve.

Sáleben áll sátora, *
Sionban van lakóhelye.

Ott törte össze a tüzes nyílakat, *
pajzsot, kardot és minden harci eszközt.

Csodálatos vagy, fényesen tündökölsz a győzelem hegyén, *
ahol kifosztották azokat, akik magukban bíztak,

Mert álom nyomta el őket, *
és lehanyatlott a harcosok karja.

Feddő szavadtól, Jákob Istene, *
megtorpannak a lovak és a harci szekerek.

Félelmetes vagy, ki állhat meg előtted, *
amikor fellángol haragod?

Kihirdetted az égből az ítélet szavát, *
 megremegett a föld és elnémult,
 Amikor fölkelt ítéletre az Isten, *
 hogy a szelideknek szabadulást hozzon a földön.
 Még a haragvó ember is magasztal, *
 és aki megmenekült haragodtól, téged ünnepel.
 Tegyetek fogadalmat és teljesítsétek Isteneteknek, az Úrnak, *
 hozzatok ajándékot a Félelmetesnek, akik körötte vagytok!
 Megtöri ő a fejedelmek gőgjét, *
 rettenetes a föld minden királya előtt.
 Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

OLVASMÁNY

Zsid 5,1–6

Minden főpapot az emberek közül választanak, s az emberekért rendelkez Isten szolgálatára, hogy ajándékokat és áldozatokat mutasson be a bűnökért. Képes arra, hogy megértéssel legyen a tudatlanokkal és a tévelygőkkel, hiszen ő maga is erőtlenséggel teli. Ennek okán nemcsak a népért, hanem önmagáért is köteles bűnért való áldozatot bemutatni. Senki sem szerezheti meg önmagának ezt a méltóságot, csak az, akit Isten meghív, mint Áront. Ugyanúgy Krisztus sem önmagát dicsőítette meg azzal, hogy főpap lett, hanem az, aki így szólt hozzá: Te a fiam vagy, ma nemzettelek téged. Ahogy másutt is mondja: Te pap vagy örökre, Melkizedek rendje szerint.

℣ Tudom, hogy az Úr győzelmet ad Fölkentjének,

℟ Meghallgatja szent egéből, s győzelmes jobbjának erejével segíti.

Zsolt 19,7

ZÁRÓKÖNYÖRGÉS 96. oldal.

BEFEJEZŐ ÉNEK 32. oldal.

VESPERÁS

KEZDÉS

Zsolt 69,2

Is-te-nem, hallgass hí-vá-somra! *M:* Uram, si- ess se-gít-ségem-
 re! Dicsősé-g az Atyá-nak és Fi- ú-nak és Szentlé-lek Istennek.
 Mi-képpen kezdetben, most és mindenkor és mindö-rökkön ö-rök-
 ké. Ámen. Dicsé-ret ne-ked, Krisztus, ö-rök dicsó-ség Ki-rá-lya!

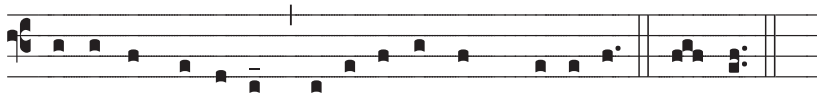
HIMNUSZ

Lit. Hor.

Vi-lág meg-váltó Istene, Ki minket üdvösségre hív-sz, Ki-rá-
 lyunk, Krisztus, add nekünk Kereszted szent gyümölcsé- it!

2. Szétzúzta hol-tod a ha- lált, S az é- let él-tedből fa- kad; Sá- tán

ha- talmát megtö-röd: Ha- lá- lon úr vagy győzte-sen. Á- men.

3. Irgalmad indít arra is,
Hogy sírnak álmát vállalod,
Megnyitva poklok ajtaját
Az ősök lelkét felhozod.

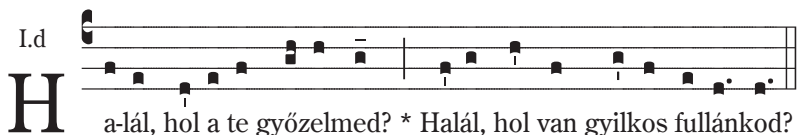
4. Atyádnak jobbján tündökölsz,
Megszentelt Bárány-áldozat;
Kiket szent véred üdvözít,
Hallgasd meg esdő népedet:

5. Adj tiszta életet nekünk,
Hogy bátran járjuk útjaid,
Bármily erő támadna ránk,
Győzelmet szent kereszted ad.

6. Atyádat s Lelkedet, veled,
Egy szívvel áldjuk, Jézusunk,
Győzelmed osztja szét nekünk
Kereszted drága kincseit.

Ámen.

Oz 13,14

a-lál, hol a te győzelmed? * Halál, hol van gyilkos fullánkod?

115. ZSOLTÁR

Erős volt a hitem, még akkor is, mikor így szóltam: *
„Megaláztak igen nagyon!”

Félelmemben így beszélt ajkam: *
„Hazug minden ember!”

Mi az, amit az Úrnak adhatok, *
mindazért, amit nekem adott?

Az üdvösség kelyhéből iszom, *
és segítségül hívom az Úr szent nevét.

Megadom az Úrnak, amit fogadtam, *
teljesítem egész népe előtt.

Kedves az Úrnak szemében *
az igaz ember halála.

Uram, a te szolgád vagyok, *
szolgád vagyok, szolgálód fia.

Összetörted bilincseimet: †
A dicséret áldozatát áldozom néked, *
és segítségül hívom az Úr szent nevét.

Megadom az Úrnak, amit fogadtam, *
teljesítem egész népe előtt,

Az Úr házának udvarán, *
tebenned, Jeruzsálem.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

Mt 12,40

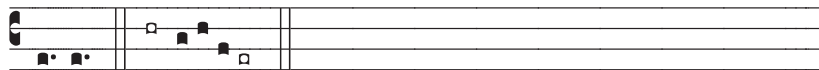
VIII.G

A

- mint három nap s három éjjel volt * Jó-nás a cethal gyom-

rában, úgy lesz három nap s három éjjel az Emberfi- a a föld szí-

vé-ben.

141. ZSOLTÁR

[Tanítóköltemény Dávidtól, amikor a barlangban volt. Ima.]

Hangos szóval az Úrhoz kiáltok, *
 nagy szóval az Úrhoz könyörgök.
 Panaszomat kiöntöm előtte, *
 nyomorúságomat elébe tárom.
 Amikor elcsügged bennem a lelkem, *
 ösvényeimet akkor is ismered.
 Az úton, amelyen járok, *
 tört vetettek nekem titokban.
 Tekints jobbom felé és lásd meg: *
 nincs senki, aki törődnék velem.
 Számomra nincs már menekvés, *
 senki sincs, aki vigyázna énám.
 Hozzád kiáltok, Uram, †
 s azt mondom: „Te vagy oltalmam, *
 te vagy örökségem az élők földjén!”
 Figyelj könyörgő szavamra, *
 mert nagyon mélyre aláztak engem.
 Ments meg azoktól, akik üldöznek, *
 mivel nagy erővel törnek ellenem.
 Börtönömből vezess ki engem, *
 hogy hálát mondhassak nevednek!
 Körém gyűlnek majd az igazak, *
 mivel jót tettél velem.
 Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Ámen.

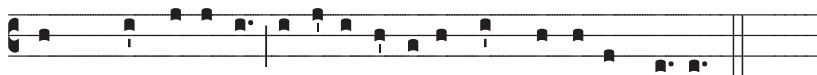
ANTIFÓNA *ismételve*

Jn 2,19.21

VII.a

B

ontsá-tok le a Templomot, * s én harmadnapra föl-é-pí-tem

azt – mondja az Úr. Ő sa-ját testének templomá-ról szó- lott.

ÚJSZÖVETSÉGI ÉNEK (Fil 2,5–11)

[Ugyanaz a lelkiület legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban volt.]

Krisztus Jézus, bár valóban Isten volt, *
nem ragaszkodott ahhoz, hogy Istennel egyenlő,

Hanem kiüresítette önmagát, †
a szolga alakját öltötte magára, *
az emberekhez lett hasonló, úgy jelent meg köztünk, mint ember.

Lealacsonyította magát, †
engedelmes lett értünk a halálig, *
mégpedig a kereszthalálig.

Ezért felfmagasztalta őt az Isten, †
és olyan nevet adott néki, *
amely fölségesebb minden névnél,

Hogy minden térd meghajoljon Jézus nevére *
az égben, a földön és az alvilág mélyén,

És az Atyaisten dicsőségére vallja meg minden nyelv, *
hogyan Jézus Krisztus az Úr.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

OLVASMÁNY

1Pét 1,18–21

Testvéreim, tudjátok, hogy nem veszendő dolog, ezüst vagy arany váltott meg titeket az atyáitoktól öröklött, hiábavaló életmódotokból, hanem Krisztusnak – mint egy hibátlan és szeplőtelen Báránynak – a vére. Ő erre a világ teremtése előtt kiválasztatott, de az idők végén jelent meg érettetek, akik általa hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halottak közül, és dicsőséget adott neki, hogy hitetek és reményetek Istenben legyen.

Zsolt 73,22

℞

K elj föl már s vedd kézbe, U-ram, ügye-det; * Nagyon gya-
 láz-nak té-ged szünte-len. ℣ Ne fe-ledd el-lensége- id ordí-tá-sát,
 el-lenfe-le- id növekvő szi-dalmát. * Nagyon... Dicsőség az Atyának
 és Fi-únak és Szentlé-lek Istennek. ℞ Kelj föl már...

Jn 13,31–32

I.a

I -me, most dicső-ül meg az Emberfi-a, * és benne Isten is

MAGNIFICAT (Lk 1,46–55)

[Zakariás házában Mária így szólt:]

Magasztalja lelk^{em} az Urat, *
 ujjongjon szívem üdvözítő Isten^{em}ben.

Tekintetre méltatta alázatos szolgálólányát: *
 lám, ezentúl boldognak hirdet minden nemzedék.

Mily nagy dolgot művelt velem *
 ő, a hatalmas, akit Szentnek hívunk.

Nemzedékről nemzedékre megmarad irgalma *
 azokon, akik félik őt.

Nagyszerű dolgokat művelt karja, *
 a szívükben gőgösöket széjjelszórta.

Uralkodókat űzött el trónjukról, *
 de a kicsinyeket magasra emelte.

Betöltötte az éhezöket minden jóval, *
 a gazdagokat elbocsátotta üres kézzel.

Fölkarolta szolgáját, Izraelt: *
 megemlékezett irgalmáról,

Melyet atyáinknak hajdan megígért, *
 Ábrahámnak és utódainak örökkön örökké.

Dicsőség az Atyának és Fíúnak *
 és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Amen.

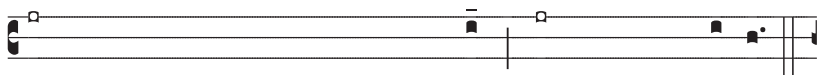
ANTIFÓNA *ismételve*

KÖNYÖRGÉSEK

Cel.

T

estvérek, imádjuk megváltó Krisztusunkat, aki értünk kín-

halált szenvedett, eltemették, de föltámadt. Könyörögve kérjük őt:

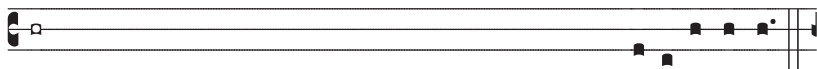
Lektor:

U

-runk, Jézus,

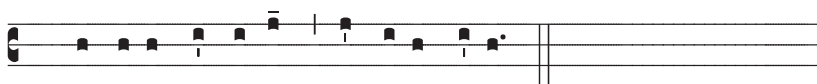
lándzsával átszúrt oldaladból vér és víz fakadt,

Egyházad csodálatos szentsége;

halálod, eltemetésed és feltámadásod által

Jegyesednek adjál új é-le-tet!

M.: Megváltó Krisztu-sunk, könyö-rülj rajtunk!

Urunk Jézus, te megemlékeztél azokról,

akik elfelejtették, hogy megígérted föltámadásodat;

– emlékezzél meg azokról, akik nem tudnak föltámadásodról,
és reménytelenségben élnek!

Isten Báránya, te mindannyiunkért föláldoztattál

mint húsvétibárány-áldozat;

– hívj és vonj magadhoz minden embert!

Mindenség Ura, aki határt szabsz mindennek,
 s mégis azt akartad, hogy sírba zárjanak;
 – szabadítsd meg az emberiséget az alvilági hatalmaktól,
 és ajándékozd meg a halhatatlanság dicső fényével!

Krisztus, az élő Isten Fia,
 te a keresztfán megnyitottad a paradicsom kapuját a jobb lator előtt;
 – részesüljenek a föltámadás dicsőségében mindazok,
 akik halálodban és feltámadásodban hasonlók lettek hozzád!

Cel.:

Testvérek! Könyö-röggünk, amint az Úr ta-ní- tott minket imád-

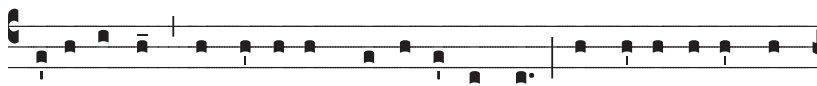
kozni! *M.:* Mi Atyánk, a-ki a mennyekben vagy, szenteltessék meg

a te ne-ved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te a-ka-ra-tod,

amint a mennyben, úgy a földön is. Mindenna-pi kenye-rünket

add meg ne-künk ma, és bocsásd meg vétke- inket, mi-képpen

mi is megbocsá-tunk az el-lenünk vétke-zőknek; és ne vígy minket

kí-sértésbe, de sza-ba-díts meg a go-nosztól. Mert ti-éd az ország,

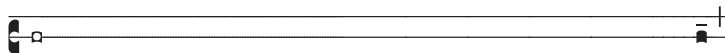

a ha-ta-lom és a dicső-ség, mindö-rökké. Ámen.

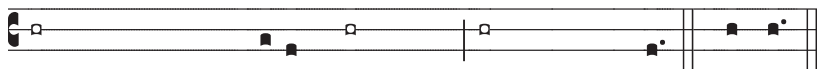
ZÁRÓKÖNYÖRGÉS 96. oldal.

ÁLDÁS

Cel.:

K egyelem nektek és békesség Atyántól, az Istentől,
és az Úr Jézus Krisztustól,

aki bűneinkért kínhá-lált szenvedett,
és föltámadt halottaiból mint a holtak zsengeje! *M.:* Ámen.

És a mindenható Istennek,
az Atyának, a Fiúnak ✠ és a Szentléleknek áldása
szálljon le rátok és maradjon veletek mindörökké! *M.:* Ámen.

MÁRIA-ANTIFÓNA

Ü dvözlég, ég Ki-rálynő-je, * szép angya-lok Úrnő-je, fénye!

Áldott gyö-kér, áldott aj-tó, földre üdvös napfényt ontó. Ö-rülj,
szép Szűz, dicső- séges, minden fö-lött ékességes! Légy ve-lünk, csil-
la-ga égnék, és mi- értünk szent Fi- ad kérd meg!

A - ve Re-gi-na cæ-ló-rum, * Ave Domi-na Ange-ló-rum, Salve
ra-dix, salve porta. Ex qua mundo lux est orta: Gaude Virgo glo-ri-
ó-sa, Su-per omnes spe-ci- ó-sa: Va-le o valde de-co- ra, Et pro
no- bis Christum e-xó- ra.

HÚSVÉTVASÁRNAP

LAUDES

KEZDÉS

Zsolt 50,17

Nyisd meg ajkamat, Uram! *M.*: És szám hirde- ti dicsé-re-tedet!

IMÁDSÁGRA HÍVÁS

Lk 24,34

I. **A** l- le- lu- ja! * Ma va- lóban fel-támadt az Úr; jöjje-tek, imád-
 juk, al-le-lu- ja!

94. ZSOLTÁR 41. oldal.

Dallama: 209. oldal.

HIMNUSZ

Brev. Maur.

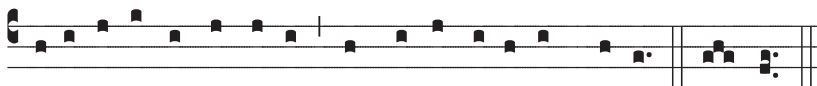
A hajnal míg új fénye- it Á- rasztja szét a föld szí- nén,
 A győztes Bá-rány ünne-pén A föld da-lol-jon di- adalt!

2. A nép gyalázta esztelen,
 Míg függött szégyenben a fán:
 „Szálljon le és mi – így kiált –
 Isten Fiának valljuk őt.”

3. Ám mindhalálig benned él
 A törvény, mit szabott Atyád;
 Véred kiontva bűneink
 Lemostad mint pap, áldozat.

4. Nem szállt ke- resztről földre ő, Többet tett: a ha- lál u- tán:

Sírjá-ból fölkelt fénye-sen, Higgyé- tek: Isten egy Fi- a. Á- men.

5. Add véled halnunk, Krisztusunk,
És föltámadnunk is dicsón;
Megvessünk minden földi jót
És hadd szeressük az eget.

6. Most áldunk téged, jó Atyánk,
S Fiú, ki minket mint vezér
Halálon győzve égbe hívsz,
És áldunk, Lélek, téged is.
Ámen.

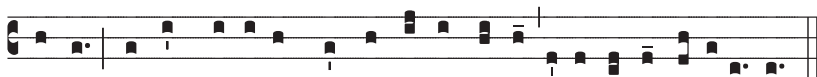
Lk 24,1.3

VIII.G

A

hét első napjá-ra virra-dó-ra * asszonyok mentek az Úr sír-

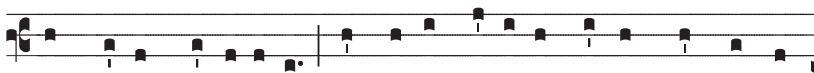
já-hoz, de nem ta- lálták benne Jé-zus testét, alle- lu- ja, alle-lu- ja!

62. ZSOLTÁR

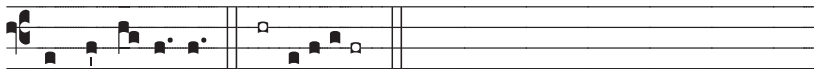
[Dávid zsoltára, amikor Júda pusztájában tartózkodott.]

Isten, te vagy Istenem nékem, *
pirkadattól melletted vírvasztok.

Téged szomjaz a lelkem, érted eped a testem, *
mint aszú föld, mely szomjas és vizeslen.

hogy Jé-zust ke-re-si-tek. Nincsen itt, feltámadt, amint megmondot-

ta.” Al-le-lu-ja!

ÓSZÖVETSÉGI ÉNEK (*Dán 3,51–57*)

[Ekkor a kemencében a három ifjú egy szájjal dicsőítette,
magasztalta és áldotta az Istent, a következőképpen:]

Áldott vagy, Urunk, atyáink Istene, *
dicséretes, dicsőséges és magasztos örökkön örökké.

Áldott a te szent és dicsó neved, *
dicséretre méltó és magasztos örökkön örökké.

Áldott vagy dicsőséged fenséges házában, *
dicséretre méltó és dicsőséges örökkön örökké.

Áldott vagy országod királyi székében, *
dicséretre méltó és magasztos örökkön örökké.

Áldott vagy, aki átlátod a mélységet, †
és trónolsz a kerubok fölött, *
dicséretre méltó és magasztos örökkön örökké.

Áldott vagy a magas egekben, *
dicséretre méltó és dicsőséges örökkön örökké.

Áldjátok az Urat, művei, mindnyájan, *
dicsérjétek és magasztaljátok örökkön örökké!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

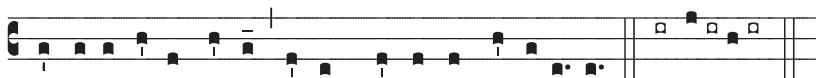
ANTIFÓNA *ismételve*

Mt 28,7.6

VII.d

M

enje-tek, és vigyé-tek hí- rül: * Föltámadt az Úr, al-le-lu-ja!

Nézzé-tek ü-res sír-ját, a-hol nyu-go-dott, al-le-lu-ja!

150. ZSOLTÁR

[Alleluja!]

Dicsérjétek az Urat szentélyében, *
dicsérjétek őt erős várában!

Dicsérjétek hatalmas tetteiért, *
dicsérjétek végtelen fölségéért!

Dicsérjétek öt harsonaszóval, *
dicsérjétek hárfával és ceterával!

Dicsérjétek dobbal és táncsal, *
dicsérjétek húrokkal és fuvolák hangjával!

Dicsérjétek öt zengő cymbalommal, *
dicsérjétek öt bűgő cymbalommal!

Minden lélek az Urat dicsérje! *
Alleluja, alleluja!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

OLVASMÁNY

ApCsel 10,39–43

Cornelius házában így beszélt Péter: Mi tanúi vagyunk mindannak, amit Jézus tett a zsidók tartományában és Jeruzsálemben. Őt, akit fára feszít-

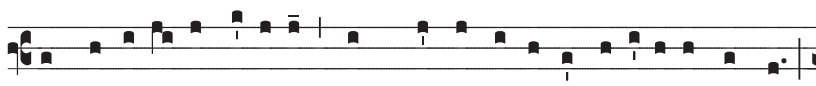
ve megöltek, Isten harmadnapon feltámasztotta, és megadta neki, hogy láthatóan megjelenjék, de nem az egész népnek, hanem csak azoknak a tanúknak, akiket Isten előre kiválasztott: nekünk, akik vele együtt ettünk és ittunk, miután feltámadt a halálból. Megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és tegyünk tanúságot arról, hogy ő az Istentől rendelt bírása élőknak és holtaknak. Valamennyi próféta mellette tanúskodik: aki hisz benne, az ő neve által nyeri el bűnei bocsánatát.

Jel 1,17.18

E n vagyok az Első és az U-tolsó, én vagyok az É-lő. * Al- le-
 lu-ja, al-le- lu-ja! % Ha-lott voltam, de most ö-rökké é-lek, ná-lam
 van az alvi-lág kulcsa, * Al- le- lu-ja... Dicső-ség az Atyának és Fi-
 ú-nak és Szentlé-lek Istennek. % Én vagyok...

Mt 28,8.9

II.D
 F é-le-lemmel, de még nagyobb ö-römmel eltelve gyorsan el-

hagyták a sírt és fu-tottak, hogy megvigyék a hírt a tanítványoknak.

És íme, Jé-zus jött szembe vé- lük, al-le-lu-ja, al-le-lu- ja!

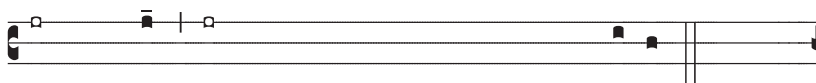
BENEDICTUS 28. oldal.

KÖNYÖRGÉSEK

Cel.

T

estvéreim, kérjük Krisztust, az élet szerzőjét, akit Isten

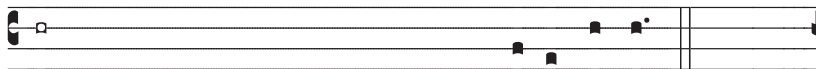

föltámasztott, s aki minket is föltámaszt majd ereje ál-tal:

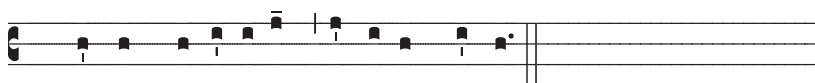
Lektor:

K

risztus, a sötétségben ragyogó igaz fény,
az élet fejedelme és az emberek megszentelője;

– add, hogy ezt a napot föltámadásod öröme-ben töltsük!

M.: Krisztus, mi É-le-tünk, üdvö-zíts minket!

Urunk, te végigjártad a szenvedés és a kereszt útját;

- mi veled együtt szenvedünk és halunk meg,
- add, hogy veled együtt föl is támadjunk!

Mesterünk és testvérünk,

te Istenünk papjaivá tettél bennünket;

- add, hogy a dicséret áldozatát örömmel ajánljuk föl néked!

Dicsőség Királya, mindannyian megjelenésed napját várjuk;

- add, hogy megláthassunk téged és hasonlók legyünk hozzád!

(Megváltónk, te új élettel ajándékoztál meg bennünket;

- segítsd a névnapját ünneplő N. testvérünket,
- hogy mindig tanúságot tehessen rólad!)

MIATYÁNK 30. oldal.

ZÁRÓKÖNYÖRGÉS

Istenünk, Egyszülötted a mai napon legyőzte a halált,

s te általa megnyitottad nekünk az örök élet kapuját.

Add kérünk, hogy akik megünnepeljük

Urunk feltámadásának szent napját,

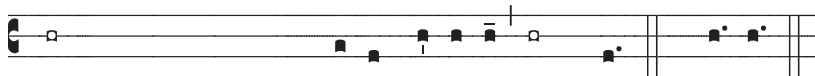
Szentlelked megújító ereje által az élet világosságára támadjunk.

A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által,

aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,

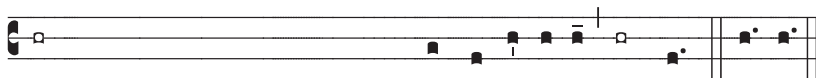
Isten mindörökkön örökké.

ÁLDÁS

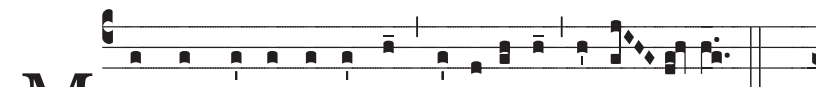

C.: A föltámadt Krisztus ereje és bé-ké-je

töltsön el mindnyájatokat! M.: Ámen.

És a mindenható Istennek,
az Atyának, a Fiúnak ✠ és a Szentléleknek áldá-sa
szálljon le rátok és maradjon veletek mindörökké! *M.*: Ámen.

Mondjunk áldást az Úrnak! Al-le-lu-ja, al-le- lu-ja!

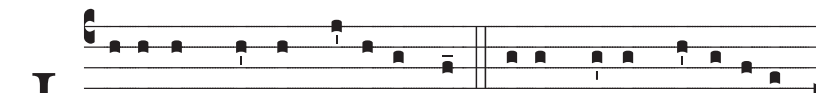

M.: Istennek legyen há-la! Al-le-lu-ja, al-le- lu-ja!

NAPKÖZI IMAÓRA

KEZDÉS

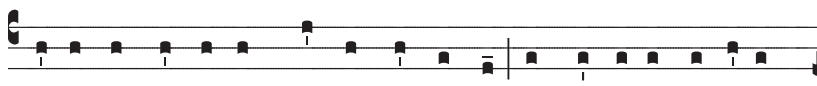
Zsolt 69,2

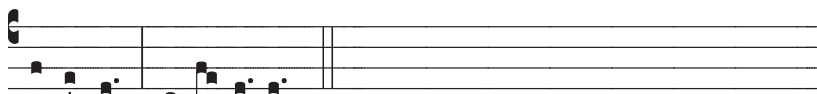
Is-te-nem, hallgass hí-vá-somra! *M.*: Uram, si- ess se-gítségem-

re! Dicsőség az Atyá-nak és Fi- ú-nak és Szentlé-lek Istennek.

Mi-képpen kezdetben, most és mindenkor és mindö-rökkön ö-rök-

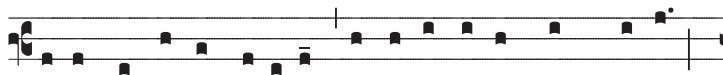

ké. Ámen. Al-le- lu- ja!

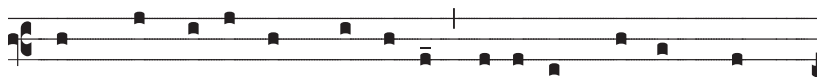
HIMNUSZ

Propr. Mon. S. M.

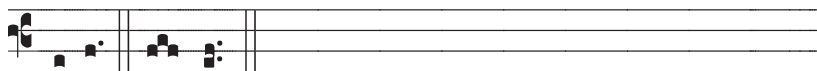
U

j- jongo szolgák, jöjje-tek, A kő, lássá- tok, nincs helyén!

Egy gyolcsle-pel s egy szemfe-dő: Fel-támadt Krisztus! – hir-

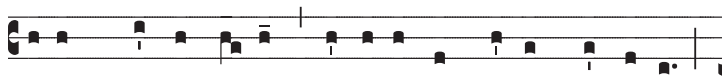
de- tik. Á- men.

<p>2. Üres sír, áldott, szent tanú,
Tebenned virradt új napunk,
Halálunk ősi láncain
Tebenned győzött Krisztusunk.</p> | <p>3. Ó add, hogy mint a sziklakő,
Üres sír, vagy mint gyolcslepel:
Mi is lehessünk, jó Urunk,
Feltámadásod szent jele!</p> |
|--|---|
4. Dicsérjük most a jó Atyát,
Bűntől megváltó szent Fiát,
S a Lelket is, ki egy velük,
Ujjongva áldja hú szívünk. Ámen.

Róm 4,25

VIII.

U

- runk Krisztus Jé- zus * vétke- inkért ha- lált szenvedett,

de üdvösségünkért föltámadt, al-le-lu- ja, alle-lu- ja!

117. ZSOLTÁR

[Alleluja!]

K2 Áldjátok az Urat, mert jó: *

M irgalma örökkévaló.

K2 Mondja Izrael háza, mert jó: *

M irgalma örökkévaló.

K2 Mondja Áronnak háza: *

M irgalma örökkévaló.

K2 Mondják, akik félik az Urat: *

M irgalma örökkévaló.

K1 Gyötrelmemben hívtam az Urat, *
meghallgatott az Úr, és tágas térre vezetett engem.Velem az Úr, nincs mitől félnem; *
ember mit árthat nékem?Velem az Úr, ő segít nékem, *
megszégyenül minden ellenségem.I Jobb az Úrban bízni, *
mint emberekre hagyatkozni.II Jobb az Úrban bízni, *
mint hatalmasokra hagyatkozni.

K1 Körülvettek engem a népek, *

M az Úr nevében legyőztem őket.

K1: 1. kántor; K2: 2. kántor; I: 1. kórus (a kántorok oldalán lévő stallum)

II: 2. kórus (a szemben lévő stallum és a hívek); M: mindenki

- K1* Minden oldalról körülvettek engem, *
M az Úr nevében legyőztem őket.
- K1* Körülrajzoltak mint a méhek, †
 de elhamvadtak, mint a bozót lángja, *
M az Úr nevében legyőztem őket.
- K1* Üldöztek, taszítottak, hogy elessen, *
 de az Úr megsegített.
 Dicsőség az Úr és erő nékem, *
 ő lett az én üdvösségem.
- K2* Ujjongás és diadal szava szól az igazak sátrából, *
M győzelmes az Úrnak jobbjá.
- K2* Az Úr magasra emelte jobbkezét, *
M győzelmes az Úrnak jobbjá.
- K1* Nem halok meg, hanem élek, *
 és hirdetem az Úr tetteit.
 Megfenyített az Úr, megfenyített engem, *
 de a halálnak át nem engedett.
- K1* Nyissátok ki nékem az igazság kapuját, *
 belépek rajta, és áldom az Urat.
- K2* Ez az Úr kapuja, *
 az igazak mennek be rajta.
- K1* Hálát adok, Uram, mert rám figyeltél, *
 mert te lettél az én üdvösségem.
- I* A kő, amit megvetettek az építők, *
 az lett a háznak szegletköve.
- II* Mindezt az Úr művelte, *
 csodálatos a szemünk előtt.
- M* Ezt a napot az Úr adta, *
 örvendezzünk és ujjongjunk ma!
- K1* Küldj szabadulást, Uram, nékem, *
 adj, Uram, gazdag életet!
- K2* Áldott, aki jön az Úr nevében, *
 megáldunk titeket az Úr szentélyéből.

- M* Az Úr az Istenünk, *
fényessége ragyog fölöttünk.
- K2* ÜnnepeljeteK zöldellő ágakkal, *
vonuljatok a szent oltárhoz!
- K1* Te vagy Istenem, hálát adok néked, *
Magasztallak, Istenem, téged.
- K2* Áldjátok az Urat, mert jó, *
M irgalma örökkévaló.
- K* Dicsőség az Atyának és Fiúnak, *
és Szentlélek Istennek,
- M* Miképpen kezdetben, most és mindenkor, *
és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

OLVASMÁNY

1Kor 15,20–22

Krisztus feltámadt a halottak közül mint az elhunytak zsengéje. Mivel ember által jött a halál, ember által jön a halottak feltámadása is. Mert ahogy Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy Krisztusban majd mindnyájan életre is kelnek.

℣ Ezt a napot az Úr adta,
℞ Örvendezzünk és ujjongjunk ma!

Zsolt 117,24

ZÁRÓKÖNYÖRGÉS ÉS BEFEJEZÉS 122–123. oldal.

VESPERÁS

KEZDÉS

Zsolt 69,2

Is-te-nem, hallgass hí-vá-somra! *M:* Uram, si- ess se-gítségem-
 re! Dicsőség az Atyá-nak és Fi- ú-nak és Szentlé-lek Istennek.
 Mi-képpen kezdetben, most és mindenkor és mindö-rökkön ö-rök-
 ké. Ámen. Al-le-lu-ja!

HIMNUSZ

Brev. Maur.

Az égből hú kéz pártfogolt, És át-vágtunk mély tengeren,
 A kínzó rabság vé-get ért, Jármát szét- törtük végre már. Á- men.

2. Ezért víg áldás zengje most
Meváltást szerző Istenünk,
S a Bárány húsvét-asztalát
Álljuk fényes díszben körül!
3. A mi pászkánk már Krisztusunk,
Szeplőtlen bárány-áldozat,
A bosszú ártó angyalát
Vérével térítette el.
4. Ó, éghez méltó áldozat,
Haláltól váltó győzelem!
A poklok zárát széttörő
Rég rablott zsákmányt visszavesz.
5. Add véled halnunk, Krisztusunk,
És föltámadnunk is veled,
Test vágyán győznünk megsegíts,
És hadd vágyódjunk ég felé.
6. Téged szép áldás zeng, Atyánk,
S a sírból feltámadt Fiút,
Ki földről fénylőn égbe hív,
S Lélek, áldás szól neked is. Ámen.

Róm 4,25

VII.a

U

-runk Krisztus Jézus * vétke- inkért kínha-lált szenvedett,

de üdvösségünkért föl-tá-madt, alle-lu- ja, al-le-lu- ja!

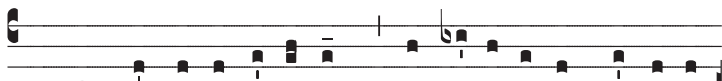
110. ZSOLTÁR

[Alleluja!]

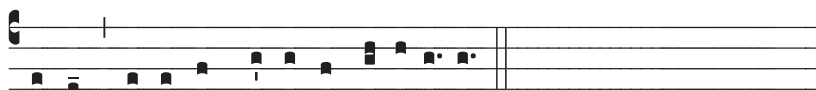
[’áleph] Teljes szívemből az Urat dicsérem *
 [béth] mikor az igazak tanácskozásra egybegyűlnek.
 [gimel] Csodálatosak az Úrnak művei, *
 [dáleth] kutassa mindaz, ki vágyódik utánuk.
 [hé] Nagyság és fölség minden tette, *
 [wáw] igazsága megmarad örökre.
 [zajin] Csodáinak emléket szerzett, *
 [chéth] irgalmas az Úr és kegyelmes.
 [tét] Ételte adott azoknak, kik őt félik, *
 [jód] szövetségére emlékezik örökkön örökké.
 [kaph] Megmutatta népének hatalmas műveit, †
 [lámed] a nemzetek örökségét adta nekik: *
 [mém] hűség és igazság keze műve.
 [nún] Igaz minden rendelése, †
 [számekh] mindörökké szilárdan állnak, *
 [’ajin] igazság és méltányosság szülte őket.
 [pe] Megváltást küldött népének, *
 [cade] szövetséget kötött véle örökre.
 [qóph] Félelmetes és szent az ő neve, *
 [rés] az Úr félelme a bölcsesség kezdete.
 [sín] Helyesen gondolkodnak, akik aszerint élnek. *
 [táw] Az Úr dicsérete megmarad örökké.
 Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

Róm 4,9

Ton.Per.

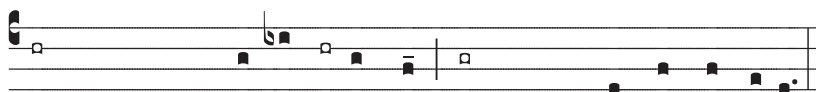
Krisztus meghalt és föl-támadt, * hogy u-ralkodjék minde-nek

fö- lött, hol-ta-kon s é- lö-kön, al-le-lu- ja!

113.A ZSOLTÁR

[Alleluja!]

Amikor Izrael kivonult Egyiptomból, *
Jákob háza az idegen nemzet közül,

Júda lett akkor az Úr hajléka, *

Izrael az ő országa.

Látta a tenger és messze futott, *

és a Jordán visszafordult.

A hegyek ugrándoztak, mint a kosok, *

a halmok, mint a kis bárányok.

Tenger, mi lelt, hogy elfutottál, *

Jordán, hogy megfordultál?

Hegyek, miért ugrándoztok, mint a kosok, *

és ti, halmok, mint a kis bárányok?

Rendülj meg, te föld, az Úr színe előtt, *

Jákob Istenének arca előtt,

Aki sziklából bőséges vizet fakaszt *

s a kőszirtből forrásokat.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *

és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön örökké. Ámen.

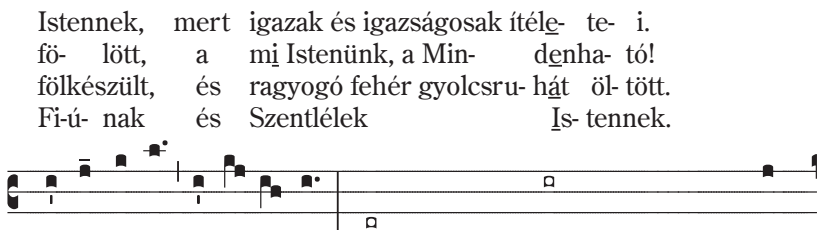
ANTIFÓNA *ismételve*

ÚJSZÖVETSÉGI ÉNEK (Jel 19,1–2a.5b.6b–8a.9a)

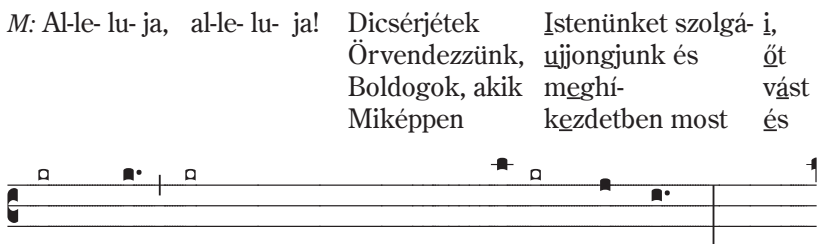
[Hallottam, hogy nagy sokaság zengi a mennyben:]

A l-le-lu-ja, al-le-lu-ja! Üdv és di-cső-ség
 Ő uralkodik minden
 Íme, je-gye-se
 Dicsőség az Atyá-nak és

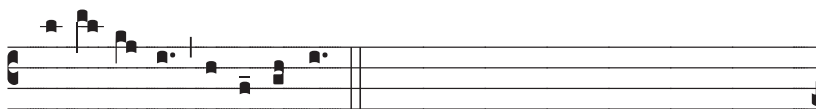

Istennek, mert igazak és igazságosak íté-le-te-i.
 fö-lött, a mi Istenünk, a Min-den-ha-tó!
 fölkészült, és ragyogó fehér gyolcsru-hát öl-tött.
 Fi-ú-nak és Szentlélek Is-tennek.

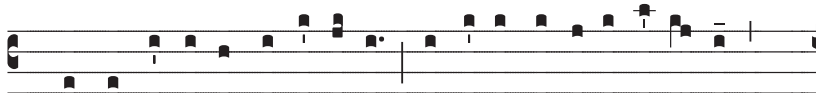
M: Al-le-lu-ja, al-le-lu-ja! Dicsérjétek Istenünket szolgál-i,
 Örvendezzünk, ujjongjunk és őt
 Boldogok, akik meg-hí-vást
 Miképpen kezdetben most és

mindnyájan, kik őt félték kicsik és nagyok.
 dicsérjük, mert elérkezett a Bárány menyeg-ző-je.
 kaptak a Bá-rány menyegzős lakomá-já-ra.
 mindenkor és mindörökkön örökké. Á-men.

M: Al-le- lu- ja, al-le- lu- ja!

2Tim 1,10

R: Krisztus föl-támadt a ha- lálból, és fölragyogtatta e- lőtünk

a halha- tat- lan é- le- tet. Al-le- lu- ja, al-le- lu- ja!

OLVASMÁNY

1Kor 5,7-8

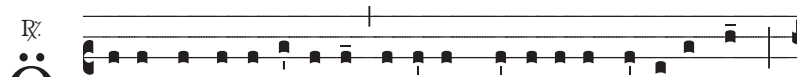
Testvéreim! Takarítsátok ki a régi kovászt, hogy új tésztává legyetek, hiszen ti kovásztalanok vagytok, mert a mi húsvéti bárányunk, Krisztus feláldoztatott. Ne régi kovással ünnepeljünk hát, ne a rosszáság és gonoszság kovászával, hanem a tisztaság és igazság kovásztalan kenyérével!

vagy

Zsid 10,12-14

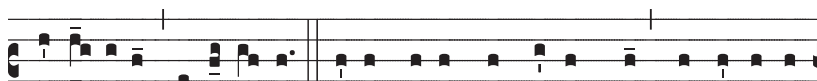
Krisztus, miután egyetlen áldozatot ajánlott fel a bűnökért, örökre helyet foglalt Isten jobbán, és várja, hogy ellenségei zsámolyul vetessenek lába alá. Ugyanis egyetlen áldozattal örökre tökéletessé tette azokat, akik megszentelődnek.

Zsolt 67,3

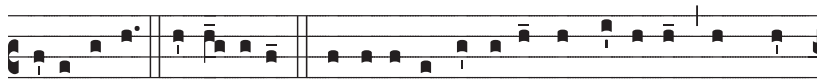

R:
Ö

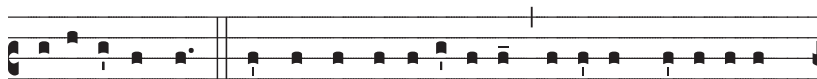
rvendeznek az i-ga-zak és Isten szí-ne e-lőtt vi-gadoznak:

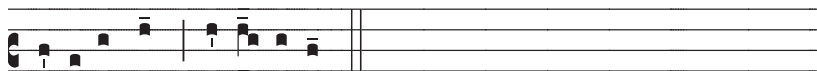
* Al-le- lu-ja, al-le- lu-ja! ✠ Ujjongjanak nagy ö-römmel, mert Isten a

szaba-dí- tó! * Al-le- lu-ja... Dicsőség az Atyának és Fi- únak és Szent-

lé-lek Istennek. ✠ Örvendeznek az i-ga-zak és Isten szí-ne e-lőtt

vi-gadoznak: * Al-le- lu-ja...

Jn 20,19

I.a

A

hét el-ső nap-ján este egy-ütt vol-tak a ta-nítványok. *

Akkor Jé- zus kö-zé-jük lé-pett s így szólt: „Bé- kesség ti-néktek!

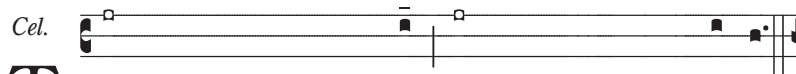

Újra mondom: bé-kesség!” Al-le- lu- ja!

MAGNIFICAT 107. oldal.

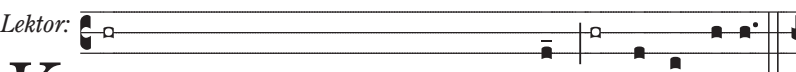
KÖNYÖRGÉSEK

Cel.

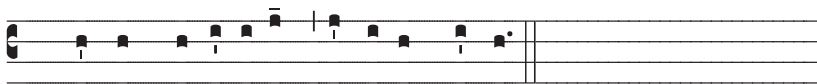

Testvéreim! Krisztus
meghalt, föltámadt és közbenjár értünk; örvendező szívvel kérjük őt:

Lektor:

Krisztus, minden nép fénye és üdvössége,
– föltámadásodat hirdetjük, áraszd ránk Szentlelked tüztét!

M.: Krisztus, mi É-le-tünk, üdvö-zíts minket!

Ismerje föl benned Izrael rég remélt Messiását,
– dicsőséged ismeretével teljék meg az egész föld.

Tarts meg minket szentjeid közösségében,
– engedd, hogy szenvedéseink után
velük együtt megnyugvást találjunk benned.

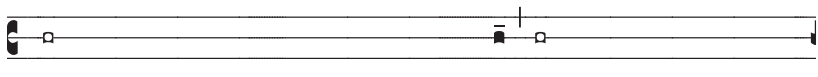
Te legyőzted ellenségünket, a halált,
– törd össze bennünk, ami ellened harcol,
hogy neked, a halhatatlan Győztesnek éljünk.

Te engedelmes voltál egészen a halálig,
ezért Atyád a mennyben jobbjára ültetett;
– a halálban testvéreidet fogadd be dicsőséges házádba.

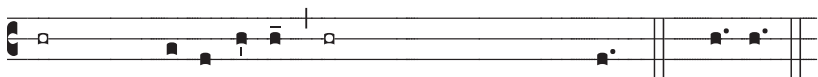
MIATYÁNK 109. oldal.

ZÁRÓKÖNYÖRGÉS 122. oldal.

ÁLDÁS

C.: Isten, aki föltámasztotta Jézust a halálból, adja meg nektek a ben-

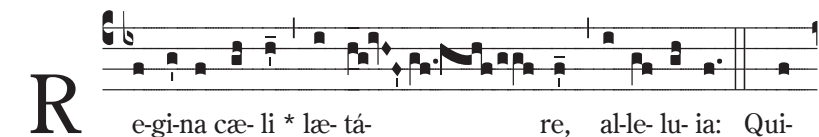

netek lakó L^e-lek ál-tal,
 hogy lélek szerint éljete^k és a lelkiekre törekedjete^k! *M.: Ámen.*

És a mindenható Istennek,
 az Atyának, a Fiúnak ✠ és a Szentléleknek áldása
 szálljon le rátok és maradjon veletek mindörökké! *M.: Ámen.*

BEFEJEZÉS 123. oldal.

MÁRIA-ANTIFÓNA

R

e-gi-na cæ-li * læ-tá-re, al-le-lu-ia: Qui-

a quem me-ru-i-sti por-tá-re, alle-

lu-ia: Re-surre-xit, si-cut di-xit, alle-lu-ia: O-ra pro

no-bis De-um, al-le-

lu-ia.

KOMPLETÓRIUM

KEZDÉS 123. oldal.

LELKIISMERET-VIZSGÁLAT:

C.: Testvéreim! Valljuk meg Isten előtt vétkeinket!

vagy

C.: Testvéreim! Mielőtt nyugovóra térnénk,
kérjük Istentől bűneink bocsánatát!

C.: Urunk, Istenünk, könyörülj rajtunk,
M.: mert vétkeztünk ellened és testvéreink ellen!

C.: Urunk, mutasd meg nekünk irgalmasságodat,
M.: és add meg nekünk az üdvösséget!

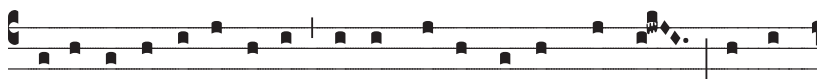
C.: Irgalmazzon nekünk a mindenható Isten,
bocsássa meg bűneinket, és vezessen el az örök életre.
M.: Ámen.

HIMNUSZ

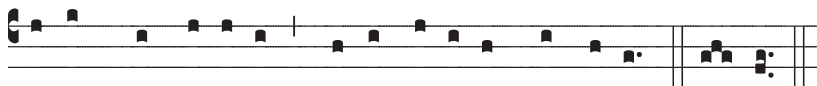
Brev. Maur.

V i lágna*k* ü*d*ve, J*é*-zu-sunk, Ha- lált le-törve vissza- térsz,

S harmadnap reggel győztesen A sírnak mélyét elhagyod.

2. A földet lassan éj fe-di, Szemünk á- lomtól oly ne- héz, A bűn-

től óvd meg né-pe-det, S minden kí- sértést messze űzz! Á- men.

3. Hogy míg a napnak terhein
Könnyt az álom, s új erő
Árad szét testünk tagjain,
Szívünk a jóra kész legyen!

4. Add véled halnunk, Krisztusunk,
És föltámadnunk is dic-
sön,
Megvetnünk add a földi jót,
És add szeretnünk az eget!

5. Atyánkat áldjuk és Fiát,
Ki eltiporva a halált
Magával minket égbe visz;
Dicsérünk, Lélek, téged is. Ámen.

Zsolt 90,4.5

V.a

S

zárnyá-val véd az Úr té-ged, * menedéket ad né-ked; pajzs és

páncél a hű- sé-ge, és nem rettent az éjszaka árnya.

90. ZSOLTÁR

Ki a Fölséges oltalmában lakik, *
s a Mindenható árnyékában leli nyugalmát,
Az így szólhat az Úrhoz: †
„Te vagy menedékem és váram, *
Istenem, benned bízom!”

Ő ment meg téged a vadász tőretől, *
és a gonosz beszédétől.
Szárnyával véd és menedéket ad néked: *
pajzs és páncél a hűsége.
Nem rettent az éjszaka árnya, *
sem nappal a suhanó nyílvessző,
Nem félsz a sötétben lopódzó ragálytól, *
sem a délben pusztító haláltól.
Ezrek hulljanak bár oldaladon és tízezrek jobbodon, *
de hozzád közel sem férhet.
Meglátod majd saját szemeddel, *
látni fogod, hogy meglakolnak mind a bűnösök.
Mert az Úr a védelmező várad, *
a Magasságost választottad védő hajlékul.
Nem érhet semmi baj téged, *
sátradhoz nem közelíthet semmi csapás.
Mert angyalainak parancsba adtá, *
hogy védelmezzenek minden utadon.
Tenyerükön hordoznak téged, *
hogy kőbe ne üssed lábadat.
Viperán és kígyón lépdelsz, *
oroszlánra és sárkányra taposol.
„Hú volt hozzám, azért megmentem, *
védelmezem, mert ismeri nevem.
Ha hozzám kiált, meghallom szavát, †
szorongatásában mellette állok, *
megszabadítom és dicsőséget szerzek néki.
Megáldom hosszú élettel *
és üdvösségemet meglátja szeme.”
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Sz~~en~~tlélek Istennek,
Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

OLVASMÁNY

Jel 22,4-5

Szolgái látni fogják az Úr arcát, és a homlokukon lesz a neve. Nem lesz többé éjszaka, és nem szorulnak rá a lámpás fényére, sem a nap fényére. Az Úr, az Isten ragyogja be őket, és uralkodni fognak örökkön örökké.

Zsolt 30,15.6

U[℣] - ram, tebenned remé- lek, ke- zedbe a- jánlom lelkem.

* Al-le- lu-ja, al-le- lu- ja! ℣. Megváltottál engem, U-ram, hű-séges Is-
tenem. * Al-le- lu-ja... Dicsőség az Atyának és Fi- únak és Szent-
lé-lek Istennek. ℣. U-ram, tebenned remé- lek...

NUNC DIMITTIS 72. oldal.

ZÁRÓKÖNYÖRGÉS

Látogasd meg, kérünk, Istenünk, ezt a hajlékot,
és az ellenég minden cselvetését úzd el messze tőle.
Szent angyalaid lakjanak benne, hogy békében őrizzenek minket;
és áldásod legyen mindig rajtunk.
Krisztus, a mi Urunk által.

ÁLDÁS ÉS MÁRIA-ANTIFÓNA 73. oldal.

vagy

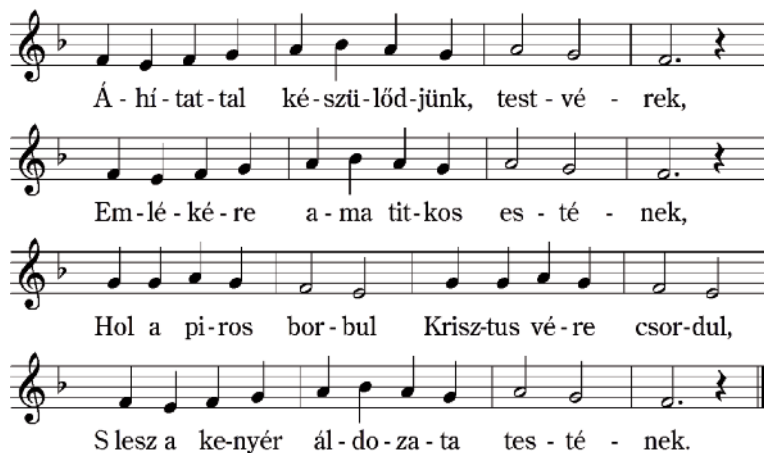
REGINA CÆLI 136. oldal.

**A húsvéti Szent Három Nap
énekei**

NAGYCSÜTÖRTÖK

AZ UTOLSÓ VACSORA EMLÉKEZETE

KEZDŐÉNEK

Hozsanna 79.

Á - hí - tat - tal ké - szü - lőd - jünk, test - vé - rek,
 Em - lé - ké - re a - ma tit - kos es - té - nek,
 Hol a pi - ros bor - bul Krisz - tus vé - re csor - dul,
 S lesz a ke - nyér ál - do - za - ta tes - té - nek.

2. Mondá Jézus az utolsó szent esten:
 „Vérem e bor, ez a kenyér én testem.”
 Hiszem, amit mondott: aki hisz, az boldog,
 Hát még, aki lakomáját élveztem!
3. Áldozatul felajánlta szent testét,
 Emlékére apostolok ezt tették.
 Így akarta: tesszük, drága testét vesszük,
 Neked, Uram, áldozatunk megtessék.

INTROITUS

vö. Gal 6,14

VIII.G

N

incs másban dicsekvé-sünk, * mint U-runk, Jé-zus ke-reszt-

jé-ben, benne van üdvössé-günk, é- le- tünk és feltámadá-sunk.

Zsolt 66,2-4.7

Isten legyen irgalmas hozzánk, *
 áldjon meg bennünket s ragyogjon ránk arcának fénye,
 Hogy a földön megismerjék útját, *
 mind a népek megváltását!
 Áldjanak, Isten a nemzetek, *
 mind a népek áldjanak téged!
 A föld meghozta gyümölcsét nekünk, *
 megáldott Isten, a mi Istenünk.

(De Angelis)

15-16. sz.

V.

K

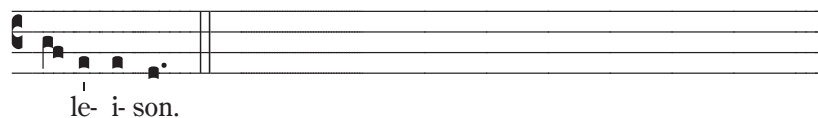
Y-ri- e * e- lé- i-son. bis Chri-

ste e- lé- i-son. bis Ky-ri- e * e-

lé- i-son. Ky-ri- e * ** e-

16. sz.

V.

G Ló-ri- a in excélsis De- o. Et in terra pax homi-ni-bus

bo-næ vo-luntá-tis. Laudá- mus te. Bene-dí- cimus te. Ado-

ra- mus te. Glo- ri- fi- cámus te. Grá- ti- as á-gimus tí- bi pro-

pter magnam gló-ri- am tu- am. Dómi- ne De- us, Rex cæ- lés-tis,

De- us Pa-ter omní- po- tens. Dómi- ne Fi- lí- u-ni- gé-ni- te

Ie-su Chri-ste. Dómi- ne De- us, Agnus De- i, Fi- li- us Pa- tris.

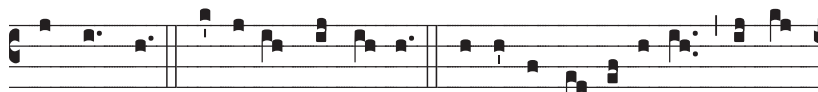
Qui tol-lis peccá- ta mun- di, mi- se-ré- re no- bis. Qui tol- lis

peccá- ta mun-di, súsci- pe depre-ca- ti- ó-nem no- stram. Qui

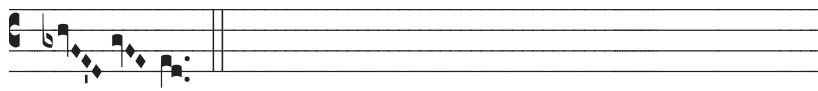
se-des ad dexte- ram Pa-tris, mi- se-ré-re no- bis. Quó-ni- am tu so-

lus sanctus. Tu so-lus Dó-mi- nus. Tu so- lus Al- tíssimus, Ie- su

Chri-ste. Cum Sancto Spí- ri- tu, in gló- ri- a De- i Pa- tris.

A- men.

Az 1. OLVASMÁNY UTÁN

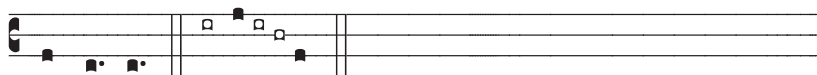
vö. 1Kor 10,16

VII.a

A

z áldás kelyhe, mit meg-áldunk, Krisztus vé-rében része-

sít minket.

Zsolt 115,3-4.6-9

Mi az, amit az Úrnak adhatok, *
mindazért, amit nékem adott?

Az üdvösség kelyhéből iszom, *
és segítségül hívom az Úr szent nevét. R.

Kedves az Úrnak szemében *
az igaz ember halála.

Uram, a te szolgád vagyok, *
szolgád vagyok, szolgálód fia. R.

Összetörted bilincseimet: †
a dicséret áldozatát áldozom néked, *
és segítségül hívom az Úr szent nevét.

Megadom az Úrnak, amit fogadtam, *
teljesítem egész népe előtt. R.

Az EVANGÉLIUM ELŐTT

VII.a

D icsé-ret ne-ked, Krisztus, ö-rök dicső-ség Ki-rálya!

Jn 13,34

Jézus mondja: †

Új parancsot adok nektek: *

Szeressétek egymást, amint én szerettelek benneteket!

A LÁBMOSÁS SZERTARTÁSA ALATT

Mt 20,26–27

II.D

A - ki közte-tek nagyobb a-kar lenni, legyen mindenki

szolga-ja, és a-ki első a-kar lenni, legyen u-tolsó közte-tek!

Jn 13,1.3–7.8b.12–17.20

A húsvét ünnepe előtt történt. †
 Jézus tudta, hogy eljött az óra, *
 amikor a világból vissza kell térnie az Atyához.
 Mivel szerette övéit, akik a világban voltak, *
 szeretetének még egy végső jelét adta.
 Jézus tudta, hogy az Atya mindent a kezébe adott, *
 s hogy Istentől jött és Istenhez tér vissza.
 Fölkelt hát a vacsora mellől, †
 levetette felsőruháját, *
 fogott egy kendőt és maga elé kötötte.
 Azután vizet töltött egy mosdótálba, †
 és mosni kezdte tanítványai lábát, *
 majd a derekára kötött kendővel meg is törölte.
 Mikor Simon Péterhez ért, az így szólt hozzá: *
 „Uram, te akarsz megmosni az én lábamat?”
 Jézus így válaszolt neki: †
 „Most még nem érted, amit teszek, *
 de később majd megérted.
 Ha nem mosom meg lábadat, *
 nem vagy közösségben velem.”
 Miután megmosta lábukat, fölvette felsőruháját, †
 ismét asztalhoz ült, és ezt mondta nekik:
 „Megértettétek, mit tettem veletek?”

Ti Mesternek és Úrnak hívtok engem. *

Jól tesztétek, az vagyok.

Ha tehát én az Úr és Mester megmostam lábatokat, †

nektek is meg kell mosnotok egymás lábát:

példát adtam nektek, hogy ti is így tegyetek.

Nem nagyobb a szolgálta Uránál, *

sem a küldött annál, aki küldte.

Boldogok vagytok, *

ha megértitek ezt és így is tesztétek.

Aki befogadja azt, akit én küldök, engem fogad be, *

aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött.”

FELAJÁNLÁSRA

Ismeretlen itáliai bencés szerző (9–10. sz.)

U - bi ca- ri- tas est ve- ra, De- us i- bi est. *bis*

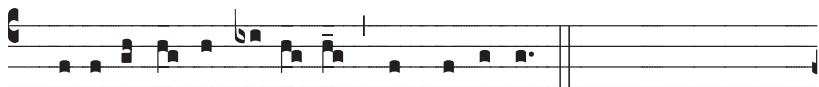
K Congre-gá- vit nos in u- num Chris-ti amor.

M Exsultémus et in ip- so iu-cundémur.

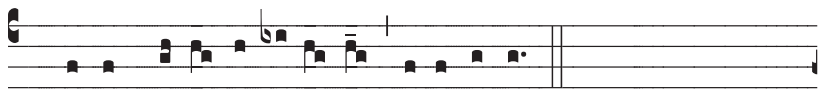
K Time- ámus et amé-mus De- um vi- vum.

M Et ex corde di- li- gá- mus nos sin-cé- ro.

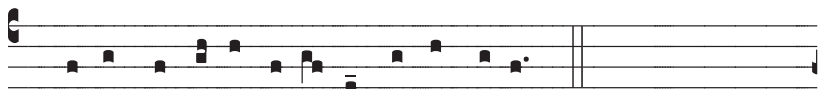
R.
U - bi ca-ri- tas est ve- ra, De- us i- bi est.

K Simul ergo cum in u- num congre-gámur:

M Ne nos mente di- vi-dá-mur, ca-ve- ámus.

K Cessent iúr-gi- a ma- líg-na, cessent li- tes.

M Et in mé-di- o nostri sit Chris-tus De- us.

R.
U - bi ca-ri- tas est ve- ra, De- us i- bi est.

K Cá-ri- tas est summum bo- num, amplum do-num,

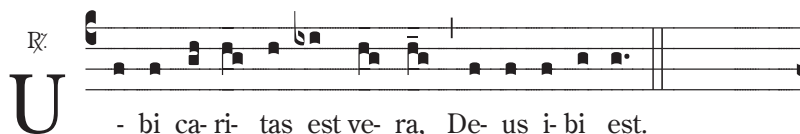
M In qua pendet to- tus or- do præ-ceptó-rum,

K Per quam ve-tus atque no-va lex implé-tur,

M Quæ ad cæ-li celsa mit-tit se rep-lé-tos.

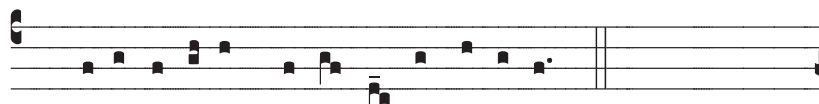
- bi ca-ri-tas est ve-ra, De-us i-bi est.

K Hæc per coccum pris-cæ le-gis fi-gu-rá-tur,

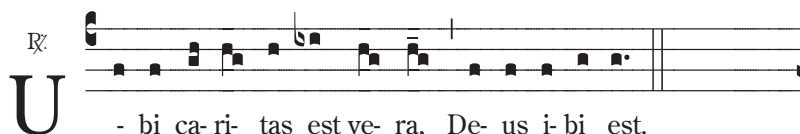
M Qui co-ló-re rub-ro tin-gui bis iu-bé-tur,

K Qui-a ca-ri-tas præ-cép-tis in du-ó-bus

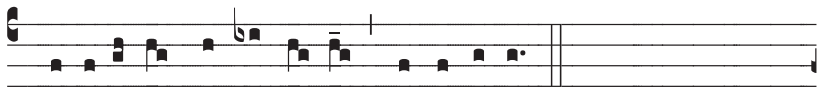
M Constat, qui-bus De-us a-má-tur atque ho-mo.

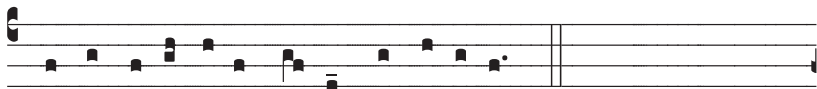
- bi ca-ri-tas est ve-ra, De-us i-bi est.

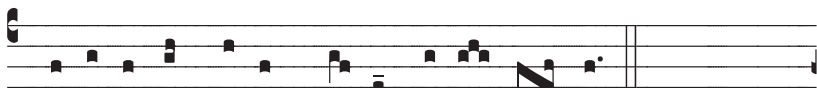
K To-ta er-go mente De- um di- li-gá-mus,

M Et il-lí- us nil a-mó- ri præ-po-ná-mus,

K Inde pró-xi-mos in De- o ut nos ipsos

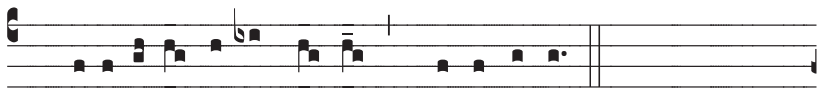
M Et amé-mus propter Chris- tum i- ni- mí- cos.

U - bi ca- ri- tas est ve- ra, De- us i- bi est.

K Simul quoque cum be- á- tis vi-de- á-mus

M Glo-ri- ánter vul-tum tu- um, Chris-te De- us:

K Gáudi- um, quod est imménsum, atque pro-bum,

M Sæcu-la per infi-ni-ta sæ-cu-ló-rum.

(11) 12. sz.

VI.
S Anc-tus, * Sánctus, Sánk-tus Dó-mi-nus
 Dé-us Sá-ba-oth. Plé-ni sunt
 caé-li et tér-ra gló-ri-a tú-a. Hosánna in
 excél-sis. Bene-díc-tus qui vé-nit in nó-mi-ne
 Dó-mi-ni. Ho-sán-na in excél-sis.

15. sz.

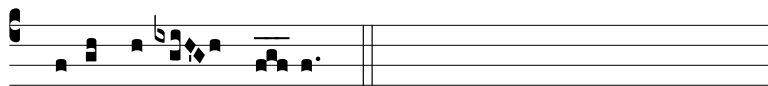
VI.
A - gnus De-i, * qui tol-lis peccá-ta
 mun-di : mi-se-ré-re no-bis. Agnus De-i, *

qui tol-lis peccá-ta mun-di: mi-se-ré-re no-bis.

A-gnus De-i, * qui tol-lis peccá-ta mun-di:

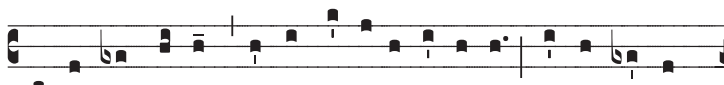
dona no-bis pa-cem.

ÁLDOZÁSRA

1Kor 11,24.25

V.a

E

z az én testem, amely érte-tek a-da-tik. Ez a ke-hely

az Újszö-vetség az én vé-rem ál-tal.

22. zsoltár

Az Úr nékem pásztorom, *
nincs semmiben hiányom.

Tápláló mezőre terel és csendes vizekhez, *
s felüdíti fáradt lelkem.

Igaz úton vezet engem, *
szent nevéhez híven.

Járjak bár a halál árnyékában, †
ott sem félek semmitől, *
hisz te vagy velem.

Uram, a te pásztorbótod, *
megvéd és biztonságot ad ott nékem.

Asztalt terítesz nékem *
azok előtt, kik ellenem törnek.

Megkened olajjal homlokom, *
színiültig töltöd serlegem.

Jóságod és kegyelmed elkísér engem *
életem minden napján.

Az Úr házában lakhatom *
hosszú-hosszú idők során.

Hozsanna 134.

2. Üdvözlégy, nagy Szentség, élet adója,
Mi bűnös lelkünknek megorvoslója.
Ó, mily áldott vagy, Oltáriszentség!
Angyali drága vendégség.
3. Üdvözlégy, nagy Szentség, világ váltsága.
Emberi nemzetnek fő boldogsága.
Ó, mily áldott vagy, Oltáriszentség!
Angyali drága vendégség.

Hozsanna 142.

Zá - lo - gát ad - tad, ó Jé - zus, ö - rök sze - re -
 te - ted-nek. Ren-del-vén e nagy Szent-sé - get,
 és ad - ván ti - e - id-nek. Hogy te - ve - led
 e - gy - sül - jünk, s Té-ged vi-szont sze-res-sünk,
 Ö-rök há-la és i-má - dás lé-gyen a-zért ne-ved-nek.

2. Irgalmadban nem vizsgáltad a mi gyarlóságunkat,
 És ellened elkövetett sok hálátlanságunkat.
 Megmenteni így akartál, azért értünk meghaltál,
 Eltörölvén a keresztfán régi adósságunkat.
3. S hogy halálod szent emlékét mindennap megülhessük,
 Hagytad ezt a nagy Szentséget, hogy magunkhoz vehessük.
 Csodálatos kincset adtál, és közöttünk maradtál.
 Véghetetlen jóságodért add, hogy mindig szeressünk.

Az EUCHARISZTIA ÁTVITELE ALATT

Aquinói Szent Tamás (13. sz.)

Z engjük most a dicső-sé-ges É- gi testnek nagy Tit-kát,

Zengjük áldva drá-ga Vé-rét, Mit ki- ont a nagy Ki- rály, Tiszta

méhnek szent gyümölcse, Vi- lá-got büntől váltván. Á- men.

2. Atyja küldte, értünk szállt le,
Szűzi méhből jött közénk,
 Járt a földön és hintette
 Termő magként az igét,
 S földi útját bevégezve
 Hagyott csodát emlékként.

3. Végso este híven tartja
Régi törvény szent szavát:
 Mint a törvény tenni szabta,
 Úgy rendelte asztalát,
 Övéinek hogy átadta,
 Ételül, im, önmagát.

4. Az Igének igéjére
Válik testté a kenyér,
 S lesz a színbor Krisztus vére,
 Mit értelmünk fel nem ér,
 Hogy a tiszta szív elérje:
 Erőt adó hitből él.

5. Azért ezt a nagy Szentséget
Áldja zengő énekszó,
 Régi szövetség helyébe
 Új rend lép itt, üdvhozó.
 Érzék nem hat legmélyére,
 Csak az élő hit lát jól.

6. Az Atyának és Fiának
Hódoljon meg most a térd,
 És a tőlük Származónak
 Áldjuk együtt szent nevét,
 Háromságban egy Valónak
 Imádás és dicsőség. Ámen.

NAGYPÉNTÉK

URUNK SZENVEDÉSÉNEK ÜNNEPLÉSE

Az 1. OLVASMÁNY UTÁN

Lk 24,46

IV.E
A

- tyám, a te szent ke-zedbe a-jánlom az én lelkem.

Zsolt 30,2.6.12–13.15–17

Te vagy, Uram, én reményem, ne hagyj soha szégyent érnem, *
szabadíts meg igaz voltodban!

Kezedbe ajánlom lelkem, *
megváltottál, Uram, hűséges Istenem. R.

Ellenségeim gúnyt űznek belőlem, †
szomszédaim csúfolnak, ismerőseim félnek tőlem, *
akik meglátnak az utcán, elfutnak előlem.

De én benned bízom, Uram, †
azt mondom: Te vagy Istenem, *
sorsom kezekben tartod. R.

Ments meg ellenségeim kezéből, *
és azoktól, akik üldöznak engem!

Ragyogtasd fel arcod szolgád fölött, *
irgalmadban ments meg engem! R.

A SZENVEDÉSTÖRTÉNET OLVASÁSA ELŐTT

VII.a

Dicsé-ret ne-ked, Krisztus, ö-rök dicső-ség Ki-rálya!

vö. Fil 2,9

Isten fölmagasztalta Egyszülöttét, *
mindeneknek Urává tette Fját.

Mindent felülmúló nevet adott néki, *
hirdesse a föld, hogy Krisztus az Úr.

A SZENVEDÉSTÖRTÉNET OLVASÁSA KÖZBEN

Hozsanna 71.

Ke - resz - té - nyek sír - ja - tok,
Mé - lyen szo - mor - kod - ja - tok.
Ke - se - reg - jen min - den szív,
a - ki Jé - zu - sá - hoz hív.

2. Nincsen abban irgalom,
Hozzád buzgó fájdalom,
Aki téged meg nem szán,
Ó Jézus, a keresztfán.

3. Szent testednek sebeit,
Vérrel folyó kékeit
Aki látja és nem sír,
Élő hittel az nem bír.

4. A kösziklák repednek,
Nap és hold sötétednek,
Minden élő megindul,
Csak a bűnös nem búsul.

5. Szállj szívedbe, sirasd meg
Vétkeidet s fontold meg,
Hogy az Isten Fia volt,
Aki érted így megholt.

HÓDOLAT A SZENT KERESZT ELŐTT

Cel.

- me, Jé-zus ke-resztjé-nek drága, áldott fá-ja: e-zen függ

az egész vi-lág váltságdí-ja, és üdvünket ő- ál-ta-la nyertük.

M.: Jöj-je-tek, hí- vek, hó-dol-junk, és buzgó szívből mind imádjuk!

1Pét 2,21

IV.A

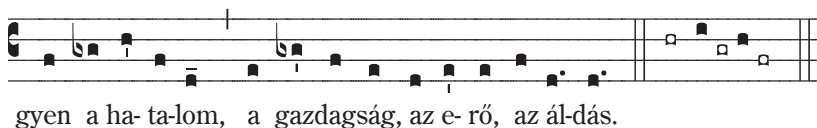
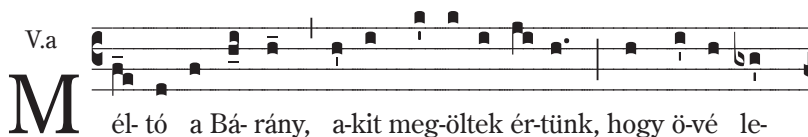
Krisztus szenvedett értünk, és példát a-dott né-künk, hogy

nyomdo-ká-ba lép-jünk, mert erre hí-vott minket.

1Pét 2,22-24

Bűnt nem követett el, †
 nem hagyta el hamis szó ajkát, *
 amikor szidalmazták, nem viszonozta a szidalmat.
 Nem fenyegetőzött, amikor szenvedett, *
 mindent az igazságos bíróra hagyott.
 Vétkeinket testében felvitte a keresztfára, †
 hogy meghalván a bűnnek igaz életet éljünk, *
 mert sebei által nyertünk gyógyulást.

Jel 5,12

Jel 4,11; 5,9.10.12

Méltó vagy, Urunk, Istenünk, *
 hogy a dicsőség, a tisztelet és a hatalom a tiéd legyen.

Mert te vagy, aki a világot alkottad, *
 akaratod hívott létre és teremtett mindent.

Méltó vagy, Uram, hogy átvedd a könyvet, *
 és feltörd minden pecsétjét.

Hiszen megöltek, de véreddel megváltottál minket Istennek *
 minden törzsből, nyelvből, népből és nemzetből.

Istenünk országává és papjaivá tettél bennünket, *
 és uralkodunk az egész földön.

Méltó a Bárány, akit megöltek, †
 hogy övé legyen minden hatalom, gazdagság, bölcsesség, *
 erő és tisztelet, áldás és dicsőség.

Dallam: Hozsanna 75.B

Szöveg: 1Pét 2,19–25 alapján Szabó Flóris OSB

2. Világmegváltó Jézus,
Ki értünk vállalt szenvedést,
Isten Báránya, Jézus,
Számunkra így lett példakép.

3. Világmegváltó Jézus,
Kiben bűn nem találtatott,
Isten Báránya, Jézus,
Álnokság ajkán nem lakott.

4. Világmegváltó Jézus,
Keresztre vitte sok bűnünk,
Isten Báránya, Jézus,
Sebétől gyógyult meg sebünk.

Hozsanna 82.

2. Kegyetlen lándzsa verte át
Gonosz vasával oldalát.
S mely szennyet, vétket eltörölt:
Belőle víz és vér ömölt.

4. Rajtad tündöklék, drága fa,
Királyi vérnek bíbora.
Ő választott jeles faág,
Ki szent testét karoltad át!

3. Az ősi jóslat ím betelt,
Mít a hű Dávid énekelt:
„Az Úr – halljátok nemzetek –
Kereszten trónol köztetek.”

5. Világ bűnének zálogát,
Ő boldog ág, te hordozád.
Az ellenség gonosz fejét
Megváltónk rajtad zúzta szét.

6. Ó kereszt, áldunk, szent remény,
A szenvedés ez ünnepén.
Kérünk, kegyelmet adj nekünk,
Add vétünkért vezeklenünk.
7. Szentháromság, dicsérjenek,
Üdvösség kútja, mindenek.
Legyen győzelmünk, add meg ezt,
A diadalmas szent kereszt!

Hozsanna 63.

A ke- reszt- fá - hoz me- gyek, Mert más- hol nem
lel - he - tek Nyu - go - dal - mat lel - kem - nek.
S ott ta - lál - lak, ó, szűz A - nya, fáj - da - lom közt
bá - gya - doz - va, Tör ve - ré át lel - ke - det.

2. Mely győtrelem volt neked Isteni szülöttedet
Látni szegény jászolban.
S midőn annyi ellenségek romlására esküvének:
Tör veré át lelkedet.
3. De midőn ezek felett láttad, mennyit szenvedett,
Szenvedett az ártatlan;
Láttad őt a Kálvárián, két lator közt a keresztfán:
Kínodat ki mérje meg!
4. A nap elsötétedett, ennyi kint nem nézhetett!
Borzadván rengett a föld.
Sírt, kesergett, gyászolt minden az egész nagy természetben;
De győtrelmed nagyobb volt.

Hozsanna 70.

Jé - zus, vi - lát Meg - vál - tó - ja,
 Üd - vöz - légy, é - let a - dó - ja!
 Meg - fe szí - tett Is - ten - fi - a,
 Szent ke - resz - ted szí - vem hív - ja.
 Jé - zus, add, hogy hoz - zád tér - jek,
 Ve - led hal - jak, ve - led él - jek!

2. Által szegve kezed, lábad,
 Átvert tested roskad, bágyad,
 Meztelen tépett melled!
 Ó siratlak, ó öllelek!
 Jézus, add...

3. Virágoknak szép virága,
 Honnét orcád sárgasága?
 Hegyes tövis koronázott,
 Édes orcád vérrel ázott.
 Jézus, add...

4. Aszú földet harmatozván
 Vérzel, vérzel a keresztfán.
 Úgy piroslik tested róla,
 Mint a most nyílt piros rózsa.
 Jézus, add...

5. Szent karjaid széjjeltárod,
 Mert az embereket várod,
 Kiken vérrel könyörültél,
 Betegéért betegültél.
 Jézus, add...

ÁLDOZÁSRA

Ign. Róm VII,3

III.a

I

s- ten kenye-rét a-ka-rom, amely Jé-zus Krisztus teste,

s i-ta- lul vé-rét kí-vá-nom; íme, ez ma-ga a sze-re-tet, amely so-

ha el nem mú- lik.

Fil 2,6–11

Krisztus Jézus, bár valóban Isten volt, *
 nem ragaszkodott ahhoz, hogy Istennel egyenlő,
 Hanem kiüresítette önmagát, †
 a szolga alakját öltötte magára, *
 az emberekhez lett hasonló, úgy jelent meg köztünk, mint ember.
 Lealacsonyította magát, †
 engedelmes lett értünk a halálig, *
 mégpedig a kereszthalálig.
 Ezért felmagasztalta őt az Isten, †
 és olyan nevet adott néki, *
 amely fölségesebb minden névnél,
 Hogy minden térd meghajoljon Jézus nevére *
 az égben, a földön és az alvilág mélyén,
 És az Atyaisten dicsőségére vallja meg minden nyelv, *
 hogy Jézus Krisztus az Úr.

Hozsanna 145.

Győz-he - tet - len én kő - szá - lom,
 Vé - del - me - zőm és kő - vá - rom,
 A ke - reszt - fán drá - ga ár - rom,
 Ol - tal - ma - mat tű - led vá - rom.

2. Sebeidnek nagy voltáért,
 Engedj kedves áldozatért,
 Drága szép piros véredért,
 Kit kiöntél e világért.

3. Reád bízam ez ügyemet,
 Én Jézusom, én lelkemet,
 Megepedett bús szívemet,
 Szegény árva bús lelkemet.

4. Irgalmazz meg én lelkemnek,
 Ki vagy Ura mennynek-földnek:
 Könyörgök csak Felségednek,
 Én megváltó Istenemnek.

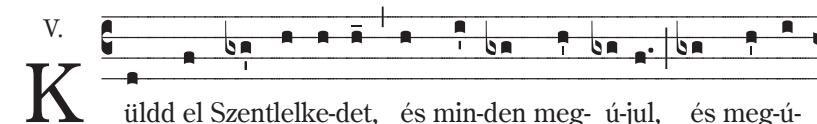
HÚSVÉTVASÁRNAP

HÚSVÉT VIGÍLIÁJA

VIRRASZTÁS A SZENT ÉJSZAKÁN

Az 1. OLVASMÁNY UTÁN

Zsolt 103,30

V.
K üldd el Szentlelke-det, és min-den meg- ú-jul, és meg-ú-

 jítod a föld szí-nét.

Zsolt 103,1–2a.5–6.10.12.13–14.24.35c

Áldjad, lelkem, az Urat! *

Mindennél hatalmasabb vagy, Uram, Istenem!

Fenségbe és szépségbe öltö-zöl, *
fényesség borul rád köntösként. R.Biztos alapra helyezted a földet, *
az idők végéig meg nem inog.Köntösként takarta az őstenger, *
vizek borították a hegyek ormait. R.Patakokba gyűjtötted a források vizét, *
ott csörgedeznek a hegyek között.Partjukon fészkelnek az égi madarak, *
a lombok között zengik énekük. R.Hajlékod vizével öntözöd a hegyeket, *
munkád gyümölcsével jól tartod földünket.Füvet sarjasztasz az állatoknak, *
növényeket az ember haszná-ra. R.

Milyen számosak műveid, Uram, *
 bölcsességgel alkottál mindent.

Betöltik a földet kezed művei. *
 Áldjad, lelkem, az Urat! R̃

A 2. OLVASMÁNY UTÁN

vö. Zsolt 15,1

V.a

B enned bí-zom, Uram, Istenem, sorsom ke-zedben tar-tod.

Zsolt 15,5.8–9.11

Az Úr az én kelyhem és osztályrészem, *
 sorsom kezedben tartod.

Az Úr mindenkor szemem előtt, *
 nem ingok meg, mert ő áll jobbomon. R̃

Ezért örvend a szívem és ujjong a lelkem, *
 sőt testem is reményben nyugszik el.

Mert nem hagyod lelkem a holtak honában, *
 és nem engeded, hogy szented pusztulást lásson. R̃

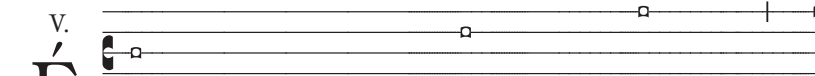
Az élet útját mutatod meg nékem, *
 az öröm teljességét színed előtt.

A gyönyörűséget jobbadon, *
 amely örökké megmarad. R̃

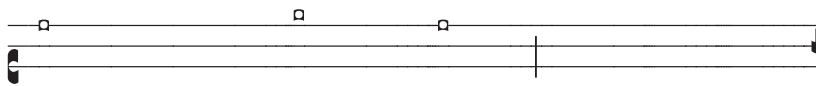
A 3. OLVASMÁNY UTÁN

Kiv 15,1–5.17–18

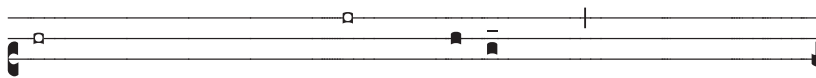
V.

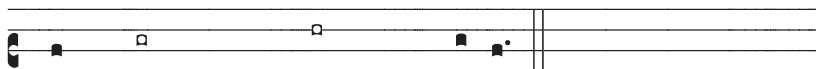
É nekeljünk az Úrnak, mert dicsőséges és fölséges,
M Dicsőítem, mert ő az én Istenem,
K Megverte a fáraó seregét,
M Bevezetted népedet és elültetted hegyeden,

lovat és lovast a tengerbe taszított.
magasztalom, mert atyáink Istene.
 vezérei a Vörös- tengerbe veszték.
erős lakóhelyeden, amelyet alkottál,

Az Úr az én pajzsom és erős- sé-gem,
 Az Úr erős harcos,
 Sírjukat lelték a hullá- mokban,
szentélyedben, amelyet kezed é- pített.

mert szabadítóm ő lett né-kem.
 és Mindenható Úr az ő neve.
 és kődarabként a mélybe szálltak.
 Az Úr uralkodik örökkön ö- rökké.

A 4. OLVASMÁNY UTÁN

vö. Zsolt 29,2

II.D

M agasztal-lak, Istenem, té-ged, mert jobbod föl-emelt engem.

Zsolt 29,2.4–6.11.12a.13b.

Magasztallak, mert megszabadítottál engem, Úram, *
 nem hagytad, hogy ellenségem örüljön bajomon.
 Kivezted a halál országából lelkemet, Úram, *
 életben tartottál, nehogy sírba szálljak. R̃

Zsoltárt zengjétek az Úrnak, összes szentjei, *
magasztaljátok együtt szent nevét.

Mivel haragja csak egy pillanat, *
de egész életen át megmarad jósága. R̃

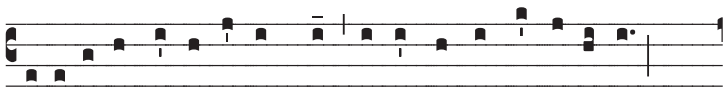
Hallgass meg, Uram, légy irgalmas hozzám, *
segítségem te légy, Uram!

Örömmel fordítottad sírásom, *
örökké magasztallak, Uram, Istenem. R̃

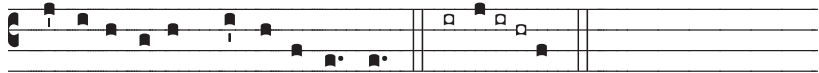
Az 5. OLVASMÁNY UTÁN

vö. Iz 12,3

VII.a

Me-rítse-tek vi-zet ö-römmel az üdvösség forrá-sá-ból,

s há-lát adja-tok szívből az Úrnak!

Iz 12,2-3.4bcd.5-6

Íme, Isten az én Megváltóm, *
bizalom tölt el, és nem félek.

Az Úr lett erősségem és dicséő énekem, *
szabadítóm ő lett nékem. R̃

Adjatok hálát az Úrnak, *
és nevét hívjátok segítségül!

Mondjátok el tetteit a népek között, *
hirdessétek, hogy az ő neve fölséges! R̃

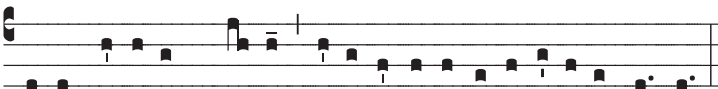
Zengjétek dalt az Úrnak, mert nagyszerű dolgokat művelt, *
hadd tudják meg az egész földön!

Örvendj és ujjongj, Sion népe, *
mert nagy közötted Izrael Szentje! R̃

A 6. OLVASMÁNY UTÁN

vö. Jn 6,69

I.a

U - ram, Istenem, né- ked örök é- le- tet a- dó i- gé- id vannak.

Zsolt 18,8–11

Az Úr törvénye tökéletes, a lelket újjaszüli, *
 az Úr tanúsága megbízható, az oktalant bölccsé teszi.
 Az Úr parancsai egyenesek, a szívet örömmel töltik el, *
 az Úr rendelkezése tiszta, fényt gyűjt a szemnek. R̃
 Az Úr félelme szent és örökké megmarad, *
 az Úr ítéletei igazak és mind jogosak.
 Értékesebbek az aranynál, a színtiszta aranynál, *
 édesebbek a méznél, a csorgatott méznél. R̃

A 7. OLVASMÁNY UTÁN

vö. Zsolt 41,2

V.a

M int a szarvas forrás vi-zé-re, lelkem úgy só-vá-rog u-tá-nad;

az é- lő Is- tent szomjazza lelkem.

Zsolt 41,3.5bcd; 42,3–4

Istent, az élő Istent szomjazza lelkem: *
 mikor juthatok Isten elé, hogy meglássam arcát.
 Megdobban a szívem, ha arra gondolok, †
 hogyan vonultam a fölséges sátorba, az Úrnak házába, *
 ujjongva és hálaadó énekkel a vidáman ünneplő sokaság körében. R̃

Küldd el világosságod és igazságod, †
 azok kísérjenek engem, *
 és vezessenek szent hegyedre, lakóhelyedre!
 Én Isten oltárához lépek, †
 Istenhez, akinek ujjongva örülök, *
 citerával dicsérlek, Uram, Istenem. R̃.

AZ EVANGÉLIUM ELŐTT

VIII.

A l- le- lu- ja!

Zsolt 117,1–2.16ab–17.22–23

Áldjátok az Urat, mert jó: *
 irgalma örökkévaló.

Mondja Izrael háza, mert jó: *
 irgalma örökkévaló.

Az Úr magasra emelte jobb kezét, *
 győzelmes az Úrnak jobbjá.

Nem halok meg, hanem élek, *
 és hirdetem az Úr tetteit.

A kő, amit megvetettek az építők, *
 az lett a háznak szegletköve.

Mindezt az Úr művelte, *
 csodálatos a szemünk előtt.

ALLELUIA *ismételve*

MINDENSZENTEK LITÁNIÁJA

Uram, irgalmazz nekünk!
 Krisztus, kegyelmezz nekünk!
 Uram, irgalmazz nekünk!

Uram, irgalmazz nekünk!
 Krisztus, kegyelmezz nekünk!
 Uram, irgalmazz nekünk!

Szűz Mária, Isten *Anyja*,
Szent Mihály főangyal,
Mindnyájan, szent angyalok,
Keresztelő Szent János,
Szent József,
Szent Péter és Pál apostol,
Szent András apostol,
Szent János apostol,
Szent Mária Magdolna,
Szent István vértanú,
Szent Ignác vértanú,
Szent Lőrinc vértanú,
Szent Ágnes vértanú,
Szent Gergely *pápa*,
Szent Ágoston *püspök*,
Szent Atanáz *püspök*,
Szent Vazul *püspök*,
Szent Márton *püspök*,
Szent Benedek atyánk,
Szent Ferenc és Domonkos,
Loyolai Szent Ignác,
Vianney Szent János,
Sziénai Szent Katalin,
Avilai Szent Teréz,
Szent István király,
Szent Imre *herceg*,
Árpádházi Szent Erzsébet,
Istennek minden szentjei,

Légy irgalmas,
Minden gonosztól,
Minden bűntől,
Az örök haláltól,
Megt^{te}stes^{ül}ésed által
Halálo^d és feltámadáso^d által
Sz^{en}t^{le}lked ki^áradása által

[illegible][illegible]

Mi bűnösök Kérünk téged, hallgass meg minket!
 Hogy e választotta(i)dat a keresztség kegyelmével
 új életre támaszd, Kérünk téged, hallgass meg minket!
 Jézus, az élő Isten Fi-a, Kérünk téged, hallgass meg minket!

Krisztus, hallgass minket! Krisztus, hallgass minket!
 Krisztus, hallgass meg minket! Krisztus, hallgass meg minket!

A VÍZ MEGÁLDÁSA UTÁN

Dán 3,60.56b

I.
A ld-já- tok az Urat, forrá-sok: dicsérjé-tek és ma-gasztaljá-tok
 mostantól fogva mindö-rökké!

A KERESZTSÉGI FOGADÁS MEGÚJÍTÁSA UTÁN

Jel 5,12

A l- le- lu- ja! Vízforrást lát-tam fa-kadni, alle-lu- ja!
 Üdvösség á- radt be-lő- le, S kik
 Isten temploma olda- lá-ból. M.: Al-le-lu- ja, al-le- lu- ja!
 megtisztul- tak, így é-nekeltek:

FELAJÁNLÁSRA

Éneklő Egyház 109.

Ó if - jak, lá - nyok, gyer - me - kek,
az an - gyal szó - ból ért - se - tek:

Fel - tá - madt Krisz - tus ér - te - tek,
al - le - lu - ja. R.) Al - le - lu - ja, al -
le - lu - ja, al - le - lu ja.

2. Itt áll az Úr most köztetek:
„Békesség, már ne féljetek!
Én vagyok, bennem higgyetek!” Alleluja! R.
3. Ezen a szent-szent ünnepen
Ujjongva csengő éneken
Urunkat áldjuk szüntelen. Alleluja! R.
4. Illó, mert ily jót tett velünk,
átadva néki hű szívünk,
Istennek hálát zengünk. Alleluja! R.

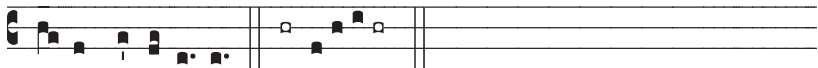
ÁLDOZÁSRA

Jn 14,27

VIII.c

B

é-kessé-get a-dok néktek, al-le-lu- ja! Az én bé-kémet a-dom

néktek, al-le-lu- ja!

Jn 15,12-17

Ez az én parancsom: szeressétek egy^umást, *
amint én szerettelek b^enneteket.

Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, *
aki baráta*im*ért éle*t*ét adja. R̃

Ti barátaim vagytok, *
ha megteszitek, amit megagyzok ne*k*tek.

Már nem mondalak titeket szol*g*áknak, *
mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. R̃

Barátaimnak mondalak titeket, *
mert mindet tudtul adtam nektek, amit Atyá*m*től hallottam.

Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, *
s arra rendeltelek, hogy munkátokkal
maradandó gyümö*l*csöt hozzatok. R̃

Akkor mindent megad nektek az Atya, *
amit nevemben ké*r*tek tő*l*e.

Szeressétek egy^umást! *
Ez az én parancsom. R̃

KÖRMENETRE

Hozsanna 87.

2. Hogy minden ember vigadjon. – Alleluja!
3. Értünk halált ki szenvedett, – Alleluja!
4. S megváltott minden lelkeket. – Alleluja!
5. Mennek a szent nők sírjához, – Alleluja!
6. Kenetet visznek Krisztushoz. – Alleluja!
7. Fényes szép angyalt látnak ott, – Alleluja!
8. S hallanak boldog szózatot. – Alleluja!
9. Ti félénk asszonyemberek, – Alleluja!
10. Galileába menjetek. – Alleluja!
11. Tudják meg az apostolok, – Alleluja!
12. Hogy az Úr él s feltámadott. – Alleluja!
13. Megjelent ő szent Anyjának, – Alleluja!
14. Kesergő szent Magdolnának. – Alleluja!
15. Megjelent aztán Péternek, – Alleluja!
16. Megjelent majd a híveknek. – Alleluja!
17. Húsvéti boldog lélekkel – Alleluja!
18. Dicsérjük Istent énekkel. – Alleluja!
19. Dicsőség Szentháromságnak, – Alleluja!
20. Adjunk ma hálát Urunknak. – Alleluja!

Hozsanna 89.

Krisz - tus, vi - rá - gunk, Szép ter - mő á - gunk,
 Fel - tá - madt Krisz - tus, vi - gad - junk!
 A bűn - ből mink is tá - mad - junk!

2. Ki feküdt sírban, Felkele vígan. Feltámadt...
3. Felkele fényünk, Krisztus, reményünk! Feltámadt...
4. Jézus hogy felkelt, Szentírás bételt. Feltámadt...
5. A pokol elhűlt, Halál elrémult. Feltámadt...
6. Él Jézus nyilván, A bűnt lebírván. Feltámadt...
7. Jézusnak éljünk, Semmit ne féljünk! Feltámadt...
8. Úr Jézus néküink Nagy fényességünk. Feltámadt...
9. Boldogság véled Földön az élet. Feltámadt...
10. Ha véled járunk, Jó halált várunk. Feltámadt...
11. Dicsőség légyen Istennek égben! Feltámadt...

Hozsanna 88.

Krisz - tus fel - tá - ma - dott! Hall - já - tok meg,
 asz - szo - nyok, Kik ke - ne - tet hoz - ta - tok,
 Töb - bé már ne sír - ja - tok! Fel - tá - madt Krisz - tus!

2. Krisztus feltámadott!
Új csodákat halljatok!
Péter, János fussatok!
Üres a sir, nincsen ott!
Feltámadt Krisztus!

3. Krisztus feltámadott!
Szűnjetek már, bánatok!
Ti is nyomán járjatok,
Feltámadást várjatok!
Feltámadt Krisztus!

4. Krisztus feltámadott!
Halál fején tapodott,
Égbe utat mutatott.
Tudom, hogy feltámadok!
Feltámadt Krisztus!

Hozsanna 86.

2. A halál és élet harcra szállt.
Meghalván az Élet
A halálon Úr lett.
A halál és élet harcra szállt.
3. Mit láttál, szent asszony, a sírnál?
Sírnak ürességét,
Krisztus dicsőségét.
Mit láttál, szent asszony, a sírnál?
4. Fényes nap! Úr adta ékes nap!
Isten adta nekünk,
Azért örvendezzünk,
Fényes nap! Úr adta ékes nap!

ÜNNEPI SZENTMISE

INTROITUS

Zsolt 138, 18.5–6.1–2

IV.

R ESURREXI, * et adhuc tecum sum,

al- le- lú- ia: po- su- í- sti sur- per me

ma- num tu- am, al- le- lú- ia: mi- rá- bi-

lis fac- ta est sci- én- ti- a tu- a, alle- lú- ia,

al- le- lú- ia. Ps. Dó- mi- ne probásti me, et

cogno- vísti me: tu cogno- vísti sse- i- ó- nem me- am,

et re- surrecti- ó- nem me- am

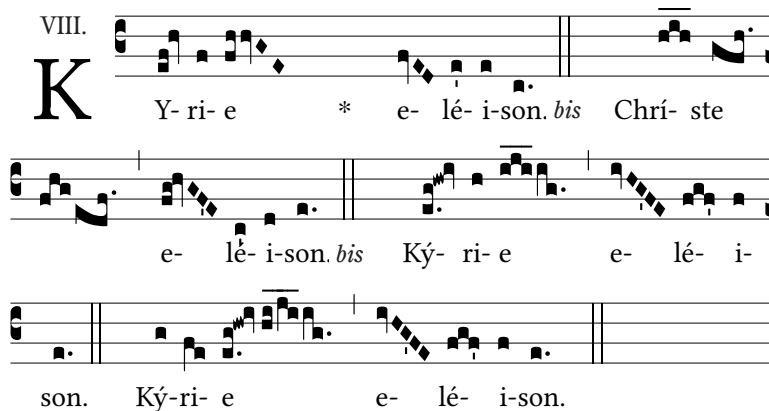
Feltámadtam, és veled vagyok, alleluja! Kezedet rajtam tartod, alleluja! Csodálatos a te tudásod, alleluja, alleluja! ✠ Uram, te megpróbáltál és megismertél engem, tudod, ha leülök és ha felkelek.

(Lux et origo)

10. sz.

VIII.

K

Y-ri- e * e- lé- i-son. *bis* Chrí- ste
e- lé- i-son. *bis* Ký- ri- e e- lé- i-
son. Ký-ri- e e- lé- i-son.

10. sz.

IV.

G

Ló-ri- a in excélsis Dé- o. Et in tér- ra
pax ho- mí- ni- bus bó- nae vo- luntá- tis. Laudá- mus te.
Bene- dí- ci- mus te. Ado- rá- mus te. Glo- ri- fi- cá- mus
te. Grá- ti- as á- gi- mus tí- bi propter má- gnam gló-
ri- am tú- am. Dó- mi- ne Dé- us, Rex cae- lés- tis, Dé-

us Pá-ter omní-po-tens. Dó-mi-ne Fí-li uni-gé-ni-te

Jé-su Chrís-te. Dó-mi-ne Dé-us, A-gnus Dé-i,

Fí-li-us Pá-tris. Qui tól-lis peccá-ta mún-di,

mi-se-ré-re nó-bis. Qui tól-lis peccá-ta mún-di,

sú-sci-pe de-pre-ca-ti-ónem nó-stram. Qui sé-des ad

déx-te-ram Pá-tris, mi-se-ré-re nó-bis. Quóni-am tu

só-lus sánctus. Tu só-lus Dó-minus. Tu só-lus

Altí-s-si-mus, Jé-su Chrís-te. Cum Sáncto Spí-ri-tu,

in gló-ri-a Dé-i Pá-tris. A-men.

GRADUALE

Zsolt 117,24.1

II.
H

Aec di- es, * quam fe- cit

Dó- mi- nus: exsul-té-

mus, et lae- té- mur in e-

a. ∇. Confi-té-

mi-ni Dó- mi- no, quó-

ni- am bo- nus: quó- ni- am in saé-

cu-lum mi-se- ri-cór- di-

a e- jus.

*Ez az a nap, amelyet az Úr szerzett, örvendezzünk és ujjongjunk rajta!
∇ Áldjátok az Urat, mert jó, mert irgalma örökkévaló!*

ALLELUJA

1Kor 5,7

VII.

A L-le-lú-ia

¶. Pascha nos-trum

im-mo-lá-

tus est Chris-tus

Alleluja! Krisztus, a mi húsvéti bárányunk feláldoztatott.

SEQUENTIA

Wipo (11. sz.)

I.

V ictimæ paschá-li laudes * im-mo-lent Christi-áni.

Agnus redémit o-ves: Christus inno-cens Patri re-conci-li-á-vit

pecca-tó-res. Mors et vi-ta du-él-lo con-fli-xé-re mi-rán-do: dux vi-

tæ mórtu-us, regnat vi-vus. Dic no-bis Ma-rí-a, quid vi-dí-sti in

vi-a? Se-púlchrum Christi vi-vén-tis, et gló-ri-am vi-di re-sur-

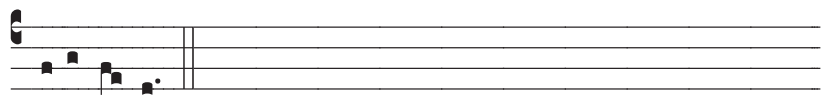
gén-tis: Angé-li-cos testes, su-dá-ri-um et vestes. Surré-xit

Christus spes me-a: præ-cé-det su-os in Ga-li-læ-am. Scimus

Christum surre-xísse a mórtu-is ve-re: tu no-bis victor Rex,

mi-se-ré-re.

A húsvéti Bárányt

Keresztények örvendezve áldják!

Juhait megváltotta a Bárány,

Krisztus az Atyát megbékítette ártatlan vére árán.

Összecsapott a halál meg az élet csodafélelmes viadallal:
Él az életnek vezére, ki meghalt, uralkodik örök diadallal.

Mondd el nekünk, Mária,
Mit adatott szemednek látnia?

Láttam az élő Krisztus sírja helyét,
És a Fölkentnek dicsősége teljét.

Láttam az angyali követeket,
A szemfedőket, a lepleket.

Föltámadt Krisztus, az én reménységem:
Galileába előttetek mégyen.

Föltámadt Krisztus halottaiból! Tudjuk: föltámadt valósággal.
Légy te mihozzánk, győzelmes Király, irgalmassággal!

(ford.: Sik Sándor)

I

11. sz.

IV.

re-do in u-num De- um, Patrem omni-po-téntem, fa-ctó-

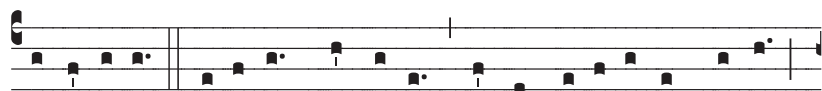
rem cæ-li et terræ, vi- si-bí- li- um ómni- um et invi- si- bí-

li- um. Et in u-num Dómi- num Ie-sum Christum, Fí- li- um

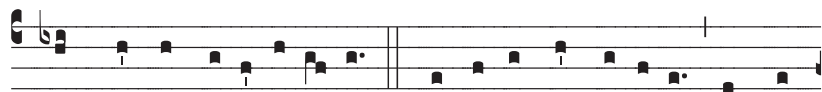
De- i u-ni-gé-ni- tum. Et ex Patre na- tum ante ómni- a sæcu-

la. De- um de De- o, lumen de lumi-ne, De- um ve-rum de

De- o ve-ro. Gé-ni- tum, non factum, consubstanti- á- lem Pa-tri:

per quem ómni- a facta sunt. Qui propter nos hómi-nes, et pro-

pter nostram sa- lú-tem descéndit de cæ- lis. Et incarná- tus est de

Spi- ri- tu Sancto ex Ma- ri- a Vírgi- ne: Et homo factus est.

Cru-ci- fi-xus é- ti- am pro no-bis: sub Pónti- o Pi- lá- to passus,

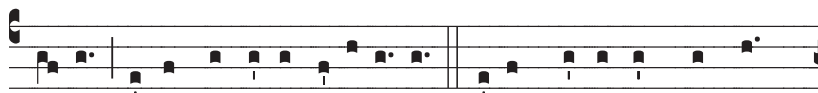
et se-púl-tus est. Et re-surré-xit térti- a di- e, se-cúndum Scrip-

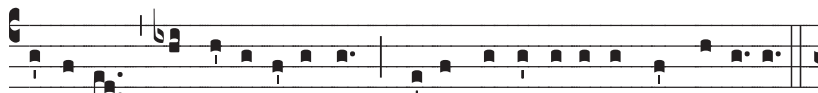
tú-ras. Et ascéndit in cæ-lum: se-det ad dexte- ram Pa-tris. Et

í-te-rum ven-tú-rus est cum gló-ri-a, iu-di-cá-re vi-vos et mór-

tu-os: cu-ius regni non e-rit fi-nis. Et in Spí-ri-tum Sanctum,

Dó-mi-num, et vi-vi-fi-cántem: qui ex Patre Fi-li-ó-que pro-cé-dit.

Qui cum Patre et Fi-li-o simul a-do-rá-tur, et conglo-ri-fi-cá-tur:

qui lo-cú-tus est per Prophé-tas. Et unam sanctam cathó-li-cam

et a-postó-li-cam Ecclé-si-am. Confi-te-or u-num baptísma

in remissi-ó-nem pecca-tó-rum. Et expécto re-surrecti-ó-nem

mortu-ó-rum. Et vi-tam ven-tú-ri sæ-cu-li. A-men.

OFFERTORIUM

Zsolt 75,9.10

IV.

T Er-ra * tré-mu- it, et qui- é-

vit, dum re-súrge-ret in ju-dí- ci-o

De- us, al- le-

lú-ia.

Megindult, majd megnyugodott a föld, amikor felkelt ítélre az Isten, alleluja!

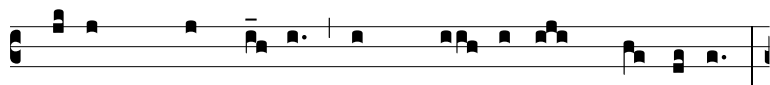
10. sz.

IV.

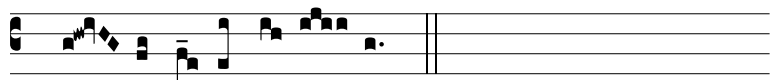
S Anctus, * Sánctus, Sánctus Dóminus Dé-

us Sába- oth. Plé-ni sunt caé- li et tér-ra

gló- ri- a tú- a. Ho-sánna in ex-cél-sis. Be-ne-

díctus qui vé-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni.

Ho- sánna in excél- sis.

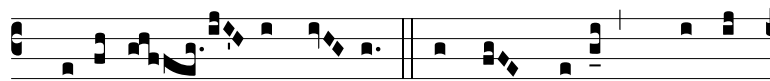
10. sz.

IV.

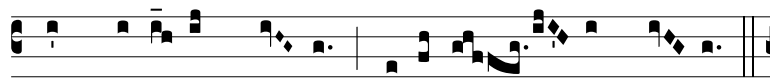
A

-gnus Dé- i, * qui tól-lis peccá-ta mún-di:

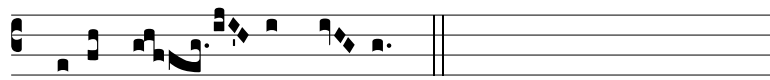
mi-se-ré- re nó- bis. Agnus Dé- i, * qui tól-

lis peccá-ta mún-di: mi-se-ré- re nó- bis.

Agnus Dé- i, * qui tól-lis peccá-ta mún-di:

dóna nó- bis pá- cem.

COMMUNIO

1Kor 5,7.8

VI.

P Ascha nostrum * immo-lá-tus est

Christus, alle-lú-ia: í-ta-que epu-

lé-mur in á-zy-mis since-ri-tá-tis et ve-

ri-tá-tis, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia, al-le-

lú-ia.

Húsvéti Bárányunk, Krisztus, feláldoztatott, alleluja! Ünnepeljünk hát a tisztaság és igazság kovásztalan kenyerével, alleluja, alleluja, alleluja!

FÜGGELÉK

INVITATÓRIUMOK

80. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: Gát szerint – Aszaftól.]

VII.

A z Úrban örvendje-tek, ő az oltalmunk, ujjongja-tok Jákob

Istenének! Kezdjé-tek a zsoltárt, szóljon a dob, lágyan zengjen a

lant és a hárfa! Újholdkor fújjá-tok meg a harsonát, s holdtöltekor,

ünnepünk napján! Mert ez pa-rancs volt Izra- elben, Jákob Iste-

nének törvénye, Józsefnek szó-ló rende-let, mi-kor az Úr fölvonult

Egyiptom ellen. ANTIFÓNA *ismételve*

H angot hal-lottam, amit nem ismertem: „Vál-lá-ról le-emel-

tem a terhet, ke-zé-ből a ko-sa-rat ki-vettem.” Hozzám ki-ál-tottál a

bajban, s én megmentette-lek, meghallgatta-lak a dörgő felhőből,

megpróbálta-lak Me-ri-ba vi-zénél. Hallgass meg, né-pem, hadd int-

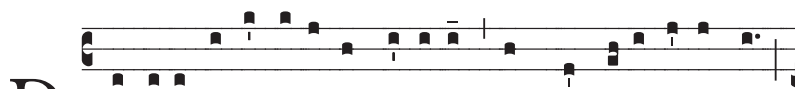
se-lek, Izra-el, bárcsak hallgatnál sza-vamra! Soha ne legyen más

iste-ned, i-degen istent ne imádj soha! Én vagyok a te U-rad

és Istened, én hozta-lak ki Egyiptom földjé-ről, nyisd tágra szádat,

s én megtöltöm azt. ANTIFÓNA *ismételve*

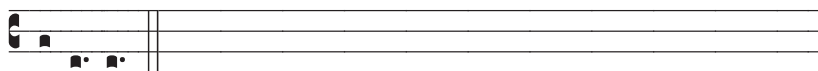
De népem nem hallga-tott sza-vamra, nem figyelt rám Iz-
 ra- el. Ráhagytam őket kemény szí-vükre, járja-nak csak fe-jük
 u-tán! Bárcsak hallgatna népem énrám, és u-tamon járna Izra- el!
 Akkor mega-láznám támadó- it, üldö-ző- i- re emelném keze-met.
 Ne-kik hódolnának, a-kik az U-rat gyű-lö- lik, s ö-rökké tarta-na jó-
 lé-tük: Né-pem bú-zának ja-vá-val táplálnám, jól tartanám sziklá-ból
 mézzel. ANTIFÓNA *ismételve*

Dicsőség az Atyának és Fi-únak és Szentlé-lek Istennek.

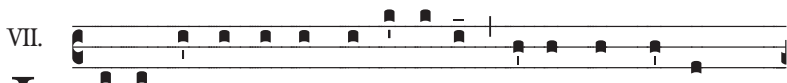

Mi-képpen kezdetben most és mindenkor és mindö-rökkön ö-rök-

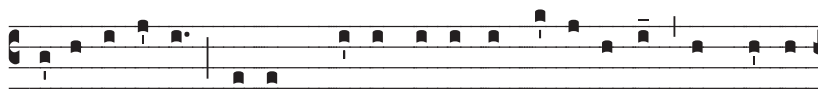

ké. Ámen. ANTIFÓNA *ismételve*

94. ZSOLTÁR

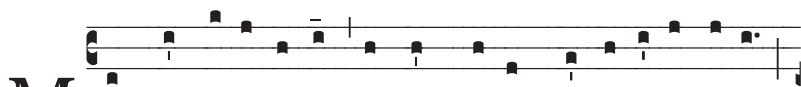
VII.
Jertek, örvendezzünk az Úr e-lőtt, uj-jongjunk üdvünk

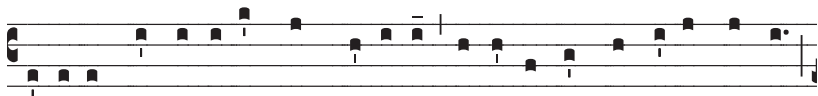
sziklá-ja e-lőtt! Lépünk ma-gaszta-lással szí-ne e-lé, és zsol-tár-

é-nekkel uj-jongjunk né-ki! ANTIFÓNA *ismételve*

Mert nagy Isten az Úr, és nagy ki-rály minden isten fö-lött.

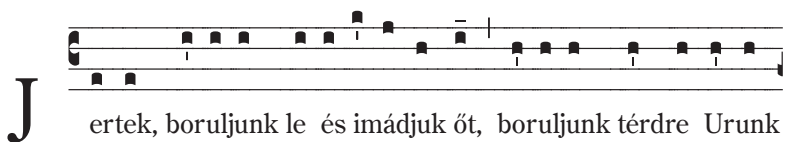

Ke-zében vannak a földnek mélye-i, és ö-vé mind a magas hegyek.

Ö-vé a tenger, ő alkotta meg, s a szá-razföld is ke-zének mű-ve.

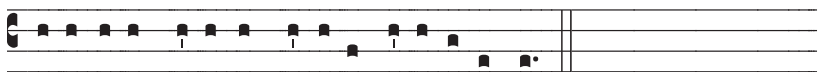
ANTIFÓNA *ismételve*

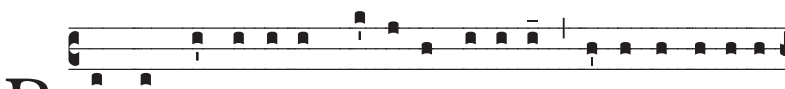
Jertek, boruljunk le és imádjuk őt, boruljunk térdre Urunk

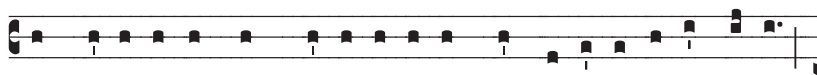
és Alko-tónk e-lőtt, mert ő az Úr, a mi Istenünk, mi pe-dig le-

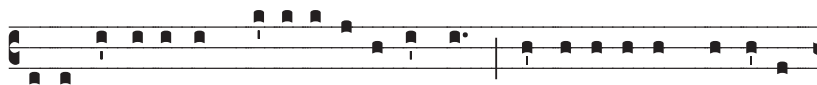
ge-lő-jének népe és ke-zének juha-i vagyunk. ANTIFÓNA *ismételve*

Bárcsak hallgatná-tok ma az ő sza-vá-ra: „Ne keményítsé-tek

meg szí-ve- te-ke- t, mint Me- ri-bá-nál és Massza napján a pusztá-ban,

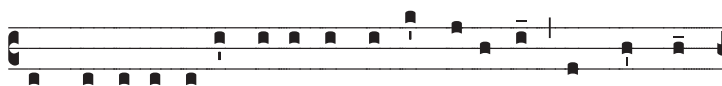

ahol atyá- i- tok próbá-ra tettek engem: megkí-sértettek, bár látták

minden mű-ve- met. ANTIFÓNA *ismételve*

N

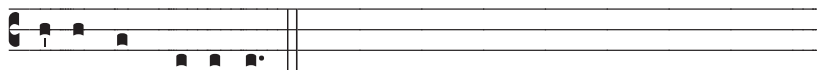
egyven é-ven át undo-rod- tam e nemzedéktől és mon- dtam:

Té-vel- gő szí- vű ez a nép. Ők nem is- merték meg út- ja- imat,

e- zért ha- ragom- ban ki- mon- dtam eskü- met: Ők nem lé-phet- nek be

nyu- gal- mam helyé- re.” ANTIFÓNA *ismételve*

D icsőség az Atyának és Fi- únak és Szentlé-lek Istennek.

Mi-képpen kezdetben most és mindenkor és mindö-rökkön ö-rök-

ké. Ámen. ANTIFÓNA *ismételve*

23. ZSOLTÁR

[Dávid zsoltára.]

VII.

A z Ú-ré a föld minden teljessége, lakó- i-val a földnek ke-

reksége. Az Úr adott néki a tenge-reken szi- lárd a-lapot, ő e-rő-

sí- tette meg a vi-zek fö- lött. ANTIFÓNA *ismételve*

K i fog fölhágni az Úr hegyé-re, ki állhat meg az ő szent

helyén? Az ártatlan ke-zű, a tiszta szí-vű, a-ki nem sóvá-rog hi- á-

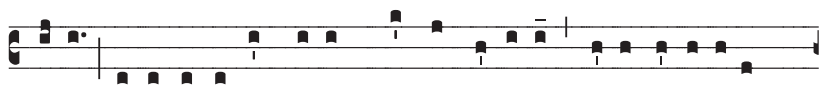

bava-lóság u-tán és nem esküszik hami-san; ANTIFÓNA *ismételve*

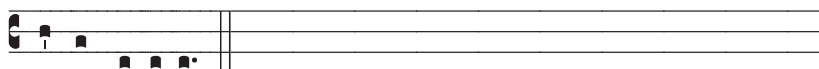
A

z nyer áldást az Úr kezéből, i-gazságot szabadí- tó Iste-

né-től. Ilyen ez a nemzedék, mely őt ke-re-si, Jákob Istenének

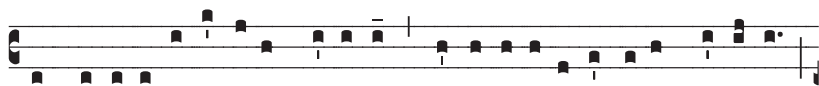

arcát ke-re-si. ANTIFÓNA *ismételve*

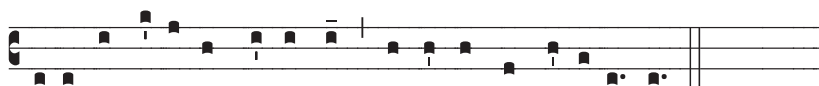
E

- mel-jé-tek föl fe-jé-teket, ajtók, tá-rulja-tok föl, ő-si kapuk,

és be-vonul a dicsőség Ki-rálya. Kicsoda ő, a dicsőség Ki- rálya?

Ő az Úr, e-rős és ha- talmas, a harcokban di- adalmas. ANT. *ism.*

E - mel-jé-tek föl fe-je-teket, ajtók, tá-rulja-tok föl, ő-si kapuk,
 és be-vonul a dicsőség Ki-rálya. Kicsoda ő, a dicsőség Ki- rálya?

Ő a Se-regek U-ra, ő a dicsőség Ki-rálya! ANTIFÓNA *ismételve*

D icsőség az Atyának és Fi- únak és Szentlé-lek Istennek.
 Mi-képpen kezdetben most és mindenkor és mindö-rökkön ö-rök-
 ké. Ámen.

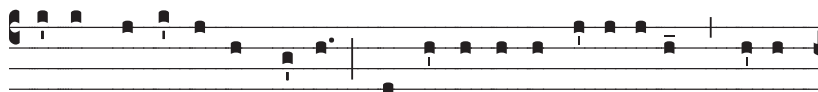
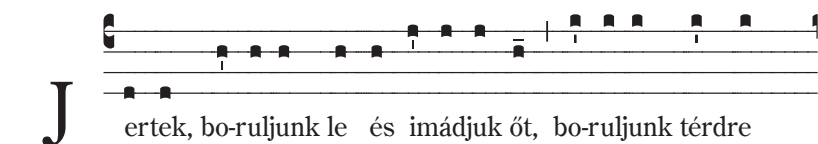
ANTIFÓNA *ismételve*

94. ZSOLTÁR

I.

Jertek, ör-vendezzünk az Úr e-lőtt, uj-jongjunk üdvünk szik-
 lá-ja e-lőtt! Lépünk ma-gasza-lással szí-ne e-lé, és zsol-tár-é-
 nekkal uj-jongjunk né-ki! ANTIFÓNA *ismételve*

Mert nagy Isten az Úr, és nagy ki-rály minden is-ten fö-lött.
 Ke-zében vannak a földnek mélye-i, és ö-vé mind a magas hegyek.
 Ö-vé a tenger, ő alkotta meg, s a szá-razföld is ke-zének mű-ve.
 ANTIFÓNA *ismételve*

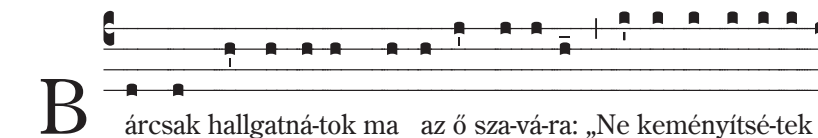

U-runk és Alko-tónk e-lőtt, mert ő az Úr, a mi Istenünk, mi pe-

dig lege-lő-jének népe és ke-zének juha-i vagyunk.

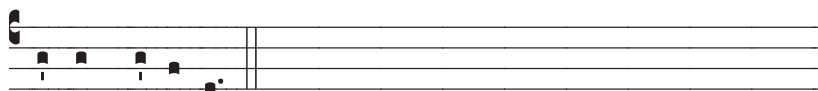
ANTIFÓNA *ismételve*

meg szí-ve-te-ket, mint Me-ri-bá-nál és Massza napján a pusztá-ban,

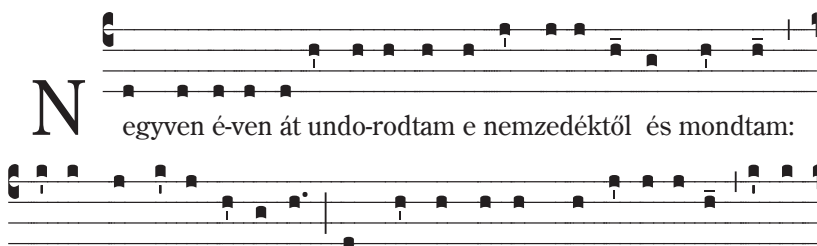

ahol atyá-i-tok próbá-ra tettek engem: megkí-sértettek, bár látták

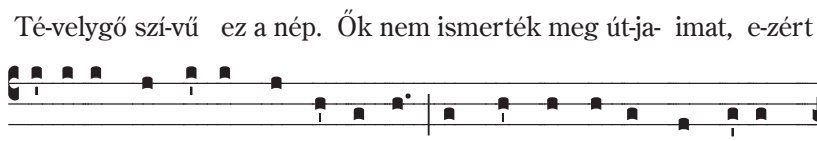

minden mű-vemet.

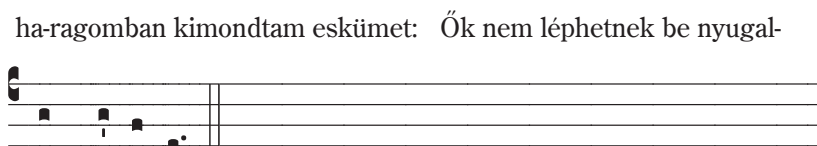
ANTIFÓNA *ismételve*

N egyven é-ven át undo-rodtam e nemzedéktől és mondtam:

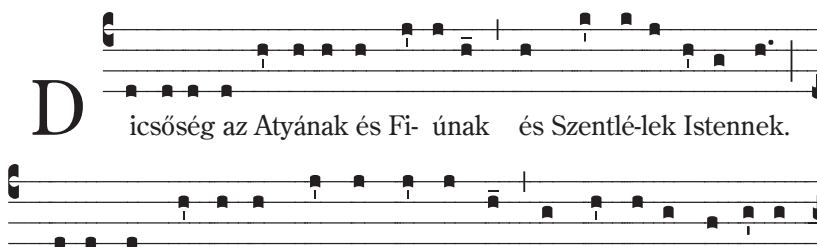

Té-velygő szí-vű ez a nép. Ők nem ismerték meg út-ja-imat, e-zért

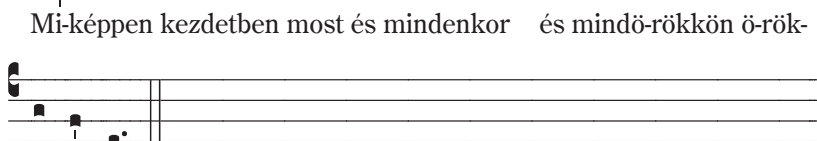

ha-ragomban kimondtam eskümet: Ők nem léphetnek be nyugal-

mam helyé-re.” ANTIFÓNA *ismételve*

D icsőség az Atyának és Fi-únak és Szentlé-lek Istennek.

Mi-képpen kezdetben most és mindenkor és mindö-rökkön ö-rök-

ké. Ámen. ANTIFÓNA *ismételve*

BENEDICTUS (Lk 1,68–79)

Kijelölés: I. modus

Áldott legyen az Úr, Izrael Istene, *
mert meglátogatta népét, és megváltást szerzett néki.

Erős szabadítót támasztott nekünk *
szolgájának, Dávidnak házából.

Amint szólott a szentek ajkával, *
ősidők óta a próféták szavával:

Megszabadít az ellenség kezéből, *
mindazoktól, akik gyűlölnék minket.

Irgalmas lesz atyáink iránt, *
szent esküjét el nem felejtí,

A szövetséget, melyet Ábrahámmal, atyánkkal kötött, *
hogy amit ígért, megadja nekünk;

Hogy megszabadulva az ellenség kezéből *
félelem nélkül szolgáljunk néki,

Szentségben és igazságban színe előtt *
életünk minden napján.

Te pedig, gyermek, a Magasságbeli hírnöke leszel, *
mert az Úr előtt jársz, hogy útját előkészítsd.

Az üdvösség ismeretére tanítsd népét, *
hogy bocsánatot nyerjen minden bűnük

Istenünk mélységes irgalma által, *
amellyel a magasságból Fölkelő eljön hozzánk,

Hogy világítson azoknak, akik a halál árnyékában és sötétben élnek, *
és vezérelje lépteinket a békesség útjára.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

MAGNIFICAT (Lk 1,46–55)

Kijelölés: I. modus

Magasztalja lelkem az Urat, *
ujjongjon szívem üdvözítő Istenemben.

Tekintetre méltatta alázatos szolgálólányát: *
lám, ezentúl boldognak hirdet minden nemzedék.

Mily nagy dolgot művelt velem *
ő, a hatalmas, akit Szentnek hívunk.

Nemzedékről nemzedékre megmarad irgalma *
azokon, akik félik őt.

Nagyszerű dolgokat művelt karja, *
a szívükben gőgösöket széjjelszórta.

Uralkodókat űzött el trónjukról, *
de a kicsinyeket magasra emelte.

Betöltötte az éhezőket minden jóval, *
a gazdagokat elbocsátotta üres kézzel.

Fölkarolta szolgáját, Izraelt: *
megemlékezett irgalmáról,

Melyet atyáinknak hajdan megígért, *
Ábrahámnak és utódainak örökkön örökké.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

NUNC DIMITTIS (Lk 2,28–32)

Kijelölés: III.g modus

Bocsásd el most szolgádat, Úram, *
szavaid szerint békességben;

Hiszen már látta szemem az üdvösséget, *
melyet minden népnek készítettél,

Hogy felragyogjon világosságára a pogányoknak, *
és dicsőségére népednek, Izraelnek.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

BEFEJEZŐ ÉNEK

Fil 2,8-9

V.

C hri-stus * factus est pro no-bis obé-di-ens

us-que ad mor-tem, mor-tem au-tem cru-cis

Propter quod et De-us exalta-vit il-lum

et de-dít il-li

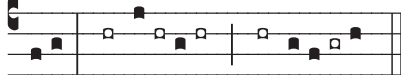
no-men, quod est su-per o-mne no-men.

Krisztus engedelmes lett értünk a halálig, egészen a kereszthalálig. Ezért felmagasztalta őt az Isten, és olyan nevet adott neki, amely fölségesebb minden névnél.

Nagycsütörtökön együtt énekeljük az *ad mortem* szavakig.
 Nagypénteken együtt folytatjuk az *autem crucis*-ig.
 Nagyszombaton csak a kántorok folytatják az ének végéig.

ZSOLTÁRDALLAMOK

I.a

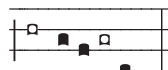
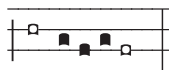
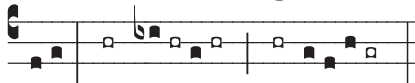

I.

g

f

d

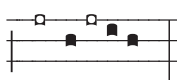
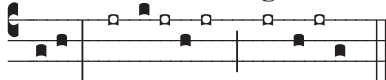
II.D

III.

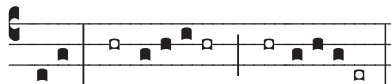
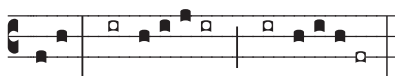
g

a

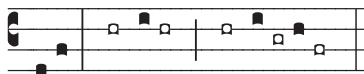

IV.A

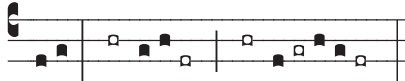
E

V.a

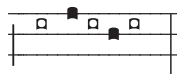
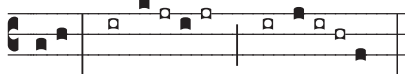
VI.F

VII.

a

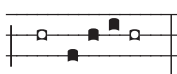
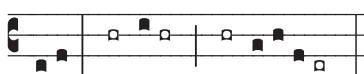
d

VIII.

G

c

TARTALOM

Nagycsütörtök és a húsvéti Szent Három Nap zsolozsmája

NAGYCSÜTÖRTÖK

Vigília	7
Laudes	22
Napközi imaóra	33

NAGYPÉNTEK

Vigília	41
Laudes	57
Napközi imaóra	63
Kompletórium	68

NAGYSZOMBAT

Vigília	77
Laudes	91
Napközi imaóra	97
Vesperás	101

HÚSVÉTVASÁRNAP

Laudes	115
Napközi imaóra	123
Vesperás	128
Kompletórium	137

A húsvéti Szent Három Nap énekei

NAGYCSÜTÖRTÖK

Az utolsó vacsora emlékezete.....	145
-----------------------------------	-----

NAGYPÉNTEK

Urunk szenvedésének ünneplése	163
-------------------------------------	-----

HÚSVÉTIVASÁRNAS

Vigília – Virrasztás a szent éjszakán.....	175
Ünnepi szentmise.....	188

FÜGGELÉK

Invitatóriumok.....	200
80. zsoltár	200
94. zsoltár (<i>VII. modus</i>)	203
23. zsoltár	206
94. zsoltár (<i>I. modus</i>)	209
Benedictus (<i>Lk 1,68–79</i>)	212
Magnificat (<i>Lk 1,46–55</i>)	212
Nunc dimittis (<i>Lk 2,28–32</i>)	213
Befejező ének (<i>Christus factus est</i>)	214
Zsoltárdallamok	215

Összeállította a Pannonhalmi Főapátság Liturgikus Tanácsa
© Pannonhalmi Főapátság, 2017

A zsolozsma forrása: *Pannonhalmi Zsolozsma. A Magyar Bencés Kongregáció Zsolozsmáskönyve I.* Pannonhalma, 2004.

Az újszövetségi szakaszokat Simon T. László fordításában idézzük
(*Újszövetség*, Pannonhalmi Főapátság, 2015).

Kiadja a Pannonhalmi Főapátság, Bencés Kiadó

Felelős kiadó dr. Várszegi Asztrik

Felelős szerkesztő dr. Dejcsics Konrád

Tördelte Szita Bánk

A borítót Krajcsovics Éva festményeinek felhasználásával

Schmal Róza tervezte

A nyomdai munkálatokat a Palatia Nyomda és Kiadó Kft. végezte

Felelős vezető Radek József

ISBN 978-963-314-109-0